

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

8. OG 9. DESEMBER 1987

Fiskeridirektoratet

III

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 8. OG 9. DESEMBER 1987.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 1000 til kl 1730 8. desember og fra kl 0900 til kl 1300 9. desember 1987.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, formann
Assisterende fiskeridirektør Torben Foss
Nestleder Ole Johan Østvedt, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt
Disponent Kjartan Arctander, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Anton Leine, Norges Fiskarlag
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Edvin Bakkevik, Norges Fiskarlag
Direktør Petter L. Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening
Direktør Kåre Bolstad, Fiskeindustriens Landsforening
Avdelingsleder Odd Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund
Sekretær Per Alf Andersen, Norsk Nærings- og
nytellesmiddelarbeiderforbund

Som observatører møtte:

Avdelingsleder Otto Gregussen, Norges Fiskarlag
Fung. ekspedisjonssjef Gunnar Kjønnøy, Fiskeridepartementet
Byråsjef Gunnar Trulssen, Fiskeridepartementet
Førstekonsulent Roald Paulsen, Fiskeridepartementet
Konsulent Elling Lorentsen, Norges Fiskarlag
Konsulent Kurt Karlsen, Norges Fiskarlag
Kystvaktinspektør Reidar Skarlo
Formann Didrik Veia, Sør-Norges Trålerlag
Direktør Per Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening
Fiskeskipper Ole Strand, Norske Fabrikkskips Forening

Som sekretærer for rådet møtte førstekonsulent Terje Løbach og konsulent Terje Halsteinsen.

Dessuten møtte:

Avdelingsdirektør Arthur Holm, Fiskeridirektoratet

Avdelingsdirektør Per L. Mietle, Fiskeridirektoratet

Forskningsssjef Arvid Hysten, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt

Forskningsssjef Johs. Hamre, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt

Forsker Tore Jakobsen, Fiskeridirektoratets havforskningsinst.

Kontorsjef Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet

Kontorsjef Arne Wåge, Fiskeridirektoratet

Forsker Øyvind Ulltang, Fiskeridirektoratets havforskningsinst.

Konsulent Cato Isvik, Fiskeridirektoratet

Seksjonsleder Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet

Konsulent Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet

Fagkonsulent Hans Edvard Olsen, Fiskeridirektoratet

Seksjonsleder Egil Lekven, Fiskeridirektoratet

Seksjonsleder Nils Torsvik, Fiskeridirektoratet

Fagkonsulent Gunleiv Sangolt, Fiskeridirektoratet

Kontorsjef Ove Midttun, Fiskeridirektoratet

Forsker Erling Bakken, Fiskeridirektoratets havforskningsinst.

Konsulent Hild Ynnesdal, Fiskeridirektoratet

Konsulent Willy Sørensen, Fiskeridirektoratet

Konsulent Elisabeth Bakke, Fiskeridirektoratet

Fagkonsulent Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet

Konsulent Knut Rakvaag, Fiskeridirektoratet

Rasmussen åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallingen. Det var ingen merknader til denne. Han refererte deretter forslaget til sakliste:

20/87 Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.

21/87 Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse i 1988.

22/87 Regulering av fisket etter sei i 1988.

23/87 Regulering av fisket etter reker i 1988.

- a) Ved Grønland.
- b) I Barentshavet.
- c) I Nordsjøen.

24/87 Regulering av fisket etter vassild i 1988.

25/87 Regulering av fangst av skjell i fiskevernsonen ved Svalbard.

26/87 Regulering av ringnotflåten i 1988.

- a) Generelt.
- b) Sildefiske i Nordsjøen.
- c) Sildefisket i Skagerrak.
- d) Havbrislingfisket.
- e) Makrellfisket i EF-sonen vest av 4⁰ v.l.
- f) Loddefisket i NAFO-området.
- g) Loddefisket ved Island.

27/87 Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1988.

28/87 Eventuelt.

Leine ba om at spørsmålet om utkast av fisk ble behandlet under sak 28/87, eventuelt.

Rasmussen viste til to skriftlige henvendelser fra Norske Trålerrederiers Forening og en fra Norske Fabrikkskips Forening og ba om at disse ble vurdert under sak 28/87, eventuelt. Henvendelsene er tatt inn som vedlegg til referatet.

Saklisten ble godkjent.

SAK 21/87.

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARKTISK TORSK OG HYSE I 1988.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

I NORSK-ARKTISK TORSK

1. Fangsten i 1987.

Ved inngangen til 1987 var det forventet at økt gyte- og ungfiskbestand skulle gi en økning i oppfisket kvantum med konvensjonelle redskaper i forhold til året før. Dette slo ikke til. Riktignok økte lofotkvantumet fra 22.000 tonn til 28.000 tonn, men på årsbasis kan en nå regne med at fangsten med konvensjonelle redskaper vil bli redusert fra 156.000 tonn i 1986 til 125.000 tonn i 1987. Av årsaker kan nevnes:

- I stedet for en anslått vekst i ungfiskbestanden på vel 40% ble, ifølge de siste beregninger fra ICES, ungfiskbestanden redusert med 23% fra 1986 til 1987.
- Selinvasjonen.
- Vårtorsken kom ikke inn på Finnmarkskysten.

De siste ukene har torskefisket med konvensjonelle redskap tatt seg opp.

Ved årets begynnelse var fisket med konvensjonelle redskap regulert med maksimalkvoter. Den generelle maksimalkvoten var 600 tonn, for reketrålere 500 tonn og for banklinefartøy som fisker i andre lands soner 450 tonn. På grunn av utviklingen i fisket ble maksimalkvoteordningene opphevet i mai måned.

Trålerne var fra årets begynnelse regulert innenfor en trålkvote på 142.000 tonn. Fartøykvotene for trål har vært justert flere ganger i løpet av året, og rammen for trålfisket er øket til 177.000 tonn. Det synes imidlertid tvilsomt om trålerne vil nå opp i dette kvantumet. Pr. 30.11. kan en anslå trålfisket i 1987 til 170.000 tonn.

Norsk fangst av norsk arktisk torsk og kysttorsk i 1987 kan etter dette anslås til 295.000 tonn. Totalt for alle land er det ventet at det blir tatt rundt 550.000 tonn nord for 62⁰ N i 1987.

2. Bestandssituasjonen

Den beregnede bestandsutviklingen som ligger til grunn for anbefalingene for 1988 fra det Internasjonale Råd for Havforskning er som følger (i tusen tonn):

Ar	Gyte bestand	Ungfisk bestand	Total bestand
1982	374	587	961
1983	329	463	792
1984	292	670	962
1985	322	1131	1453
1986	293	1498	1791
1987	351	1148	1499
1988	541	1420	1961

I årene fram til 1984-85 ble det observert økt individuell vekst og tidligere kjønnsmodning i bestanden. Denne utviklingen har antakelig endret seg p.g.a. de tallrike årsklassene 1982-84. Ventelig vil disse årsklassene ha en vekst og en kjønnsmodning som tilsvarer utviklingen i perioden før totalbestanden ble sterkt redusert.

3. Havforskernes anbefalinger

Det Internasjonale Råd for Havforskning la som vanlig fram ulike alternative reguleringsstrategier i sine anbefalinger.

ACFM-rapporten viser konsekvensene av 6 ulike langsiktige reguleringsstrategier for perioden 1988-93. Det understrekes i rapporten at disse beregningene er gitt som veiledning ved fastsettelse av TAC for neste år, og må ikke oppfattes som fastlagte anbefalinger og prognoser for senere år. Tallene er eksklusive norsk kysttorsk.

Strategi	1988				1989			
	Total- bestand	Gyte- bestand	F	Fangst	Total- bestand	Gyte- bestand	F	Fangst
A	1.961	540	0,51	530	2.219	840	0,35	530
B			0,59	600	2.141	797	0,44	600
C			0,65	643	2.093	771	0,50	652
D			0,70	682	2.049	747	0,60	735
E			0,80	759	1.966	703	0,65	744
F			0,80	759	1.966	703	0,80	869

Strategi	1990				1991			
	Total- bestand	Gyte- bestand	F	Fangst	Total- bestand	Gyte- bestand	F	Fangst
A	2.410	1.210	0,35	646	2.323	1.368	0,35	632
B	2.237	1.091	0,36	600	2.183	1.252	0,36	600
C	2.122	1.012	0,35	550	2.111	1.191	0,35	560
D	1.976	915	0,53	705	1.770	928	0,46	565
E	1.858	841	0,50	628	1.735	896	0,35	441
F	1.728	752	0,80	608	1.372	631	0,80	621

Strategi	1992				1993			
	Total- bestand	Gyte- bestand	F	Fangst	Total- bestand	Gyte- bestand	F	Fangst
A	2.040	1.275	0,35	563	1.805	1.175	0,35	484
B	1.934	1.180	0,35	530	1.735	1.107	0,35	464
C	1.906	1.151	0,35	518	1.721	1.092	0,35	458
D	1.546	852	0,40	451	1.420	824	0,35	368
E	1.649	928	0,35	436	1.548	930	0,35	408
F	1.063	478	0,80	481	871	381	0,80	380

Strategiene er:

A. Reduksjon til $F_{\max} = 0,35$ i 1989 med 530.000 tonn i fangst både i 1988 og 1989.

B. Reduksjon til F_{\max} i 1990 ved å holde fangsten på 600.000 tonn.

C. Reduksjon til F_{\max} i 1990 ved å redusere F med 0,15 pr. år.

D. Reduksjon til F_{\max} i 1993 ved å redusere F med 15 prosent pr. år.

E. Reduksjon til F_{\max} i 1991 med $F_{88} = F_{87}$, deretter reduksjon i F med 0,15 pr. år.

F. Opprettholde F på 1987-nivået.

ACFM anbefaler at "Fiskedødligheten bør reduseres gradvis til F_{\max} . En reduksjon til F_{\max} i 1989 kan bli oppnådd uten vesentlige reduksjoner i fangsten. En reduksjon av fiskedødligheten til 0,51 i 1988, som tilsvarer en TAC på 530.000 tonn, vil være et hensiktsmessig første skritt."

4. Kvotesituasjonen

I den norsk-sovjetiske fiskerikommisjonen er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten inklusiv murmanskorsk og norsk kysttorsk fastsettes til 630.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 55.000 tonn til tredjeland, det resterende deles likt mellom de to parter. Sovjet har videre overført 32.000 tonn av sin kvote til Norge slik at norsk andel inkl. kysttorsk blir 320.000 tonn. Dette gir følgende fordeling av torsk - inklusiv kysttorsk og murmanskorsk:

Norge	320.000 tonn
Sovjet	255.000 tonn
Tredjeland	<u>55.000 tonn</u>
	<u>630.000 tonn</u>

5. Regulering av fisket med konvensjonelle redskaper i 1987.

Ifølge beregningene til Arctic Fisheries Working Group er det ventet at gytebestanden vil øke med 54% fra 1987 til 1988, mens den umodne del av bestanden vil øke med 24%. Dette vil få positiv innvirkning for fisket med konvensjonelle redskaper. Erfaringene fra de siste år med selinvasjon etc. har imidlertid vist at prognoser for fritt fiske vil være beheftet med betydelig usikkerhet.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at det ved årets begynnelse avsettes 200.000 tonn til fiske med konvensjonelle redskaper. Dersom utviklingen i fisket med konvensjonelle redskaper tilsier at dette kvantumet ikke blir nådd, forutsetter Fiskeridirektøren at kvote overføres til trålerne i løpet av året innenfor rammen av den norske totalkvoten på 320.000 tonn.

Utover en eventuell påkestopp, vil ikke Fiskeridirektøren foreslå at fiskestopp nyttes som reguleringsform i 1988.

Når det gjelder maksimalkvoteordningene vil en foreslå at disse videreføres til neste år. En vil foreslå at den generelle

maksimalkvoten settes til 600 tonn, og at maksimumkvoten for banklinebåtene som fisker i andre lands soner blir 450 tonn. For fartøy med rekekonsesjon vil en foreslå at disse kommer inn under den generelle maksimumkvoten på 600 tonn.

Når det gjelder spørsmålet om en eventuell påkestopp og videreføring av maksimumkvoteordningen, må dette også ses i sammenheng med de vurderinger som gjøres i pkt. 8.2 nedenfor.

6. Fordeling av totalkvote på konvensjonelle redskaper og trål.

Med en totalkvote på 320.000 tonn og en avsetning for fiske med konvensjonelle redskap på 200.000 tonn, må totalt fiske for alle kategorier trålere fra årets begynnelse reguleres innenfor en kvote på 120.000 tonn torsk.

7. Regulering av trålfisket etter torsk i 1988.

7.1. Oversikt over reguleringene i 1987.

Som nevnt foran ble totalkvoten til trålerne i utgangspunktet satt til 142.000 tonn. Det ble anslått at småtrålerne ville fiske 20.000 tonn. Det var således 122.000 tonn som gjensto å fordele på stortrålerne. Fordelingen ga en fartøykvote for ferskfisktrålere på 1.428 tonn, saltfisk- og rundfrysetrålere på 1.685 tonn og fabrikkskip 2.085 tonn.

Med den uventede nedgang som har vært i fiske med konvensjonelle redskap, har det vært rom for justering av trålkvotene. Den totale trålkvote er etter justeringer 177.000 tonn. Videre har enkeltfartøyer ikke utnyttet tildelte kvoter fullt ut og andre fartøyer har vært helt ute av fiske. Dette har medført at også den innbyrdes fordelingen mellom trålerne har kunnet revurderes. Dette ble gjort ved å tildele tilleggskvoter og da under forutsetning av at fisket på tilleggskvotene kunne stoppes når det totale trålkvantum på 177.000 tonn ble beregnet oppfisket.

Endelig kvotefordeling på stortrålerne ble da følgende:

A. Ferskfisktrålere over 250 BRT og 115' l.l.	1.892	tonn	rund	vekt	pr.	fartøy			
	: +	300	"	"	"	"	"	"	"
									som tilleggskvote.
B. Rundfrysetrålere over 400 BRT:	2.149	tonn	rund	vekt	pr.	fartøy			
	+ 300	"	"	"	"	"	"	"	som tilleggskvote.
C. Saltfisktrålere over 400 BRT :	2.149	tonn	rund	vekt	pr.	fartøy			
	+ 300	"	"	"	"	"	"	"	som tilleggskvote.
D. Fabriktrålere	: 2.549	tonn	rund	vekt	pr.	fartøy			
	+ 300	"	"	"	"	"	"	"	som tilleggskvote.

Når det gjelder småtrålerne har det også vært gjennomført justeringer av kvotene. For småtrålerne med reketrålkonnesjon er kvoten justert fra opprinnelige 500 tonn til 684 tonn og en tilleggskvote på inntil 150 tonn. For den øvrige småtrålerflåten er det gjennomført justeringer basert på en prosentvis økning i forhold til ferskfisktrålernes kvote som tilsvarte den andel fartøyet hadde etter opprinnelig regulering.

7.2 Eventuell endring av gruppeinndelinger.

Fiskeridirektøren nedsatte i begynnelsen av september d.å. en arbeidsgruppe som skulle vurdere regler for den årlige torsketrålkvote - fordeling av torsketrålkvoten for 1988. Arbeidsgruppens tilrådning følger som vedlegg (./.).

7.2.1 Stortrålere.

Flertallet i arbeidsgruppen går inn for at det ved fordelingen av kvoten for 1988 benyttes faktoren 1,00 for ferskfisktrålere, 1,12

for rundfrys- og saltfisktrålere og 1,30 for fabrikktrålere.

Fiskeridirektøren er enig i flertallets syn og vil foreslå at fordelingen i stortrålergruppen skjer etter de nevnte faktorer.

7.2.2 Småtrålere.

Småtrålere er fartøy som enten er eller ikraft av konsesjonsvilkårene skal regnes for å være under 250 BRT og 34 meter lengste lengde. Dette gjelder både fartøy som kombinerer reke- og torskefiske og fartøy som driver torskefiske i kombinasjon med fiske etter andre bunnfiskarter.

Innenfor gruppen har vi flere ulike grupperinger hvor det ved kvotefastsettelsen er tatt hensyn til fartøyets størrelse, tidligere deltakelse, alternative driftsmuligheter samt de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkommende fartøy. Det enkelte fartøys muligheter til kvotestørrelse er oppad begrenset til 75% av en ferskfisktrålers kvote. For reketrålere gjelder denne muligheten fartøy over 200 BRT, mens fartøy uten reketrålkonnesjon over 150 BRT kan få slik kvote. Gruppen har de senere år bestått av rundt 40 fartøy, men vil i løpet av 1987 og 1988 økes med 26. Videre er 3 fartøy gitt midlertidig torsketråltillatelse slik at gruppen i 1988 vil bestå av rundt 70 fartøy.

For 1987 ble fartøy som har reke- og torsketrålkonnesjon gitt en opprinnelig kvote på 500 tonn torsk. Dette tilsvarer 35% av en ferskfisktrålerkvote. Justeringer og endringer i løpet av inneværende år tillegges ikke vekt, da det var en klar forutsetning at endringer i 1987 ikke skulle få konsekvenser for fordelingen i 1988.

Av fartøy uten reketrålkonnesjon hadde fem fartøy 75%, ett fartøy 60% og tre fartøy 51,9% av en ferskfisktrålerkvote. Videre hadde fartøy under 150 BRT en kvote som tilsvarte 23% av en ferskfisktrålerkvote.

Som det fremgår av oversikten er det to hovedgrupper av småtrålere - fartøy med og uten rekestrålkonsesjon. Fiskeridirektøren mener at det bør legges mindre vekt på rekealternativet for å begrense fartøyene kvotemessig. Dette skyldes den påviste nedgang i rekebestanden. I denne forbindelse vil en også nevne at to rundfrysetrålere og seks ferskfisktrålere i løpet av 1980-årene har fått rekestrålkonsesjon uten at dette har fått konsekvenser for fartøyenes torsk kvoter.

Kvotestituasjonen for småtrålerne er uklar og det kan være grunnlag for å revurdere de tradisjonelle gruppeinndelinger. Fartøyenes kvoter bør etter Fiskeridirektørens mening tildeles etter fartøyenes størrelse slik at en gruppe utgjøres av fartøy over 250 BRT og 34 meter lengste lengde. Dette samsvarer med hva den nye forskrift om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål definerer som småtråler. Denne gruppen bør tildeles samme kvantum som tre av fartøyene i gruppen av småtrålere uten rekestrålkonsesjon har, altså 51,9% av en ferskfisktrålerkvote. Neste gruppe blir da småtrålere mellom 60 og 250 BRT og mellom 21 og 34 meter lengste lengde. Disse fartøyene bør gis en kvote som tilsvarer 35% av en ferskfisktrålerkvote, altså det som var utgangspunktet ved årets regulering.

Det er en del fartøy som ligger under den sistnevnte grense og disse bør gis kvote tilsvarende det opprinnelige, 23% av en ferskfisktråler.

7.3 Fordelingsgrunnlaget.

Med den økning som har vært og vil komme i deltakelsen i småtrålergruppen, de innbyrdes justeringer som er foreslått og en pro.rata-fordeling for resten av flåten, har en beregnet kvantumet for denne gruppen til 24.000 tonn. Grunnlaget for beregningen er at småtrålerne tar rundt 80% av tildelte kvoter. Det resterende, 96000 tonn, blir da kvoten til stortrålerne.

I de senere år har tre rederier i ferskfisktrålergruppen hatt rett

til enhetskvote. Det vil si at rederienes øvrige flåte har hatt adgang til å fiske kvotene som fartøyene ville fått dersom de fortsatt var i fiske. Denne ordningen avvikles nå ved årsskiftet 1987/1988 og antallet kvoteenheter i ferskfisktrålergruppen reduseres dermed fra 55 til 52.

For de øvrige grupper kjenner en ikke til endringer. Ved fordelingen tar en utgangspunkt i at kvotene vil bli fordelt på 10 fabrikkskip, 9 saltfisktrålere, 4 rundfrysetrålere og 52 ferskfisktrålere.

7.31. Kvotene til stortrålerne.

Fordelingen blir slik:

	Antall	Fartøy kvote	Forholdstall for fartøy- kvoter	Gruppe kvote	%
Ferskfisktrålere	52	1207	1,00	62.764	65,36
Rundfrysetrålere	4	1352	1,12	<u>5.408</u>	<u>5,63</u>
				68.172	70,99
Saltfisktrålere	9	1352	1,12	12.168	12,67
Fabrikktrålere	10	1569	1,30	<u>15.690</u>	<u>16,34</u>
				96.030	100,00

7.4. Høstkvote.

Spørsmålet om en eventuell periodisering av kvotene for å sikre høstfisket, ble første gang tatt opp i forbindelse med reguleringene for 1981. Det ble i Reguleringsutvalget enighet om at 20% av fartøykvotene for ferskfisktrålerne skulle avsettes til etter 1. september.

Denne reguleringsformen har vært opprettholdt i de påfølgende år.

Dette er gjort etter at saken i samtlige tilfeller har vært behandlet i Reguleringsutvalget/Reguleringsrådet.

Noe av bakgrunnen for å innføre en slik periodisering var hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene til en viss grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en da kommet frem til at 20% av kvoten skal fiskes etter 1. september. En vil nevne at da spørsmålet ble behandlet første gang, var Fiskeridirektørens forslag et kvantum tilsvarende 25-30%.

For inneværende år ble skjæringsdatoen for binding til høstkvoten endret fra 1. september til 1. august.

Fiskeridirektøren vil foreslå at en for 1988 avsetter 20% av kvotene for ferskfisktrålerne for fiske etter 1. august. Dispensasjonsadgangen for enbåtsrederi foreslås opprettholdt.

7.5 Overføring av kvoter.

I inneværende år kunne Fiskeridirektøren etter 1. august samtykke i at et fartøys kvote kunne fiskes av annet fartøy tilhørende samme rederi eller administrasjonsenhet og som er tildelt kvote.

Tidligere var denne adgangen ikke tidsbegrenset. På møte i Reguleringsrådet 10. og 11. desember i fjor, var det imidlertid en lang diskusjon om ordningen. Som et kompromiss gikk et flertall inn for å begrense adgangen til etter 1. august. Med i vurderingen var blant annet at det kunne være aktuelt å overføre restkvoter fra ferskfisktrålerne før de tok til å fiske på høstkvoten. På det tidspunkt var det enighet om at skjæringsdatoen for fiske på høstkvoten skulle settes til 1. september.

For at de samme hensyn skal ivaretas for 1988, vil en foreslå at Fiskeridirektøren gis adgang til slikt samtykke etter 1. juli 1988.

8. Andre reguleringstiltak.

8.1. Maskevidde i trål.

På møte i Reguleringsrådet 25. mai d.å., ble blant annet spørsmålet om en økning av maskevidden i trål behandlet. Et enstemmig Reguleringsråd ga uttrykk for at det er behov for å øke maskevidden i trål. Dersom det ikke oppnås gjennomslag for en slik økning i samarbeid med sovjetiske myndigheter, ble det sagt at det fra norsk side burde vurderes å gå til en ensidig utvidelse.

Saken ble tatt opp i den norsk-sovjetiske fiskerikommissjon i år. Partene ble enige om å be forskerne fremlegge, innen neste kommisjonsmøte, resultatene av fellesundersøkelsene vedrørende bruk av endret maskevidde i trål og endring av minstemål for fisk, som reguleringstiltak i fisket etter torsk og hyse.

Når det gjelder minstemålsbestemmelsene har Reguleringsrådet tidligere vedtatt å anbefale en økning for torsk og hyse til henholdsvis 47 og 44 cm. Fiskeridirektøren har fremmet forslag i samsvar med dette i mai d.å.

I forhold til spørsmålet om en eventuell endring av maskevidden i trål, er altså resultatet at saken igjen skal drøftes med sovjetiske myndigheter neste år. I en slik situasjon vil Fiskeridirektøren anbefale at en venter på resultatet av disse drøftingene før en fra norsk side eventuelt vurderer å gå til ensidig utvidelse av maskevidden i trål.

8.2. Maskevidde i snurrevad.

På møte i Reguleringsrådet 25. mai d.å., ble også spørsmålet om en senking av maskevidden i snurrevad behandlet.

For oversiktens skyld vil en repetere en del av hva Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har uttalt:

"Havforskningsinstituttet gjennomførte seleksjonsforsøk med

snurrevad i 1982 og 1983. I 1982 ble det brukt dekknett og seleksjonsfaktoren for torsk ble beregnet til 3,6. I 1983 ble det brukt to båter som fisket parallelt eller alternativt med ulike maskevidder og seleksjonsfaktoren ble da beregnet til 4,3. Det ble antatt at de siste forsøkene ga et riktigere bilde av seleksjonen enn forsøkene med dekknett, men det var likevel knyttet en viss usikkerhet til resultatene. I FTFI's forsøk ble det gjort to hal med tvillingsposer, den ene finmasket (60 mm) og den andre med kvadratmasker (120 mm). På grunnlag av dette og den observerte forskjellen mellom kvadratmasker og vanlige masker, ble seleksjonsfaktoren for vanlige masker beregnet til 4,5. Havforskningsinstituttets undersøkelser viste at det kunne være en betydelig variasjon i seleksjonen fra hal til hal og FTFI's resultat ligger innenfor den normale variasjonsbredden i forhold til en seleksjonsfaktor på 4,3. Ettersom FTFI's beregninger er basert på bare to hal, er dette derfor ikke tilstrekkelig bevis for at seleksjonsfaktoren er høyere enn 4,3, men støtter antagelsen om at forsøkene i 1983 ga et riktigere bilde av seleksjonen enn forsøkene med dekknett.

Rapporten fra forsøkene i 1983 ble behandlet av Reguleringsutvalget samme år og det ble da anbefalt å opprettholde maskevidden på 135 mm i snurrevad. Problemstillingen er om seleksjonen eller fangstene skal være utgangspunktet for maskevidden. En seleksjonsfaktor på 4,3 for torsk betyr at maskevidden i snurrevad må reguleres til 125 mm for at seleksjonen skal bli den samme som for 135 mm i trål. I praksis betyr dette imidlertid at det vil bli fanget forholdsvis mer undermåls torsk med snurrevad enn med trål fordi snurrevadfisket i stor utstrekning foregår på felt med stort innslag av småtorsk."

Da saken ble behandlet i mai gikk 5 representanter inn for en reduksjon i maskevidden i snurrevad til 125 mm inntil spørsmålet om en økning av maskevidden i trål var avklart. 7 representanter gikk inn for å opprettholde gjeldende maskevidde på 135 mm. Flertallets forutsetning var imidlertid at spørsmålet måtte vurderes på nytt dersom maskevidden i trål ikke økes.

Som sagt under pkt. 8.1. ovenfor, vil ikke maskevidden i trål økes med det første. I en slik situasjon vil en foreslå at maskevidden i snurrevad senkes til 125 mm fra 1. januar 1988. Det forutsettes imidlertid at saken igjen må vurderes dersom maskevidden i trål økes.

I forbindelse med en eventuell senking av maskevidden i snurrevad, har det vært reist spørsmål om dette kan kombineres med iverksettelse av spesielle tiltak. På møte hos Statsråden 2.7.87 fremhevet Norges Fiskarlag blant annet at regulering av snurrevad kan skje med kvote, overvåking av felt, stenging av gyteområder og stenging av områder. Nedenfor vil en vurdere de foreslåtte tiltak.

8.21. Kvoteordning.

Når det gjelder spørsmålet om en kvotebegrensning vil en vise til pkt. 5 ovenfor hvor en har foreslått en maksimalkvote på 600 tonn torsk for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. En antar at en slik kvotebegrensning i første rekke vil angå snurrevadflåten. Videre har en antydnet stopp i fisket i påskeuken.

8.22. Overvåking av felt.

Som kjent er det igang et omfattende program for overvåking av fiskefeltene utenfor Nord-Norge. Avhengig av om det stilles midler til disposisjon vil dette programmet fortsette også i 1988. Felt vil da bli stengt/åpnet på vanlig måte, avhengig av innslaget av torsk og hyse under lovlig minstemål.

8.23. Stenging av gyteområder.

Eventuelle stenginger av gyteområder for snurrevad må ha en biologisk begrunnelse. Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har i den forbindelse uttalt følgende:

"På gytefeltene står torsken vanligvis i tettere konsentrasjoner

enn ellers. Dette medfører at snurrevad, som er et redskap spesielt bereknet på at fange konsentrasjoner, tildels blir meget effektivt.

Instituttet har imidlertid ingen observasjoner eller kunnskap som tilsier at snurrevad påvirker selve gyteprosessen mer negativt enn andre redskaper slik at resultatet av gytingen blir dårligere.

Søkkene på snurrevaden går langs bunnen. Dette vil påvirke selve bunnfaunaen og bunnsubstratet. Torsken gyter imidlertid pelagisk og eggene flyter relativt raskt opp i de øvrige vannlag. Instituttet mener derfor det er lite sannsynlig at dette påvirker torskens valg av gyteområde, selve gyteprosessen eller overleving av egg/larver."

Som en ser av vurderingen fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt, vil en eventuell begrensning av snurrevadflåten på gytefeltene ha liten eller ingen effekt i forhold til selve gyteprosessen.

8.24. Stenging av områder.

Når det gjelder spørsmålet om stenging av områder, antar en at dette i tilfelle må gjelde stenginger på mer permanent basis. I forhold til gjeldende regelverk er en del fjorder i Finnmark og Troms stengt for snurrevad. Enkelte er stengt hele året, mens andre er stengt i deler av året. Før en eventuelt foreslår en endring av dette regelverket, må saken vurderes av de lokale reguleringsutvalg. En slik vurdering vil ta noe tid, og kan følgelig foreløpig ikke kombineres med en eventuell senking av maskevidden i snurrevad.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådet om å vurdere disse spørsmål og eventuelt drøfte andre tiltak som kan kombineres med den foreslåtte senking av maskevidden i snurrevad.

II REGULERING AV FISKET ETTER HYSE.

For innværende år er totalkvoten 250.000 tonn med en fordeling på Norge med 92.000 tonn, Sovjet 112.000 tonn og tredjeland 25.000 tonn. For Norge kommer et kvantum kyst-hyse i tillegg. I tidligere år er dette anslått til ca. 3000-5000 tonn.

Ved utgangen av oktober i år var det tatt ca. 64.000 tonn mot 46.000 tonn på samme tid i fjor. Prognose for hele 1987 er vel 70.000 tonn inkl. kysthyse.

For 1988 ble det i kvoteavtalen mellom Norge og Sovjet enighet om en totalkvote på 240 000 tonn. Av denne kvoten avsettes 24.000 tonn til tredjeland. Det resterende deles likt mellom de to parter. Norge har videre overført 16.000 tonn av sin kvote til Sovjet slik at norsk andel blir 92.000 tonn.

Den sterke fangstøkningen de to siste årene kan komme til å fortsette også i 1988. Foreløpig vil imidlertid ikke Fiskeridirektøren foreslå reguleringer av hysefisket i 1988."

Rasmussen ga så ordet til forskerne.

Hylen sa at det var beregnet at 545.000 tonn av totalkvoten på 560.000 tonn ville bli tatt i 1987. Bestandsberegningen fra 1987 er forskjellig fra den som ble gjort i 1986. Dette skyldes en lavere rekruttering for 83-årsklassen og spesielt 84-årsklassen. Veksten er redusert mer enn beregnet ifjor og årsklassene er nedjustert. Disse årsklassene er overvurdert tidligere. Han la videre til at 83-årsklassen også er redusert på grunn av omfattende utkast. Samlet har dette medført en redusert bestand sammenlignet med prognosen fra ifjor.

Han sa videre at i 1988 vil 82-, 83- og 84-årsklassene ha rekruttert den fiskbare bestanden. 85-årsklassen vil bare i liten grad komme inn. Disse årsklassene vil resultere i en økning på 30% ungfisk. Det foregår en omfattende beiting fra eldre torsk og

dette går særlig ut over 85- og 86-årsklassene. ICES har i flere år hevdet at beskatningsgraden må ned og at vekstpotensialet må utnyttes bedre. Målet må være å komme ned mot F max. For 1988 er F max 44% av beskatningsgraden i 1987 på 0,80. Den kvote som tilsvarer dette mål ville i 1988 gitt vel 383.000 tonn. Med nåværende beskatningsgrad ville kvoten blitt 760.000 tonn. Han sa at de regnet med at en kvote tilsvarende det siste tallet vil medføre en sterk nedgang i totalbestanden om noen år. For å hindre at bestanden bringes tilbake til tidligere nivå har ICES sagt at det er tvingende nødvendig å redusere beskatningsgraden. Alvernativ er en reduksjon i 1988 med 36% og videre mot F max i 1989. Dette alternativ gir en totalkvote i hvert av de to kommende år på 530.000 tonn. Totalkvoten er som kjent satt noe høyere.

Han sa videre at fisk som er syv år og eldre vil bli sparsomt representert til neste år. Videre synes 85-, 86- og 87-årsklassene å være svake. Dette betyr at 82-, 83- og 84-årsklassene må brukes til å bygge opp en bestand med sunnere sammensetning. Det er disse bestandene som må være sentrale og det må vises forsiktighet i forvaltningen fremover. Det vil være en fordel å forandre beskatningsmønsteret og da vil en maskeviddeøkning være fordelaktig. En slik økning vil være gunstig på det nåværende tidspunkt da bestanden nå har en sammensetning at det blir liten reduksjon i fangst pr. tråltime. Han mente at det tvert imot vil gi økt effektivitet på den større fisken. Han mente videre at en økning av minstemålene ville effektivisere ordningen med lukking av områder med konsentrasjoner av ungfisk.

Når det gjelder utviklingen av fisket i 1988 sa han at dette var vanskelig å beregne. Dette skyldes at bestanden har en helt annen fordeling enn tidligere.

Andersen spurte om Sovjet og Norge hadde gått for langt da det ble fastsatt en totalkvote på 590.000 tonn. Han spurte videre om i tilfelle dette var vurderingen hvilke konsekvenser dette har for 1989 og 1990.

Hylen svarte at det ligger i ICES-anbefalingen at 530.000 tonn foretrekkes. Han sa videre at det er vanskelig å gå langt frem i tiden med prognosene.

Arctander påpekte at Sovjet ikke er med på en økning av maskevidden og stilte spørsmål om en ensidig norsk utvidelse ville ha den effekt som Hylen mente det ville ha.

Hylen repliserte at en stor del av bestanden befinner seg i norsk sone og i Svalbardsonen. Han mente å ha bevis for at Barentshavkomponenten forsvant til Svalbard i slutten av 1986. Det er lite sannsynlig at den delen av bestanden vil sige inn til norskekysten i år. Den vil opptre først under gyting.

Gullestad viste til tabellen på side 2 i saksdokumentene som viser at det i 1988 er den største gyte- og ungfiskbestand siden 1982. Spørsmålet blir da om hvor stor del av de 541.000 tonn som vil gyte. Dersom en foretar sammenligninger med tidligere år kan fisket med konvensjonelle redskap bli minst 261.000 tonn.

Rasmussen viste til at norsk kvote er 320.000 tonn og at det fra Fiskeridirektørens side foreslås avsatt 200.000 tonn til konvensjonelle redskap. Det resterende, 120.000 tonn, blir da trålkvoten og gjelder både store og små trålere. Han viste også til tabellen på side 2 som viser den største gytebestand og nest største ungfiskbestand vi har hatt.

Johansen refererte vedtaket som var gjort i landsstyret til Norges Fiskarlag. Han mente det var viktig å ikke gå for langt med trålkvoten i begynnelsen av året. Det ville være håpløst å få tilbake noe senere. Han påpekte at fisket med konvensjonelle redskaper ikke kan fortsette etter at totalkvoten eventuelt er tatt.

Arctander mente at forslaget til Norges Fiskarlag ivaretar alle hensyn og gikk inn for en trålkvote på 140.000 tonn.

Rasmussen sa at det er svært vanskelig å komme med en prognose for fisket med konvensjonelle redskap. Vi har imidlertid fisket langt mer enn 200.000 tonn tidligere.

Leine sa at de hadde sett på tallene for 1985 og 1986 og kommet frem til 180.000 tonn til den konvensjonelle flåten. Han viste til at man også har en forpliktelse overfor trålerne og antydte at Fiskeridirektørens forslag ville medføre en refordeling allerede etter Lofotsesongen.

Fladmark var enig med Norges Fiskarlag i at kystfisket skulle være fritt. Han mente imidlertid at Fiskeridirektøren går for langt med å gjenta fjorårets opplegg ved å holde tilbake hele 200.000 tonn til kystfisket. Han viste til at Norske trålerrederiers forening hadde beregnet kvantumet til 170.000 tonn, mens Fiskeindustriens Landsforening hadde beregnet en like stor andel på kystflåten og trålerflåten - 160.000 tonn på hver. Han antydte videre at 5.000 tonn av trålkvoten burde avsettes til distriktskvote.

Andersen så gjerne at trålerne fikk 160.000 tonn, men han støttet forslaget til Norges Fiskarlag som han mente hadde en forsvarlig fordeling. Han antydte, i likhet med Fladmark, at 5.000 tonn av de 140.000 tonn ble avsatt til senere fordeling. Videre foreslo han at 20% av trålkvantumet skulle reserveres for fiske etter 1. september.

Rasmussen påpekte at totalkvoten skal holdes og spurte om vedtaket til Norges Fiskarlag betydde at fisket med konvensjonelle redskap skulle fortsette selv om totalkvoten ble nådd.

Arctander siterte punktene 1 - 3 i vedtaket til Norges Fiskarlag.

Rasmussen mente at dette ikke gå noe svar på spørsmålet.

Gregussen sa at det er Fiskeridirektørens plikt å følge med og

innkalle til møte dersom det blir nødvendig. En eventuell endring av reguleringsopplegget må kunne gjelde både trål- og kystflåten.

Leine sa at oppfatningen til Norges Fiskarlag var at det innenfor TAC var rom for å tildele 140.000 tonn til trålerne, og fritt fiske for konvensjonelle redskap. Trålerkvoten måtte om nødvendig også kunne reduseres.

Bolstad sa at dersom en ikke la inn maksimalkvote for konvensjonelle redskap ville de kunne overskride avsetningen på 180.000 tonn.

Arctander sa at ingen av gruppene vil fiske sin kvote innen de 4 første månedene og at Reguleringsrådet innen denne tid måtte komme tilbake til spørsmålet.

Wold viste til at det i Reguleringsrådets møte i desember i fjor var tatt forbehold om at også trålerkvoten måtte kunne reduseres. Videre viste han til at det tidligere år var gitt adgang i avtalen mellom Norge og Sovjet til at konvensjonelle redskap kunne fortsette fiske selv etter at totalkvoten var oppfisket.

Rasmussen svarte at en slik adgang ikke var tilstede i år. Vi må allerede nå sette inn nødvendige sikkerhetstiltak for å holde oss innenfor norsk kvoteandel.

Kjønneøy understreket det som Rasmussen sa og viste til at Norge hadde forpliktet seg til ikke å fortsette fiske med konvensjonelle redskap etter at TAC var tatt.

Østvedt opplyste at Havforskningsinstituttet ville foreta et trålsurvey i februar og at det i midten av mars ville bli holdt et møte med russiske forskere som ville foreta et tilsvarende trålsurvey. På bakgrunn av disse undersøkelsene regnet han med å kunne gi en revurdering av bestandssituasjonen i begynnelsen av april.

Rasmussen foreslo følgende:

"Totalkvoten er 320.000 tonn. Det er enighet i Reguleringsrådet om å anbefale en trålkvote på 140.000 tonn. Dette bygger på en prognose for fiske med konvensjonelle redskap på 180.000 tonn.

Det er en forutsetning at utviklingen i fisket skal følges nøye. Dersom utviklingen i fisket med konvensjonelle redskap viser en prognose som gjør at fangsten på årsbasis vil overskride 180.000 tonn, skal det drøftes og iverksettes reguleringer som gjør at totalkvoten på 320.000 tonn holdes. Det er videre enighet om at eventuelle reguleringer vil måtte iverksettes både for konvensjonelle redskap og for trålerne. For fartøy som fisker med konvensjonelle redskap fastsettes en maksimalkvote på 600 tonn."

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad spurte om hvordan Norges Fiskarlag hadde beregnet den kvote som skal avsettes til småtrålerne. Spørsmålet blir om fordelingen skal stå fast - skal et fartøy som har 75% av en ferskfisktrålerkvote fortsatt ha det? Dette er Fiskeridirektørens forslag.

Gregussen sa at når det gjelder gruppeinndelingen for småtrålere skal like enheter behandles likt. Han ba om en forklaring på Fiskeridirektørens forslag.

Løbach svarte at de fartøy som er over 250 BRT og som ikke allerede er individuelt behandlet og har fått en kvote utover 35% av en ferskfisktrålerkvote, foreslås løftet til 51,9% av en slik kvote. Ellers går forslaget ut på at samtlige småtrålere mellom 250 BRT og 34 meter lengste lengde og 60 BRT og 21 meter lengste lengde gis lik kvote, 35% av en ferskfisktrålerkvote. Fartøy under denne grensen foreslås gitt 21% av en ferskfisktrålerkvote. For de øvrige trålere foreslås ingen endringer og dette betyr at fartøyene beholder den andel av en ferskfisktrålerkvote de har i dag.

Rasmusen spurte om hvor mye som må avsettes til småtrålere dersom total trålkvote settes til 140.000 tonn.

Gullestad svarte at en forholdsmessig økning på samtlige småtrålere vil gi en avsetning på rundt 29.000 tonn.

Rasmussen konstaterte at Reguleringsrådet var enig i at det ble avsatt 29.000 tonn til småtrålerne. Det står da igjen 111.000 tonn til stortrålerne. Han ba om Reguleringsrådets syn på hvordan fordelingen mellom de ulike stortrålere skulle skje. Han viste i den forbindelse innstillingen fra Holm-utvalget og at Fiskeridirektøren støttet flertallet.

Arctander viste til den utvikling som hadde vært i kvotenøkne og foreslo at kvotene skulle fordeles flatt på alle stortrålerne.

Leine viste til Holm-utvalgets flertallsinnstilling og foreslo at dette måtte være fordelingsopplegget.

Strand sa at det begynte med at fabrikkskipene hadde 1,96 av en ferskfisktrålerkvote. Utviklingen har vært en stadig tilnærming. Det må nå bli ro om dette og han henstilte rådet om å gå inn for flertallsinnstillingen.

Andersen påpekte at industrien ikke hadde vært representert i utvalget. Han stilte spørsmål om hvor stor vekt som skulle legges på innstillingen. Han mente gruppen spriker mye i sine konklusjoner og han foreslo en flat fordeling.

Bakkevik gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Flademark sa at innstillingen fra fiskeindustrien gikk klart i retning av flat fordeling.

Ved avstemming gikk seks representanter (Johansen, Arctander, Wold, Andersen, Bolstad og Fladmark) inn for at kvoten skal

fordeles flatt. 6 representanter (Rasmussen, Foss, Østvedt, Leine, Bjørklund og Bakkevik) gikk inn for flertallsinnstillingen til Holm-utvalget.

Rasmussen viste så til forslaget om å avsette 20% av ferskfisktrålernes kvote til etter 1. september.

Andersen foreslo at dette må gjelde samtlige trålere.

Johansen viste til at et enstemmig landsstyre hadde gått inn for at ordningen må gjelde samtlige trålere.

Bjørklund kunne ikke støtte forslaget da det har stor betydning for sysselsettingen. Folk som må gå iland får ikke arbeidsledighetstrygd.

Arctander så ingen grunn til forskjellsbehandling og antydte at hele ordningen burde avvikles.

Leine sa at ordningen ikke brude gjelde småtrålere. Han gikk inn for at kun ferskfisktrålere skulle ha denne avsetningen.

Det var enighet om å avsette 20% til fiske etter 1. september.

Ved avstemming gikk 4 representanter (Johansen, Arctander, Wold og Andersen) inn for at ordningen skulle gjelde samtlige trålere. 8 representanter (Rasmussen, Foss, Leine, Bakkevik, Fladmark, Bjørklund og Østvedt) gikk inn for at ordningen bare skulle gjelde ferskfisktrålere.

Rasmussen viste så til forslaget om en begrenset adgang til overføring av kvoter innen samme rederi.

Fladmark mente denne ordningen burde gjelde hele året for å sikre en rasjonell og fleksibel drift. Han sa at det ikke er nødvendig å legge slike restiksjoner på rederiene.

Bjørklund sa at det var viktig å opprettholde den ordning som har vært i år.

Ved avstemming gikk 2 representanter (Fladmark og Bolstad) inn for at overføringsadgangen skulle gjelde hele året. 10 representanter (Rasmussen, Foss, Johansen, Leine, Bakkevik, Arctander, Bjørklund, Wold, Andersen og Østvedt) stemte for at ordningen skulle gjelde etter 1. august.

Rasmussen viste til at Andersen hadde fremsatt forslag om å avsette 5.000 tonn til senere fordeling.

Etter en del diskusjon ble det enighet om å utsette spørsmålet til en eventuelt behandlet refordeling av kvotene.

Maskevidde i trål.

Rasmussen viste til saksdokumentene under punkt 8.1 og understreket at dette var en vanskelig sak, ikke minst for de politiske myndigheter. Han trodde det ville bli vanskelig å få Sovjet med på en utvidelse av maskevidden i trål. Spørsmålet vil bli tatt opp igjen med sovjetiske myndigheter neste år. På denne bakgrunn ville Fiskeridirektøren ikke foreslå en utvidelse av maskevidden i trål på nåværende tidspunkt.

Leine håpte at Norge fikk Sovjet med på en utvidelse, men sa at han så pessimistisk på dette. Dersom Norge gikk til ensidig utvidelse av maskevidden ville dette bl.a. skape vanskeligheter for Norges reguleringsmuligheter i Svalbardsonen.

Andersen sa at han så ingen betenkeligheter med ensidig norsk utvidelse av maskevidden dersom dette var økonomisk og biologisk viktig.

Kjønøy redegjorde for de problem en ensidig norsk utvidelse kunne medføre.

Andersen foreslo at Reguleringsrådet skulle oppfordre de politiske myndigheter til å intensivere arbeidet med økning av maskevidden.

Hylen sa at det internasjonale havforskningsråd hadde gitt en klar oppfordring til å utvide maskevidden i trål til 155 mm. Ressurssituasjonen tilsa at det nå måtte være den gunstigste tid å få dette gjennomført.

Strand mente det ikke ville være noen god løsning å øke maskevidden i norsk økonomisk sone dersom det ikke ble en tilsvarende økning i hele Barentshavet. Dersom utviklingen i torskefisket tilsa at det ble nødvendig å satse mer på hysefisket, mente han en maskevidde i trål på 155 mm var betenkelig høy.

Andersen sa at han hadde forståelse for de problem en ensidig norsk utvidelse kunne medføre, men som et rådgivende organ for de politiske myndigheter, og med så klart signal fra forskerne var det ikke forsvarlig av Reguleringsrådet å utsette denne saken. Han fremsatte forslag om at Reguleringsrådet henstilte til de politiske myndigheter om å ta initiativ til å klarlegge de juridiske og politiske sider med sikte på å få til en utvidelse av maskevidde i trål til 155 mm.

Andersens forslag fikk bare Andersens stemme.

Leine foreslo at saken skulle utsettes.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at saken skulle utsettes, med unntak av Andersen som stemte mot.

Rasmussen viste til forslaget om at maskevidden i snurrevad skulle reduseres til 125 mm. Når det gjelder begrunnelsen fremgår den av saksdokumentene.

Flademark foreslo at saken ble utsatt.

Ved avstemning gikk 4 representanter (Fladmark, Bolstad, Bjørklund og Østvedt) inn for en utsettelse. 7 representanter (Rasmussen, Foss, Bakkevik, Johansen, Leine, Wold og Arctander) stemte for at maskevidden i snurrevad blir senket til 125 mm.

Rasmussen gikk så tilbake til spørsmålet om regulering av den konvensjonelle flåten og viste til forslagene om innføring av en maksimalkvoteordning og stopp i fisket i påsken.

Det var enighet om å innføre en maksimalkvote på 600 tonn for samtlige fartøy som fisker med konvensjonelle redskap.

Ved avstemning om stopp i påsken gikk 6 representanter (Rasmussen, Foss, Arctander, Bjørklund, Andersen og Østvedt) inn for slik stopp fra 31.3. til 4.4. 6 representanter (Leine, Bakkevik, Johnsen, Wold, Fladmark og Bolstad) stemte imot en slik stopp.

Leine tok opp problemet med de såkalte skalleseitrålerne. Han viste til at de hadde vanskeligheter i deler av året på grunn av for store bifangster av torsk. Han mente at det burde avsettes en kvote på f.eks. 500 tonn for å dekke inn disse bifangstene.

Wåge sa at denne saken ble vurdert nøye ifjor og at et problemnotat ble oversendt til Fiskeridepartementet.

Kjønneøy sa at det var flere usikkerhetsfaktorer. Problemet er egentlig relatert til for store bifangster i perioder. Spørsmålet blir da om dette kan løses ved kvoter eller ved å øke bifangstprosenten.

Gullestad repliserte at en eventuell bifangstprosent måtte settes svært høy da fangstene i perioder besto av hovedsakelig torsk.

Leine sa at disse fiskerne ikke var interessert i torsken. Det er for stor innblanding av torsk som hindrer seifisket. Problemet er lite i den store sammenheng.

Trulssen sa at saken blir vurderet i forbindelse med revisjonen av regelverket om industritrålfisket. I henhold til gjeldende regelverk kan det ikke gis kvote av norsk-arktisk torsk. Han stilte spørsmål om en slik begrensning egentlig hører hjemme i konsesjonsregelverket.

TABELL 2.

NORSK-ARKTISK HYSE OG KYSTHYSE. TUSEN TONN RUND VEKT.

	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986 ¹	1987 ²
Not	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Garn	1	1	2	3	4	3	2	3	2	3	5
Line	21	21	31	29	21	13	8	7	9	24	41
Snurrevad	2	2	4	10	9	5	2	2	2	5	9
Annet/uspes.	2	2	3	3	1	0	0	0	1	2	1
Sum konvensjonelle	26	26	40	45	35	21	12	12	13	34	56
Sum trålere	16	16	32	22	28	23	10	7	7	18	24
Totalt	42	42	73	67	63	44	22	19	21	52	80

¹ Foreløpige tall.

² Anslag. Basert på fangst fordelt på redskap pr. 31.10.

TABELL 1.

NORSK-ARKTISK TORSK + KYSTTORSK. TUSEN TONN RUND VEKT.

	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986 ¹	1987 ²
Not	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0
Garn	125	121	100	86	120	107	89	116	81	59	46
Line	44	51	41	36	66	76	52	32	30	43	50
Juksa	59	46	30	39	36	39	29	30	38	31	13
Snurrevad	39	19	19	16	22	33	30	25	23	20	14
Annet/uspes.	0	8	3	5	7	6	4	6	4	3	3
Sum konvensjonelle	268	246	194	183	251	261	204	209	176	156	125
Trålere under 250 BRT	7,7	8,4	6,0	8,4	3,6	3,4	1,7	3,0	6,1	11	..
Ferskfisktrålere/ Rundfrysetrålere over 250 BRT	114,5	103,2	86,6	58,1	50,6	48,2	47,6	37,1	41	65	..
Saltfisktrålere	7,5	9,5	10,4	7,7	8,8	6,6	7,5	5,7	6,4	10	..
Fabrikktrålere	35,5	29,9	29,6	15,2	13,0	10,8	11,2	9,2	9,5	14	..
Sum trålere	165	151	132	89	76	69	68	55	63	101	170
Totalt	429	397	326	272	327	330	272	264	239	257	295

¹ Foreløpige tall.² Anslag. Basert på fangst fordelt på redskap pr. 31.10.

REGLER FOR DEN ÅRLIGE TORSKETRÅLKVOTE—
FORDELING AV TORSKETRÅLKVOTEN FOR 1988.

TILRADING FRA ARBEIDSGRUPPEN NEDSATT AV FISKERIDIREKTØREN.

I brev av 9. april d.å. til Fiskeridirektøren om ovennevnte sak (se vedlagte kopi) viser Fiskeridepartementet til at Norges Fiskarlag i sin uttalelse om endring av trålforskriftene ba om at kvotefordelingen mellom stortrålerne blir gjenstand for vurdering. Departementet viser til sitt brev av 2. desember 1986 til Norges Fiskarlag der departementet uttaler at en er innstilt på en nærmere drøftelse av reglene for den årlige torsketrålkvote.

I sitt brev til Fiskeridirektøren uttaler Fiskeridepartementet videre: "Fiskeridepartementet tør be Fiskeridirektøren snarest mulig utarbeide et opplegg for fordeling av torsketrålkvoten i 1988. Opplegget bør deretter drøftes i en arbeidsgruppe hvor de interesserte parter deltar. Det forutsettes at Fiskeridirektøren drøfter spørsmålet om nedsettelse av en slik arbeidsgruppe med de interesserte organisasjoner. Fiskeridepartementet vil delta i arbeidet med en observatør."

Etter kontakt med de interesserte organisasjoner oppnevnte Fiskeridirektøren i begynnelsen av september d.å. følgende medlemmer til arbeidsgruppen:

Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund, Tromsø
Arthur Holm, Fiskeridirektoratet
Leiv Grønnevet, Fiskebåtrederens Forbund, Ålesund
Arvid Wiik, Norske Trållerrederiets Forening, Svolve
Finn Bergesen Jr., Norges Fiskarlag, Trondheim
Jan Henry T. Olsen, Troms Fiskarfylking, Tromsø

Arbeidsgruppen har vært ledet av Arthur Holm med Jørgen Borthen, Fiskeridirektoratet, som sekretær.

Fiskeridirektøren ga følgende mandat

"Mandatet til arbeidsgruppen er å drøfte reglene for den årlige torsketrålkvote og å utarbeide et opplegg for fordeling av torsketrålkvoten for 1988.

Arbeidsgruppen må framlegge sitt arbeid senest 1. november d.å."

Under drøfting av mandatet ble det i arbeidsgruppen vist til at Reguleringsrådet i mai d.å. anbefalte at kvotefordelingen innen småtrålergruppen ble behandlet av arbeidsgruppen. Gruppen erklærte seg enig i dette.

Det ble også vist til at grunnlaget for opprettelsen av

arbeidsgruppen var ønsket om å komme fram til et opplegg som kunne representere et kompromiss mellom ulike prinsipielle syn på kvotefordelingen til torsketrålerne.

Enkelte av medlemmene ønsket å gi uttrykk for sine prinsipielle syn:

Leiv Grønnevet viser til at utgangspunktet for fastsettelsen av fartøykvoter mellom ulike typer av trålere var fartøyenes faktiske fangst ved fritt fiske. Dette er i samsvar med hevdvunne fordelings- kriterier i lovgivningen. Kvotefordelingen er senere flatet betydelig ut.

Stabile og forutsigbare rammebetingelser for de ulike fartøyers andeler av totalkvotene er en helt grunnleggende forutsetning for å utvikle en lønnsom fiskeflåte og fiskerinæring.

Trålflåten gjennomgår nå en omfattende fornyelse som kan medføre endringer i størrelsesforholdet mellom de tradisjonelle fartøytyper. I denne prosessen må de ulike interesser av fiskerimessig, økonomisk og næringspolitisk art som er knyttet til alle grupper i trålflåten, ivaretas.

Det er naturlig å legge de etablerte og tradisjonelle fordelingskriteriene (1,00, 1,25 og 1,62 for h.h.v. ferskfisk-, saltfisk- og fabrikktråler) som har vært benyttet de senere år, til grunn for fartøykvotene også i årene framover.

Flåtesammensetningen for stortrålerne gjør det rimelig fortsatt å basere fartøykvotefordelingen på tre grupperinger; de opprinnelige fabrikkskipene, mellomgruppen (som nå består av rundfrysetrålere og saltfisktrålere) og ferskfisktrålerne.

Grønnevet vil for øvrig påpeke at det i kvotetildelingen vanskelig kan legges vekt på de enkelte fartøyers individuelle forhold m.h.t. lønnsomhet, drift, leveringsforpliktelser m.v. utover de utflatninger i kvotene som allerede ble foretatt i årene fram til 1986.

Når det gjelder småtrålerne, vil Grønnevet peke på at den kapasitetsøkning som departementet har lagt opp til, må motsvares av en tilsvarende økning av den totale trålkvote. M.h.t. fartøykvotene til småtrålerne må det foretas enkelte mindre justeringer, slik at like båter innen gruppen småtrålere behandles likt.

Olav Bjørklund er i utgangspunktet enig i de merknader som Grønnevet har anført i 1., 2. og 3. avsnitt, men slutter seg til flertallets forslag til fordeling av torsketrålkvoten.

Bjørklund vil også påpeke at en i framtiden må basere fartøy

kvotefordelingen på tre grupperinger på stortrålere:

Fabrikkskip, rundfrysetrålere/saltfisktrålere, og ferskfisktrålere.

Bjørklund påpeker videre at fremtidige utskiftninger/ombygginger av ferskfisktrålere må plasseres i gruppen rundfrysetrålere/saltfisktrålere i kvotesammenheng.

En ombygging/utskifting av eldre ferskfisktrålere vil medvirke til et bedre arbeidsmiljø/trivsel samt sikkerhet for mannskapet om bord.

Arvid Wiik viser til at ferskfisk- og rundfrysetrålerne i 1986 leverte ca. 87 000 tonn sløyd/hodekappet fisk til foredling ved landanlegg hovedsaklig i Nord-Norge, av dette knapt 50% torsk. Ca. 60 nøkkelbedrifter var hovedmottakere av råstoff.

Betydningen av ferskfisktrålerne som råstoffleverandører til fiskeindustrien illustreres klart ved svikten i kysttorskefisket i 1987.

Wiik viser videre til at ferskfisktrålerflåten er redusert fra 79 trålere i 1978 til 52 trålere i 1986. Oppbyggingen av denne flåte i 1960- og 1970-årene var alene begrunnet i behovet for industriråstoff til landanleggene. Det er grunn til å fremholde at kapasitetsnedbyggingen i perioden 1980-81 hadde som forutsetning at ferskfisktrålerens relative andel av torskekvoten skulle opprettholdes. Som kjent fulgte Fiskeridepartementet ikke opp denne forutsetning.

Wiik ønsker å peke på at det i 1986 og i 1987 i den totale kvotefordeling har funnet sted en tilpassing i fordelingsnøkkelen for stortrålergruppen, for fabrikktrålere fra 1,62 i 1985 til 1,46 i 1986 og henimot 1,35 i 1987 (tilsvarende for salt-/rundfrysetrålerne). Ut fra de driftsmessige og økonomiske fordeler som ligger i fabrikktrålervirksomheten og ut fra det som fremgår av foranstående, kan Wiik ikke se at det er grunnlag for å opprettholde fartøykvoteskillet i stortrålergruppen.

Det legges således fram forslag om lik fartøykvote torsk til stortrålerne i 1988 (flat fordeling). Wiik ser dette som en naturlig følge av det som er uttalt foran og som et viktig ledd i arbeid for å begrense overgangen til ombordproduksjon i flåten.

Det prinsipielle synspunkt fra Jan Henry Olsen:

Fabrikktrålere, saltfisktrålere, rundfrysetrålere og ferskfisktrålere skal tildeles samme fartøykvote fra 1988.

Småtrålerne som gruppe må behandles likt, med kvote

differensiert etter fartøystørrelse:

- over 200 BRT
- 150-200 BRT
- under 150 BRT

De frigitte ferskfisk-trålerenheter som frigis ved å behandle alle stortrål-grupper med samme kvotenøkkel, benyttes til å skape likhet mellom de ulike fartøystørrelser innen småtrålergruppen.

- - - -

I. SMÅTRÅLERE.

Når det gjelder småtrålere, har arbeidsgruppen følgende enstemmige tilråding:

Pr. i dag har 54 småtrålere fått tildelt torskekvote, svarende til ca. 21 kvoteenheter (ferskfisktrålerkvoter) av totalt 103 kvoteenheter i hele torsketrålerflåten. I de siste år har utnyttingen av de tildelte småtrålerkvotene utgjort i gjennomsnitt 75-80 pst. På grunn av svikt i andre fiskerier, særlig reke, kan denne utnyttingsprosenten komme til å øke noe i de nærmeste årene.

I oktober 1986 varslet Fiskeridepartementet om tildeling av inntil 26 nye småtrålkonsesjoner. 13 av disse er allerede tildelt kvote. Når samtlige av de 26 er kommet i fiske, vil den totale kvotetildeling til småtrålerne kunne utgjøre ca. 27 enheter (ferskfisktrålerkvoter) til ca. 70 småtrålere.

Gruppen forutsetter at det skal være grunnlag for å foreta justeringer innenfor småtrålergruppen. Dette vil eventuelt bli foretatt av fiskerimyndighetene. Utgangspunktet for en justering må være at like enheter må behandles likt. Utnyttelsesgrad av de tildelte kvoter innenfor denne gruppen tilsier at justering vil kunne skje ved en viss overregulering innenfor småtrålergruppen.

I den utstrekning deltakelse og kvoteutnyttelse blir mindre enn de 27 nevnte enheter forutsetter, må småtrålerkvoten omdisponeres innenfor den totale trålerkvoten.

II STORTRÅLERE.

Arbeidsgruppens flertall, bestående av Bergesen, Bjørklund, Holm og Olsen, vil uttale at i utgangspunktet bør like enheter behandles likt. Gruppen tar til etterretning at det i det etablerte kvotesystem er ulikheter som er historisk og næringspolitisk bestemt.

På grunn av den raske strukturendring som er i gang i torsketralflåten og den usikkerhet som knytter seg til ressursgrunnlaget, finner gruppens flertall ikke å kunne tilrå kvoteopplegg for lengre tidsrom enn 3 år fram i tiden.

Utfra bakgrunnen for opprettelsen av gruppen, og de forutsetninger av politisk, juridisk og ressursmessig art som ligger til grunn, finner gruppens flertall til tross for ulike prinsipielle syn å kunne tilrå at nøkkelen mellom stortrålerne de nærmeste 3 år bør være:

	<u>1988</u>	<u>1989</u>	<u>1990</u>
ferskfisktrålere	1,0	1,0	1,0
salt/rundfrysetrålere	1,12	1,11	1,10
fabrikktrålere	1,30	1,28	1,25

Arbeidsgruppens mindretall, representantene Wiik og Grønnevet, kan ikke slutte seg til flertallets forslag og viser til sine prinsipielle synspunkter.

Leiv Grønnevet

Arthur Holm
(formann)

Olav Bjørklund

Jan Henry T. Olsen

Arvid Wiik

Finn Bergesen Jr.

Jørgen Borthen
(sekretær)

Holm
V. Topf
1000 L...
F...
F...
MH-1119UB DET KONGELIGE FISKERIDEPARTEMENT

THE ROYAL NORWEGIAN MINISTRY OF FISHERIES

KONTORADRESSE: DRAMMENSVN. 20C
POSTADRESSE: POSTBOKS 8118 DEP., 0032 OSLO 1
TEL. (02) 55 59 10 TELEX 71 056

Fiskeridirektøren
Postboks 185
5001 BERGEN

FISKERIDIREKTORATET

04016 10. APR 87

Deres ref.

Vår ref. MH/rfb

9 APR 11 1987

FORDELING AV TORSKETRÅLKVOTEN FOR 1988

Norges Fiskarlag har i sin uttalelse om endring av trålfor-
skriftene, bedt om at kvotefordelingen mellom stortrålerne
blir gjenstand for vurdering. Fiskeridepartementet har i brev
av 2. desember 1986 meddelt at en er innstilt på en nærmere
drøftelse av reglene for den årlige torsketrålkvote. Departe-
mentets brev følger vedlagt.

Fiskeridepartementet tør be Fiskeridirektøren snarest mulig ut-
arbeide et opplegg for fordeling av torsketrålkvoten i 1988.
Opplegget bør deretter drøftes i en arbeidsgruppe hvor de
interesserte parter deltar. Det forutsettes at Fiskeridirek-
tøren drøfter spørsmålet om nedsettelse av en slik arbeids-
gruppe med de interesserte organisasjoner. Fiskerideparteme-
ntet vil delta i arbeidet med en observatør.

Det er departementets forutsetning at dette arbeid starter
fortest mulig, slik at det kan foreligge et opplegg i god tid
før Reguleringsrådet skal sluttbehandle reguleringen av fiske
etter norsk arktisk torsk i 1988.

Med hilsen

Trond S. Paulsen
ekspedisjonssjef

Egil Kvanen
underdirektør

Saksbehandler:

Fiskeridirektøren
Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5001 TRONDHEIM

03.12.87
J. 1689/87
EL/ES

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARCTISK TORSK 1988.

Landsstyret i Norges Fiskerilag behandlet ovennevnte sak på møte 03.12.87 og fattet følgende vedtak i sak 93/87:

1. Reguleringsopplegget for torskefisket i 1988 må utformes slik at den norske totalkvoten blir tatt. Denne vurdering står fast dersom ikke biologiske tilrådninger i løpet av året tilsier annet.
2. På bakgrunn av den norske totalkvoten av norsk arktisk torsk i 1988, må utgangspunktet for regulering av fisket være at fisket med passive redskaper skal være fritt.
3. Norges Fiskerilag går inn for at det avsettes 140 000 tonn torsk til trålerne for 1988. "

Ved avstemningen fikk følgende forslag 8 stemmer:

"Og at denne fordeles etter følgende nøkkel:
ferskfisktrålere 1.0.
saltfisk-/rundfrysetrålere 1.12.
fabrikktrålere 1.30."

Følgende forslag fikk 8 stemmer:

"Norges Fiskerilag går inn for at det foretas en flat fordeling av stortrålernes kvoter."

"Norges Fiskerilag går inn for at det av kvoten på 140 000 tonn avsettes en kvote til småtrålerne på 28 400 tonn.

Reguleringsopplegget for småtrålerne må utformes slik at like enheter behandles likt.

Småtrålere med og uten rekekonsesjon tildeles differensierte kvoter ut fra størrelse til følgende grupperinger:

200 - 250 bruttotonn
150 - 200 bruttotonn
under 150 bruttotonn

Norges Fiskarlag

Olav Tryggvasons gt 24 -
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr adr Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Norges Fiskarlag går inn for at 20% av trålkvoten avsettes til høstfisket. Datoen settes til 1. september.

4. Under henvisning til den totale fangstkapasiteten i torskeflåten, mener Norges Fiskarlag at den fastsatte totalkvoten for 1988 ikke gir rom for å slippe nye fartøygrupper inn i trålfisket etter torsk.
5. Norges Fiskarlag går inn for at overvåkingen av fiskefelt hvor det kan være innblanding av undermåls fisk blir intensivert. De kriterier som har vært brukt for stenging av felt i 1987, må også gjelde i 1988.

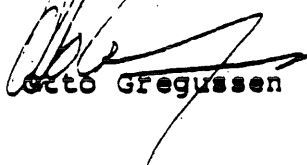
Fiskefelt må kunne stenges og åpnes med 24 timers varsel.

Norges Fiskarlag går inn for at det i regi av overvåkingsprogrammet blir engasjert inspektører som i kortere perioder plasseres om bord i trålerne.

Norges Fiskarlag ber om at det snarest avholdes et møte for å diskutere omfang og praktisk gjennomføring av inspektørordningen.

Norges Fiskarlag vil prioritere arbeidet med og finansieringen av avsluttende forskning på bruk av skillenett og stolperette masker i trål."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Elling Lorentsen

SAK 22/87

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1988.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. INNLEDNING.

På Reguleringsrådets møte 10. og 11. desember i fjor tok Fiskeridirektøren opp spørsmålet om en regulering av seifisket for inneværende år.

Sør for 62⁰ N hadde Norge til disposisjon en kvote på 77.000 tonn etter avsetninger til tredjeland. Med 9 mot 3 stemmer foreslo rådet å avsette en kvote på 17.000 tonn til notfikset sør for 62⁰ N. En slik regulering ble fastsatt av Fiskeridepartementet den 18. desember 1986. Mindretallets forslag var at kvoten skulle settes til 13.000 tonn.

Når det gjelder fisket nord for 62⁰ N, foreslo Fiskeridirektøren at det skulle holdes innenfor en totalramme på 84.000 tonn. På grunn av betydelig usikkerhet når det gjaldt forventet utvikling i fisket, ble det ikke foreslått noen fordeling av totalkvoten på redskapsgrupper frå årsskiftet, men Fiskeridirektøren ville reise spørsmål om reguleringer i seifisket dersom utviklingen i fisket i løpet av 1987 tilsa det.

Spørsmålet om regulering av seifisket ble på nytt reist på Reguleringsrådets møter den 8. oktober og 11. november i år. Reguleringsrådet tok Fiskeridirektørens orientering til etterretning. Med den utvikling som har vært i fisket fant en ikke grunnlag for å iverksette kvantumsregulerende tiltak i 1987.

2. BESTANDSSITUASJONEN.**2.1 Sei i Nordsjøen.**

Totalbestanden av sei i Nordsjøen var i begynnelsen av 1970-åra beregnet til å være over en million tonn. I 1978, på grunn av høy

beskatning i tidligere år, var bestanden redusert til ca. 500 tusen tonn. Totalbestanden ble i 1986 anslått til ca. 530 tusen tonn.

Gytebestanden som i 1974 ble beregnet til å være over 500 tusen tonn, har siden da blitt kontinuerlig redusert og nådde et lavmål på 105 tusen tonn i 1985.

I 1988 er bestanden beregnet til å utgjøre ca. 630 tusen tonn hvorav gytebestanden vil utgjøre ca. 185 tusen tonn. Observasjoner som er gjort av årsyngel på Vestlandet, tilsier at 1983-årsklassen må karakteriseres som svak, mens årsklassene 1984 og 1985 ser ut til å være gode eller noe over middels. Det er derfor mulig at disse årsklassene vil gi en sterkere bestandsøkning enn prognosene viser. Derimot synes 1986-årsklassen å være svak, mens 1987 -årsklassen ser foreløpig ut til å være middels eller litt under middels styrke.

ICES har tilrådd at TAC for 1988 blir satt til 150 tusen tonn sei rund vekt. Totalkvoten i Nordsjøen ble i forhandlinger med EF satt til 165 tusen tonn i ICES-områdene IV og IIIA. Norges kvote ble 75.800 tonn, etter å ha overført 10 tusen tonn til EF.

2.2 SEI NORD FOR 62⁰ N.

Ved begynnelsen av 1987 ble den fiskbare del av bestanden (2 år og eldre fisk) beregnet til 550 tusen tonn som er en økning på 27% i forhold til 1986, men fortsatt under halvparten av nivået i 1970. Gytebestanden i 1987 ble beregnet til 221 tusen tonn som er det høyeste siden 1978. Størrelsen er fortsatt langt under nivået tidlig på 1970-tallet, før den høye beskatningen for alvor begynte å gjøre seg gjeldende.

Bestandsanalysene fra høsten 1987 bekrefter at årsklassene 1979 - 1982 er svake. Denne perioden med svak rekruttering har gjort at bestanden er blitt mindre. Samtidig har fangsttynnsatsen blitt sterkt redusert både for not og trål. Dette har delvis sammenheng med bestandsnedgangen, men for trålerne har også økte torskekvoter hatt en betydning, mens notfisket har blitt begrenset på grunn av minstemålsbestemmelsene.

I 1987 har notfisket tatt seg noe opp igjen. Fisket har stort sett vært drevet på Øst-Finnmark der 1983-årsklassen har vært dominerende i fangstene. Denne årsklassen har hatt dårlig vekst og var i 1987 for småfalle til å bli effektivt fanget med trål utenfor Nord-Norge.

Bestandsanalysen viser at nedgangen i fangstinnsats med not og trål hadde ført til at bestanden i 1986 var blitt redusert til F_{max} , det nivået som ICES hadde anbefalt. Nedgangen i beskatningen har gjort at det til tross for svak rekruttering kan registreres en økning i bestanden i 1987. Utviklingen i fisket i 1987 tyder på at beskatningen har vært omtrent som i 1986. Et usikkerhetsmoment i denne sammenheng er 1983-årsklassen. I bestandsanalysene kommer denne foreløpig ut som en meget svak årsklasse, men mye tyder på at den kan være forholdsvis sterk. I Nord-Norge har den utvilsomt vært mye mer tallrik enn de foregående årsklassene, men den har gjort seg lite gjeldende på resten av kysten. Det er derfor sikrest å regne med at rekrutteringen til resten av bestanden er forholdsvis dårlig inntil det er klare beviser på det motsatte.

Fisket i 1987 ser ut til å bli ca. 95.000 tonn hvorav norsk fiske utgjør 90.000 tonn. ICES har anbefalt at beskatningen i 1988 ikke bør økes i forhold til i 1987. Dette skulle tilsi en totalkvote i 1988 på 105.000 tonn. Anbefalingen innebærer at det med en avsetning til 3. land på 5.000 tonn er rom for uendret fangstinnsats i det norske fisket. Et norsk fiske med uendret fangstinnsats er beregnet å utgjøre 100.000 tonn.

3. FANGSTSTATISTIKK OG PROGNOSE.

Kildene for den statistikk som presenteres under dette punkt er sluttseddeldata fra salgslagene og Fiskeridirektoratets egen trålstatistikk.

3.1. SEIFISKET SØR FOR 62⁰ N.BR.TABELL A ICES område IIIa og IV. Norske seifangster i tusen tonn rund vekt.

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986 ¹	1987 ²
Not	15,5	16,8	13,7	14,0	17,2	14,7	4,1	14
Garn	18,1	22,7	15,3	9,3	7,7	4,9	2,9	6
Trål	16,0	23,4	47,6	56,8	62,3	81,0	54,0	38
Annet	1,3	2,2	1,0	1,2	1,5	1,5	1,0	2
S. kons.	50,9	65,1	77,6	81,3	88,7	102,2	62,0	60
Bifangst til oppm. ³	0,4	1,3	5,0	1,4	5,6	7,5	1,5	..
Total	51,3	66,4	82,6	82,7	94,3	109,7	63,5	60

¹ Foreløpige oppgaver.

² Anslag

³ Kvantum til oppmaling beregnet ved Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt

Etter at trålfangstene av sei økte fra år til år fra begynnelsen av 1980-årene til og med 1985, gikk fangstene sterkt tilbake i 1986 og denne tilbakegangen fortsatte i 1987. Både fangstøkningen mellom 1980 og 1985 og den senere reduksjon, må sees i sammenheng med størrelsen på trålerens kvote av norsk-arktisk torsk. Trålerens kvote av torsk har økt hvert år fra 1985 til 1987, og dette har ført til en redusert fangstinnsats i Nordsjøen.

Tabell B viser hvordan seifangstene fordeler seg på de ulike gruppene av trålere. For 1987 er det tallmaterialet som trålstatistikken er basert på ennå for usikker til å foreta en slik oppsplitting.

Tabell B. Trålernes fangster av sei i Nordsjøen og Skagerrak.
Tusen tonn rund vekt.

	1982	1983	1984	1985	1986 ¹
Småtr. under 250 BRT	5,0	7,9	12,9	19,2	21
Ferskf.tr. 250 BRT og over	19,4	20,3		16,3	10
Saltfisktrålere	6,5	11,1	10,4	18,2	9
Fabrikktrålere	16,7	17,5	19,4	28,3	14
Sum trålere	47,6	56,8	62,3	81,0	54

¹ Foreløpige tall

Som tabellen viser har alle trålerne med unntak av småtrålere under 250 BRT, redusert sitt fiske i Nordsjøen fra 1985 til 1986. Fangsttallene for småtrålerene er framkommet ved at en har trukket trålstatistikkens fangsoppgaver for trålere over 250 BRT fra sluttseddelsystemets oppgaver over total trålfangst av sei sør for 62⁰ n.br. En stor del av disse fangstene vil være tatt av trålere med industritråltillatelse. Denne fartøygruppen har tradisjonelt drevet et trålfiske etter øyepål og tobis, og fangsttallene ovenfor indikerer at denne fartøygruppen i 1985 og 1986 drev et konsumtrålfiske etter sei i langt større omfang enn tidligere.

3.2 SEIFISKET NORD FOR 62⁰ N.BR.

Tabellen nedenfor viser fordelingen av seifangstene nord for 62⁰ n.br. mellom de ulike redskapsgrupper i perioden fra 1980 til 1987.

TABELL C ICES område I og II. norske seifangster i tusen tonn rund vel :

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986 ¹	1987 ²
Not	53,5	56,6	72,0	54,3	36,3	31,1	7,9	35
Garn	18,2	23,2	16,4	19,5	23,6	14,6	12,3	19
Trål	39,2	62,9	51,0	60,8	79,6	46,0	38,0	24
Annet	15,1	14,1	15,3	15,0	13,0	11,5	8,2	12
Sum	126,0	156,8	154,7	149,6	152,5	103,5	66,4	90

¹ Foreløpige oppgaver.

² Prognose pr. 20.november 1986.

Fra 1981 og til og med 1984 lå den norske totalfangsten av sei på omkring 150 tusen tonn. Dette var betydelig over de anbefalte totalkvoter fra ICES. I 1985 var den anbefalte TAC på 85 tusen tonn mens den norske seifangsten ble vel 103 tusen tonn. I 1986 var TAC satt til 74 tusen tonn, mens den norske fangsten ble vel 66 tusen tonn. For 1987 var TAC satt til 90 tusen tonn. Prognosen for det norske seifisket i 1987 er 90 tusen tonn, mens EF og tredjeland pr. 30. novmeber har innrapportert et fangstkvantum på 5 tusen tonn sei.

Det er spesielt not og garn som har økt sitt fangskvantum i 1987. Årets notkvantum av sei ligger på samme nivå som i 1984 og 1985, og fisket tok for alvor til i august og foregikk i hovedsak på kysten av Finnmark. Utenom Finnmark har notfisket vært dårlig nord for 62⁰ N.

Trålerene ser i år ut til å oppnå sitt laveste fangstkvantum av sei etter 1979. Dette har igjen sammenheng med at de har fått tildelt store kvoter av torsk og har av den grunn sluppet å "spare" på torskekvoten ved å tråle etter sei.

I det følgende presenteres en del statistikk omkring det norske seifisket nord for 62⁰ n.br.

3.2.1. SEINOTFISKET.

Tabell D viser notflåtens seikvantum fordelt på fangstenes størrelse.

TABELL D. Seinotflåtens fangst av sei nord 62⁰ fordelt etter fangstens størrelse

Fangst- kvantum (tonn) fra:	Antall fartøyer			Totalfangst- mengde (tonn)			Fangst pr. fartøy		
	1984	1985	1986 ¹	1984	1985	1986 ¹	1984	1985	1986
0-199	201	119	110	8416	4191	4245	41,9	35,2	38,6
200-399	21	16	7	6121	4654	1721	291,5	290,9	245,9
400-599	17	13	1	8515	6451	404	500,9	496,2	404,6
600-799	5	8	-	3509	5615	-	701,8	701,09	-
800-999	3	5	-	2685	4575	-	895,0		-
1000 og over	5	3	1	6969	5382	1085	1393,8	524,4	1085
Sum	252	164	119	36215	30868	7455	143,7	188,2	62,6
Uoppgitt	-	-	-	150	200	430	-	-	
Totalt	-	-	-	36365	31069	7885	-	-	-

¹ Foreløpige tall

Tabell E viser endringer for fartøygrupper etter størrelse.

Tabell E. Seinotflåtens fangst av sei nord 62⁰ fordelt etter størrelse

Fartøy- Gruppe (i meter)	Antall fartøyer			Totalfangst- mengde (tonn)			Fangst pr. fartøy		
	1984	1985	1986 ¹	1984	1985	1986 ¹	1984	1985	1986 ¹
0,0-12,9	87	35	20	1077	492	186	13,8	14,1	9,3
13,0-16,9	46	35	19	1809	1962	673	39,3	56,1	35,1
17,0-20,9	64	35	22	8883	3794	1050	138,8	108,4	47,7
21,0-24,9	49	43	37	17733	16230	2904	361,9	377,4	78,1
25,0 og over	15	16	21	6713	8391	2442	447,5	524,4	116,3
Sum	252	164	119	36215	30868	7455	143,7	188,2	62,6

¹ Foreløpige tall

Begge tabellene gir et bilde av endringen fra 1984 til 1986.

Fra 1984 til 1985 skjedde det en sterk reduksjon i deltakelsen (ca. 35 prosent), og det var særlig i den minste fartøygruppen - fartøyer under 12,9 meter, at reduksjonen var størst. Fra 1985 til 1986 gikk deltakelsen ytterligere tilbake, særlig i de tre minste gruppene.

Den gjennomsnittlige fangstmengde økte fra 1984 til 1985 for fire av fem fartøygrupper på grunn av den reduserte deltakelsen. Den dårlige tilgjengelighet på sei i 1986 førte til rekordlave fangstrater i alle fartøygrupper.

3.2.2 Trålfiske etter sei.

Tabell F viser trålernes seifangst fordelt på de ulike fartøygrupper.

Tabell F. Trålernes fangster av sei nord for 62⁰ n.br.
Tusen tonn rund vekt.

	1981	1982	1983	1984	1985	1986 ¹
Småtr. under 250 BRT	15,8	9,9	9,9	15,4	8,3	3
Ferskf.tr. 250 BRT og over	30,7	32,0	37,4	47,5	28,1	28
Saltfisktrålere	5,6	4,0	5,8	7,8	4,2	2
Fabrikktrålere	10,8	5,1	7,7	8,9	5,4	5
Sum trålere	62,9	51,0	60,8	79,6	46,0	38,0

¹ Foreløpige tall

På grunn av begrensningene i torskefisket, økte trålerene i begynnelsen av 80-årene sitt fiske etter sei. I første rekke var det ferskfisktrålerene som økte sitt fangstkvantum. Fangsten kom i 1984 opp i nesten 80 tusen tonn. På to år har trålerne halvert sitt fangstkvantum av sei, da fangstkvantum i 1986 kom opp i vel 38 tusen tonn. Reduksjonen må sees i sammenheng med den dårlige bestands-situasjonen for sei nord for 62⁰ n.br. Dessuten har trålerene økt sin innsats i trålfisket etter torsk på grunn av at trålerenes torskekvoter økte både i 1985 og 1986.

Utenom fartøy under 250 BRT som har torsketråltillatelse, omfatter småtrålerflåten også de såkalte skalleseitrålere på Mørekysten, - dvs. fartøy med industritråltillatelse som driver et trålfiske etter sei i store deler av året.

Fangstallene for småtrålergruppen i tabell F viser en del svingninger. Trålstatistikken er mangelfull når det gjelder trålere i denne størrelseskategori. For trålere over 250 BRT er imidlertid trålstatistikken pålitelig. Oppgavene for småtrålerene i tabell F er framkommet ved at en har trukket trålstatistikkenes fangstoppgaver for trålere over 250 BRT fra sluttseddelsystemets oppgaver over total trålfangst nord for 62⁰ N.

Eventuelle unøyaktigheter i sluttseddelsystemets fangstområdestatistikk, vil derfor slå forholdsvis mye ut for en så liten gruppe og kan følgelig være med å forklare noe av de svingningen vi ser i tabellen. Det skyldes likevel å gjøre oppmerksom på at sluttseddelsystemet er tilpasset de store fabrikk- og saltfisktrålerenes fangstdagboksoppgaver.

En har og tatt hensyn til denne usikkerheten og tidligere anslått småtrålernes fangstkvantum til å ligge rundt 10 tusen tonn på årsbasis. Imidlertid utgjorde fangstkvantum i 1986 ca. 3 tusen tonn i henhold til foreløpige oppgaver. Ser en dette i sammenheng med småtrålerenes relativt store fangster av sei i Nordsjøen, tyder det på at denne fartøygruppen har økt sin fangstinnsett i Nordsjøen.

4. FORSLAG TIL REGULERING AV SEIFISKET I 1988.

4.1. SEIFISKET SØR FOR 62⁰ N.BR.

Som nevnt under pkt. 2.1. har Norge til disposisjon en kvote på 75.800 tonn etter overføringer til EF, men før kvotetildeling til tredjeland.

Notfisket på Vestlandet medfører en relativt stor beskatning av ungfiskbestanden. For å beskytte denne og samtidig bidra til å øke gytebestanden og langtidsutbyttet av sei i Nordsjøen, er det ønskelig at notfisket etter sei sør for 62⁰ N ikke økes.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at det i likhet med inneværende år settes en totalkvote for not for 1988, og at denne settes til 17.000 tonn.

Det anbefales ingen begrensninger på garn og andre konvensjonelle redskaper. Det anbefales heller ingen begrensninger i trålfisket nå. Fiskeridirektøren vil imidlertid følge utviklingen i fisket nøye, og vil om nødvendig komme tilbake til reguleringstiltak overfor trålfisket.

4.2 SEIFISKET NORD FOR 62⁰ N.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har for 1987 gjort et anslag for fritt fiske med følgende redskapsfordeling:

NOT	40.000	TONN
TRAL	30.00	"
GARN OG ANNET	30.000	"
<u>TOTALT</u>	<u>100.000</u>	<u>TONN</u>

Anslaget er gjort under forutsetning om samme fangstinnsats som i 1987. Det må understrekes at anslaget er forbundet med en betydelig usikkerhet, spesielt gjelder dette anslaget for neste års notfiske.

På bakgrunn av ACFM's anbefaling om uendret fangstinnsats fra 1987 til 1988, vil Fiskeridirektøren foreslå at det norske seifisket nord for 62⁰ N i 1988 ikke skal overstige 100 tusen tonn. Fiskeridirektøren vil understreke den betydelige usikkerhet når det gjelder forventet utvikling i fisket for 1988. Fiskeridirektøren vil videre foreslå at det ikke iverksettes en fordeling av totalkvoten på redskapsgrupper fra årsskiftet. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye og det forutsettes at en kommer tilbake til spørsmålet om reguleringer i seifisket dersom utviklingen i fisket i løpet av 1988 tilsier det."

Rasmussen ga så ordet til forskerne.

Jacobsen sa at med hensyn til seibestanden nord for 62⁰ N er 83-årsklassen et usikkerhetsmoment. Denne er satt veldig lavt i bestandsanalysene. Indikasjoner kan imidlertid tyde på at den er større. I 1987 har notkvantumet gått opp mens trålkvantumet er gått tilbake. I 1988 vil trolig deltagelsen i notfiske øke og det kan bli problem å holde seg innenfor 100.000 tonn med et fritt fiske.

Arctander spurde om det ikke var betenkelig å fange småfisk med not.

Jacobsen svarte at det var gjort gjentatte anbefalinger i ICES om å redusere notfisket. I de siste årene har det vært en kraftig nedgang i beskatningen både for not og trål og dette har brakt bestanden ned til F.max.

Bakkevik spurte om ikke totalkvoten i Nordsjøen var satt uforsvarlig høyt i forhold til gytebestanden.

Jacobsen svarte at anbefalingen fra ICES var 146.000 tonn og ikke 150.000 tonn som det sto i saksdokumentene. Likevel mente han at totalkvoten ikke lå særlig høyt over anbefalingen. Han mente imidlertid det var et dårlig tegn at kvoten i 1987 ikke var tatt.

Fladmark viste til at Norge av sin andel av seikvoten sør for 62⁰ N har overført 10.000 tonn til EF for 1988. I en tid hvor vi fører en hardhendt konsesjonspolitik og hindrer nye fartøy å komme inn i seifisket, fant han det ikke riktig å gi seien bort til EF.

Rasmussen sa at dette ikke var en ressurs vi ga fra oss, men som vi brukte til å bytte til oss andre fiksrettigheter.

Fladmark mente at vi primært ikke burde bytte bort ressurser vi kunne utnytte selv.

Rasmussen viste til de fremsatte forslag til regulering av seifisket sør for 62⁰ N i 1988.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag om at det i likhet med inneværende år settes en totalkvote for not i 1988, og at denne settes til 17.000 tonn.

Det anbefales ingen begrensninger på garn og andre konvensjonelle redskaper. Det anbefales heller ingen begrensninger i trålfisket nå. Fiskeridirektøren vil imidlertid følge utviklingen i fisket nøye, og vil om nødvendig komme tilbake til reguleringstiltak overfor trålfisket.

Rasmussen viste så til de fremsatte forslag om regulering av sei-

fisket nord for 62⁰ N.

Leine viste til Norges Fiskarlags forslag om å begrense tråfisket etter sei nord for 62⁰ N til 13.000 tonn i 1. halvår 1988. Han regnet imidlertid ikke med at trålerne ville nå opp i dette kvantumet.

Fladmark mente at det savnet begrunnelse for å begrense trålfisket. Et slikt tiltak kunne føre til at seifisket ble begrenset i den tid hvor industrien har stort behov for seien.

Rasmussen sa at dersom en skulle gå inn på forslaget til Norges Fiskarlag måtte en avgjøre om en skulle fordele kvoten på de enkelte fartøy. Han trodde imidlertid at forslaget fra Norges Fiskarlag var gjort på sviktende grunnlag ved at de hadde tatt utgangspunkt i en lavere TAC.

Leine svarte at Fiskeridirektøren trolig hadde rett og at spørsmålet kunne utsettes til neste møte, og at trålerne fikk fiske fritt frem til da.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag om at det norske seifisket nord for 62⁰ N i 1988 ikke skal overstige 100.000 tonn. Videre var det enighet om Fiskeridiretørens forslag om at det ikke iverksettes en fordeling av totalkvoten på redskapsgrupper fra årsskiftet. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye og det forutsettes at en kommer tilbake til spørsmålet om reguleringer i seifisket dersom utviklingen i fisket i løpet av 1988 tilsier det.

Fiskeridirektøren
Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5001 BERGEN

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr. adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

03.12.87
Jnr. 1692/87
EL/KM
Ark.

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1988.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet denne saken i møte
1. - 4. desember 1988 og fattet følgende vedtak:

- "1. Norges Fiskarlag går inn for at trålfisket etter sei nord for 62° begrenses til 13 000 tonn i 1.halvår 1988.
2. Norges Fiskarlag går inn for at kystnotfisket ikke blir underlagt kvantumsreguleringer nord for 62°. Norges Fiskarlag mener at seifisket må følges fra uke til uke. Dersom det viser seg å være nødvendig, blir det innført reguleringer.
3. Overvåkingsopplegget må videreføres også i 1988.
4. Norges Fiskarlag går inn for at kystnotkvoten sør for Stad blir den samme som i 1987, 17 000 tonn.
5. Dersom utviklingen i fisket etter sei i 1988 ikke blir som forventet, må spørsmålet om iverksetting av nødvendige tiltak tas opp til ny vurdering."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Elling Lorentsen

SAK 23/87

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1988.

A) VED GRØNLAND.

Rasmussen viste først til forslaget i saksdokumentene om regulering av rekefisket ved Grønland:

"Norge ble som kjent i 1987 tildelt en kvote på 2050 tonn reker ved Øst-Grønland og 450 tonn reker ved Vest-Grønland.

Øst-Grønland

Det meldte seg 22 fartøy for deltagelse i rekefisket ved Øst-Grønland, og samtlige fartøy fylte deltagelseskriteriene. Grønlandske myndigheter har de siste årene praktisert en lisensieringsordning som bare tillater 15 fartøy i sonen samtidig. Denne begrensningen skaper en del vansker for avviklingen av fisket.

Fiskeridirektøren gikk med tilslutning fra Reguleringsrådet i 1987 inn for at fartøyene skulle miste sitt tårnnummer dersom de ikke innen 14 dager etter tildelt lisens hadde meldt avgang til feltet.

Fartøyene endrer imidlertid i betydelig grad på ønsket avgangstid til feltet, avhengig av hvor godt det øvrige rekefisket er. Dette førte, på grunn av nevnte lisensieringsordning, til problemer med den praktiske avviklingen av fisket. Dersom grønlandske myndigheter opprettholder omtalte lisensieringsordning vil Fiskeridirektøren gå inn for en strengere håndhevelse av 14-dagers regelen.

Fristen for å delta i rekefisket ved Øst-Grønland var satt til 15. september, og samtlige 22 fartøy deltok. Fisket var inntil 1. november regulert ved fartøykvoter. Grønlandske myndigheter ønsker under henvisning til problemer med å føre kontroll med at

totalkvoten ikke blir overfisket, ikke å tillate fritt fiske i sonen. Den resterende del av totalkvoten ble derfor i samsvar med forskriften fordelt på de 5 fartøyene som pr. 1. november befant seg i sonen.

Totalkvoten på 2050 tonn reker ble oppfisket.

Vest-Grønland

Det meldte seg 12 fartøy for deltagelse i rekefisket ved Vest-Grønland.

I henhold til reguleringsforskriften ble 4 fartøy trukket ut til deltagelse i dette fisket.

Kvoten på 450 tonn reker ble tatt.

Norge er etter forhandlingene med EF også for 1988 tildelt 2050 tonn reker ved Øst-Grønland og 450 tonn reker ved Vest-Grønland.

Fiskeridirektøren foreslår at en i hovedsak følger samme reguleringsopplegg for 1988 som for 1987."

Reguleringsrådet var enig i det forslag som er fremlagt i saksdokumentene.

B) BARENTSHAVET

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. Innledning

Rekefisket har i 1987 vært fritt, bare begrenset av stopp i forbindelse med avsetningsvansker og ved stenging av områder med for stor konsentrasjon av torsk- og hyseyngel, samt småreker.

nord for 62⁰N var fangsten av reker ved utgangen av oktober i alt 27.278 tonn, mot 41.362 tonn på samme tid i fjor. I 1986 ble det i alt tatt 47.000 tonn i dette området.

I likhet med inneværende år, kan Norge i 1988 fiske inntil 2.000 tonn reker i Sovjets økonomiske sone.

2. Overvåkingsprogrammet for kontroll med innblanding av yngel.

2.1. Innledning

I samsvar med overvåkingsprogrammet for perioden 1985-1987 og det revurderte overvåkingsprogram for 1987, fortsatte en i 1987 overvåking av fiskefeltene utenfor Nordland, Troms og Finnmark, i Barentshavet og ved Svalbard. Programmet omfattet overvåking av trålfisket etter torsk og reker, fiske med surrevad og seinotfisket.

Også programmet for 1987 ble finansiert over støtteavtalen via Fondet for fiskeleting og forsøk.

I 1987 ble kontrollen og overvåkingen av torsketrålere høyere enn beregnet på grunn av store innblandinger av småfisk i fangstene. For reketrål har kontrollen, som tidligere, omfattet kontroll av bifangster av undermåls fisk og undermåls reker. Videre er det gjennomført kontroll av innblandingen av undermåls fisk i seinot og snurrevad. Det er også foretatt kontroller på linebåter.

2.2. Oversikt over aktiviteter i forhold til rekefisket i 1987.

Oversikten over aktiviteter i 1987 er for perioden 1. januar til 15. oktober.

2.21 Havrekefisket.

Sammenlignet med samme tidsrom i fjor har det vært en

nedgang i aktiviteten med overvåking av havrekefelt på 85 døgn. Det er leid fartøyer i 72 døgn. Dette er 25 færre leiedøgn inn i 1986. I 5 døgn har fartøyer fisket i stengte områder på visse vilkår med kontrollør om bord, og kontrollører har vært med fartøyer i ordinært fiske som observatører i 10 døgn.

Kontrollen på havrekefeltene har foregått i fiskevernsonen rundt Svalbard, i "Gråsonen" og utenfor kysten av Øst-Finnmark. Deler av "Gråsonen" som hadde vært stengt, kunne 4. mai åpnes for fiske med reke-trål. Et fiske med sorteringsnett i reke-trål kunne tillates på Mehamnleira. Rekefisket i disse områdene ble imidlertid ikke av lang varighet før fangstene ble så små at fisket var ulønnsomt. Det har til denne tid ikke vært nødvendig å stenge rekefelt ved Spitsbergen. Tidligere år har aktiviteten ved Spitsbergen tiltatt utover høsten, og en bør ha dette området under oppsikt.

2.22 Kyst- og fjordrekefelt.

Det har på kyst- og fjordrekefelt til sammen vært kontroll i 275 døgn. Dette er en nedgang på 80 døgn sammenlignet med samme tidsrom i fjor. Det har vært 72 færre leiedøgn. Fartøyer har vært leid i 218 døgn. Fartøyer har på visse vilkår med kontrollører om bord fått gå inn i stengte områder i 42 døgn, og kontrollører har vært med fartøyer som observatører i åpne områder i 15 døgn.

På kyst- og fjordrekefelt har det vært en rekke endringer av stengte/åpne felt. I Varangerfjorden var det fra sist i februar til 15. mai nødvendig å bruke sorteringsnett i reke-trål for å holde fisket i gang. Også i Kvæningen, Lyngen, Ullsfjord, Malangen, Vengsøyfjord og i et område rundt Vågsfjord har det på grunn av for høy innblanding av undermåls fisk vært nødvendig å bruke sorteringsnett i reke-trål. Av erfaring vet en at innslaget av småfisk tiltar

utover høsten og en må regne med en del leie av fartøy utover høsten. Det kan også bli nødvendig å leie hurtiggående fartøy for å kontrollere fartøy som fisker med sorteringsnett i rekestrål.

2.3. Forslag om stenging av ICES statistikkområde I i Norges økonomiske sone.

På bakgrunn av erfaringer og biologiske vurderinger var det på møtet i Reguleringsutvalget den 10. og 11. desember 1986, enighet om å stenge den del av ICES-statistikkområde I som ligger i Norges økonomiske sone for rekestrålfiske. Tilsvarende regulering ble gjennomført også i 1985 og 1986.

Fiskeridirektøren vil foreslå at ICES-statistikkområde I i Norges økonomiske sone stenges for rekestrålfiske fra 1.1.1988. Det vil da bli forbudt å fiske etter reker i norsk sone, samtidig som norske fiskere utelukkes fra "Gråsonen". Felt vil i likhet med i år kunne åpnes etter hvert som prøvefisket viser at innblandingen av yngel ikke overskrider den fastsatt norm."

Hylen sa at han var bekymret for uerbestanden og at det tas mye ueryngel som bifangst i rekefisket. Han mente at dette var noe av årsakene til sammenbruddet i uerbestanden.

Rasmussen konstaterte at det ikke er minstemål på uer og anmodet om at et konkret opplegg ble forberedt til neste møte i den norsk-sovjetiske fiskerikommisjon.

Når det gjelder spørsmålet om å stenge ICES-statistikkområde I fra 1. januar 1988, var det enighet om å kartlegge feltene og holde åpne de felt som ikke har for store innslag av yngel.

C) I NORDSJØEN

Rasmussen viste til saksdokumentene der det er sagt følgende:

"Reguleringsrådet behandlet på møtet 25. mai d.å. spørsmålet om regulering av rekefisket sør for 62⁰N. Saken ble fremmet av Norges Fiskarlag som på landsstyremøtet 5-8 mai d.å. fattet vedtak om å gå inn for å innføre turkvoteregulering for det norske rekefisket sør for 62⁰N. Turkvoten ble foreslått satt til 4 tonn.

Under henvisning til ACFM's vurdering av bestandssituasjonen på møtet i mai i år, fant Reguleringsrådet at det fra norsk side ikke måtte skje noen ekspansjon i fisket ved økt deltagelse. Innføring av en turkvoteordning ville gjøre det ulønnsomt for større reketralere å drive dette fisket, samtidig som ordningen ville ha en svært begrenset kvantumsregulerende effekt overfor de allerede deltagende fartøy. Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for nevnte regulering.

Fiskeridirektøren har etter at turkvotereguleringen ble innført mottatt henvendelser fra organisasjoner og redere som viser til vansker for rekefrysetralerne med hensyn til avsetningsmulighetene for frossenreke.

En del av disse fartøyene er ikke egnet til å levere fersk reke og må derfor fryse fangsten om bord. Det hevdes imidlertid at det er vanskelig for disse fartøyene å få levert frossen reke i Sør-Norge og at det i tillegg er problemer med å skaffe lagerplass på land.

Under Skagerrakforhandlingene ble det under henvisning til bestandssituasjonen fra norsk og svensk side lagt stor vekt på behovet for å innføre en regulering av rekefisket i Skagerrak. EF var imidlertid som kjent ikke villig til å gå inn for en slik regulering. Dersom rapporten etter ACFM møtet i mai 1988 inneholder spesielle anbefalinger med hensyn til rekebestanden, ble partene likevel enige om å vurdere disse.

Fiskeridirektøren vil tilrå at det innføres turkvoteordning for

rekefisket sør for 62⁰N også i 1988. Turkvoten foreslås satt til 4 tonn.

Fiskeridirektøren vil videre be om Reguleringsrådets uttalelse til at en vurderer innføring av turkvoteregulering for norske fartøy i hele avtaleområdet i Skagerrak."

Bakkevik sa at den regulering som har vært i 1987 var for å hindre at bestanden blir redusert. Han sa videre at rekefisket utgjør 60 - 70 % av alt fiske i området. Han beklaget sterkt at det ikke ble enighet i Sakgerrakavtalen om en TAC for rekefisket.

Reguleringsrådet anbefalte at det innføres turkvoteordning for rekefisket sør for N 62⁰ også i 1988 og at turkvoten settes til 4 tonn.

Norges Fiskarlag

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 36 80
Telegr.adr. Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektøren
Postboks 185
5001 BERGEN

03.12.87.
Jnr. 1691/87
OG/AR
Ark.5.3.1.

Telefax

REKEFISKET VED GRØNLAND I 1988

Ovennevnte sak ble behandlet av Landsstyret i Norges Fiskarlag i møte den 3. desember 1987.

Det ble fattet slikt vedtak:

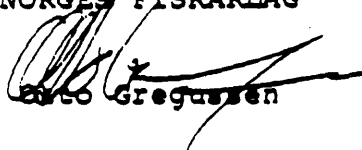
"Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter reker ved Grønland i 1988 blir regulert på samme måte som i 1986.

Norges Fiskarlag forutsetter at loddtrekningen for deltakelse i fisket ved Vest-Grønland gjennomføres slik at deltakelsen blir forbeholdt de fartøy som tidligere ikke har deltatt. Dersom det ikke er tilstrekkelig antall fartøy som ikke har deltatt i fisket på Vest-Grønlands - kvoten tidligere, forutsetter en at retten til deltakelse blir forbeholdt de fartøy som har hatt lengst periode ute av dette fisket.

For fisket ved Øst-Grønland må det fastsettes en siste frist for å starte fisket og en dato for fritt fiske på eventuell gjenstående kvote innenfor totalkvoten.

Lisenser for å kunne gå inn i Grønlandsk sone må være klare i god tid før nyttår, og det må settes en tidsfrist for fartøy for å begynne fisket basert på vedkommende fartøys lisens."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Elling Lorentsen

Norges Fiskarlag

Fiskeridirektøren
Postboks 185
5001 BERGEN

Telefax

0 av Tryggvasons gt 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr. adr. Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

03.12.87.
Jnr. 1693/87
OG/AR
Ark. 5.3.1.

REKEFISKET I BARENTSHAVET I 1988

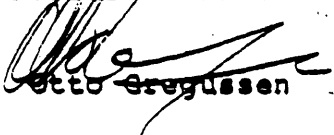
Ovennevnte sak ble behandlet av Landsstyret i Norges Fiskarlag i møte den 3. desember 1987.

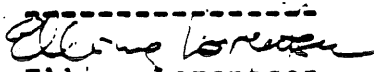
Det ble fattet slikt vedtak:

"Norges Fiskarlag kan ikke se at det er grunnlag for å fastsette kvantumsbegrensende tiltak i rekefisket i Barentshavet i 1988.

Norges Fiskarlag mener imidlertid at det er svært viktig at overvåkingen av rekefeltene fortsetter i 1988 og at en viderefører ordningen med stenging av felt når innblandingen av undermåls torsk og -hyse blir for høy."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Elling Lorentsen

Norges Fiskarlag

Fiskeridirektøren
Postboks 185
5001 BERGEN

Telefax

Olav Tryggvasons g: 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

03.12.87.
Jnr. 1694/87
OG/AR
Ark. 5.3.1.

REGULERING AV REKEFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 1988

Ovennevnte sak ble behandlet av Landsstyret i Norges Fiskarlag i møte den 3. desember 1987.

Det ble fattet slikt vedtak:

"Norges Fiskarlag vil sterkt beklage at det i Skagerrakforhandlingene ikke har vært mulig å komme fram til enighet om en totalkvote for rekefisket.

Sett på bakgrunn av den økonomiske betydningen som rekefisket har for de berørte fiskere i Sør-Norge, kan det etter Fiskarlagets mening reises sterk tvil om Skagerrakavtalen burde vært inngått uten en avtale om totalkvote for rekefisket.

Norges Fiskarlag innser at det i den foreliggende situasjon kan virke urimelig å opprettholde turkvoteordningen i rekefisket når de andre nasjonene som beskatter den samme bestanden ikke er villige til å begrense sitt fiske.

Under nensyntagen til bestandssituasjonen både i Nordsjøen og i Skagerrak, mener Fiskarlaget likevel at den etablerte turkvoteordning i rekefisket sør for 62° bør videreføres også i 1988.

Landsstyret vil påpeke at salgslagene i dette området skal behandle alle fiskere likt."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Elling Lorentsen

SAK 24/87**REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 1988.**

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"Fisket i 1987.

Kvote.

Totalkvoten for 1987 er på 20.000 tonn som ble fordelt som følgende:

Totalkvote	20.000 t
USSR	<u>3.000 "</u>
Til norske fartøy	<u>17.000 t</u>

Delt på

1. halvår	15.000 t
2. halvår	2.000 t

Regulering.

Fisket i 1. halvår ble regulert med maksimalkvote på 700 t. med adgang til å øke denne dersom totalkvoten for denne perioden ikke antas å ville bli oppfisket.

For 2. halvår har en hatt fritt fiske.

Fangst.

Fangst av vassild nord for stad (1.12.87) er ca. 8.000 tonn. På samme tid i 1986 var fangsten ca. 7.500 tonn (hadde samme regulering i 1987 som i 1986).

USSR hadde i 1987 en bifangstkvote på vassild på 5.000 tonn. På bakgrunn av at USSR tidligere år ikke hadde rapportert om noe særlig vassildfiske i NØS, fant en ikke å ville avsette mer enn 3.000 tonn av kvoten til dette fisket.

Pr. 1.12.87 har USSR fartøy meldt inn 2 tonn vassild.

Regulering av fisket i 1988.Kvote.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt uttaler i brev av 1.12.87.

"Instituttet anbefaler en totalkvote på 20.000 tonn nord for 62° N."

Kopi av instituttets brev er vedlagt.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn en totalkvote for 1987 på 20.000 tonn.

Fordeling av kvoten.

Fiskeridirektøren foreslår samme fordeling som i 1987. Dvs. at en avsetter et visst kvantum til bifangst for USSR fartøy og at en deler kvoten til norske fartøy på 1. halvår og 2. halvår slik:

Totalkvote	20.000 t
USSR	<u>3.000 t</u>
Norsk fartøy	<u>17.000 t</u>

Deltakende fartøy.

Vilkåret for å kunne delta i dette fisket har de siste år som kjent vært at vedkommende skulle ha vassildtråltillatelse.

På bakgrunn av at kvoten ikke er blitt tatt de siste årene, har Fiskeridepartementet 13.7.87 bestemt at det skal gis vassildtrålkonsesjon til et begrenset antall ringnotfartøy. På grunnlag av Fiskeridepartementet sitt vedtak har det vært tillyst en konsesjonsrunde. Behandlingen av den konsesjonsrunden er ikke avsluttet, og en vet derfor ikke hvor mange ringnotfartøy som vil få vassildtrålkonsesjon. Det påregnes at disse tillatelser vil bli gitt før neste års sesong for vassildfiske starter.

Regulering.

Tidligere års erfaringer skulle nå tilsi at det ikke er nødvendig å sette maksimalkvoter i dette fisket, men fordi en nå vil få inn en helt ny type fartøy i dette fisket, finner en at iallefall for 1988 bør det opprettholdes en regulering med maksimalkvote.

Når det gjelder de nye fartøyene vil disse trolig være i en slik størrelsesorden at de må ha en større kvote enn de tradisjonelle vassildtrålerne hittil har hatt for at det skal være økonomisk interessant for de å delta i dette fisket. Men det er usikkert hvor mange fartøy som det vil blitt gitt slik ny tillatelse til, finner en det vanskelig å fremme et konkret forslag til kvote.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå at fisket 1. halvår reguleres ved maksimalkvoter.

Kvoten settes til 700 t.

Fiskeridirektøren bemyndiges til i samråd med Norges Fiskarlag å endre kvoten når det er klart hvor mange nye konsesjoner som vil bli gitt."

Fladmark uttrykte beklagelse over at en heller ikke i 1987 hadde klart å utnytte de betydelige ressurser vassilden representerte. Det primære nå må være å åpne opp for at flere fartøy kan komme

inn i fisket.

Reguleringsrådet anbefalte at reguleringen av vassildfisket i 1988 følger det opplegg som er foreslått i saksdokumentene.

Rasmussen refererte deretter følgende vedtak i landsstyret i Norges Fiskarlag:

"Norges Fiskarlag ber om at eksisterende grense i nord enten oppheves helt, eller forflyttes nordover slik at flåten får mulighet til å utnytte de ressurser som Havforskningsinstituttet har påvist.

Det er en klar forutsetning at en forskyvning av grensen nordover ikke medfører yngelbifangst og indirekte beskatning på andre arter."

Det var enighet i Reguleringsrådet om å henstille til Havforskningsinstituttet om å komme med en vurdering av henvendelsen fra Norges Fiskarlag til neste møte, og at Reguleringsrådet kom tilbake til henvendelsen da.

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2
POSTBOKS 1870 - 5011 NORDNES (BERGEN)
TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING
TELEX: 42 297 OCEAN N
BERGEN, NORGE

J. NR. Utg./87 TM
(BES OPPGITT VED SVAR)

BERGEN, 1 desember 1987
SENTRALBORD 32 77 80

EHB

Havforskningsinstituttet
v/ Ole Johan Østvedt
her

Regulering av fiske etter vassild nord for Stad i 1988

Viser til brev av 25.11 -87 fra Fiskeridirektøren,
ref. Utg./87 EHB/MN, angående regulering i vassildfisket.

Vedlagt følger notat om vassild og forslag om å opprettholde
en totalkvote på 20 000 tonn i konsumfisket nord for
Stad i 1988.

Terje Monstad

NOTAT

Regulering av vassildfisket nord for 62 N i 1988

I 1987 er det til og med november måned tatt opp 7629 tonn i det direkte fisket etter vassild nord for Stad. Fangstene i tonn fordelt månedsvis for årene 1982 - 1987 er vist i nedstående tabell.

(Fra Norges Råfisklag):

	1982	1983	1984	1985	1986	1987
Januar	18	-	-	56	-	264
Februar	15	28	9	66	253	447
Mars	148	206	254	5	462	853
April	1306	3829	1780	923	1130	2321
Mai	3212	5530	3859	2402	2713	1878
Juni	459	775	260	939	622	463
Juli	-	-	36	120	346	160
August	230	-	320	229	908	523
September	276	607	147	344	680	438
Oktober	106	-	381	36	304	176
November	-	-	6	-	54	106
Desember	-	-	-	-	-	-
Sum	5770	10973	7052	5120	7472	7629

Det er bare en liten økning i fangstmengden fra 1986. De beste fangstmånedene var også i 1987 april og mai og ca. 30 båter deltok i fisket. Det foregikk vesentlig på de tradisjonelle fangstfeltene i Suladjupet og Sklinnadjupet utfor henholdsvis Møre/Trøndelag- og Helgelandskysten.

Fire båter hadde prøvekonsesjon for bruk av flytetral, og disse opererte i april/mai langs eggakanten sydvest av Trønadjupet (ved 67 N). hvor fisket foregikk nær bunn. Ett av fartøyene landet 1023 tonn og ett annet hadde 344 tonn. De to andre fartøyene fikk bare svært beskjedne fangster (egne rapporter foreligger).

Lengde - og alderssammensetningen i kommersielle fangster viser omtrent det samme bilde som i de siste årene. Det er eldre fisk som dominerer i fangstene og den største aldersgruppen er fremdeles 20 år og eldre (Fig.1) I det foreliggende materialet fremkommer det imidlertid en liten reduksjon i denne gruppen.

Også i 1987 ble det i samarbeid mellom Båtkontoret og Havforskningsinstituttet gjennomført kartlegging av vassildforekomster, og fra 20 mars til 12 april ble området fra Tromsøflaket til Tampen underasøkt. (Fig.2). Situasjonen var svært lik for tilsvarende tokt de siste fire årene. Høyeste tetthet av vassild ble funnet langs eggakanten sydvest for Trønadjupet hvor også beste fangst, 15 tonn pr tauetime ble tatt med flytetral nær bunn. Det var ellers gode registreringer ved Garsholbanken også, men det i Suladjupet og Skjlinnadjupet bare ble gjort beskjedne registreringer til sammenligning. Lengdefordelingene av vassild fra forskjellige felt er vist på Fig.3.

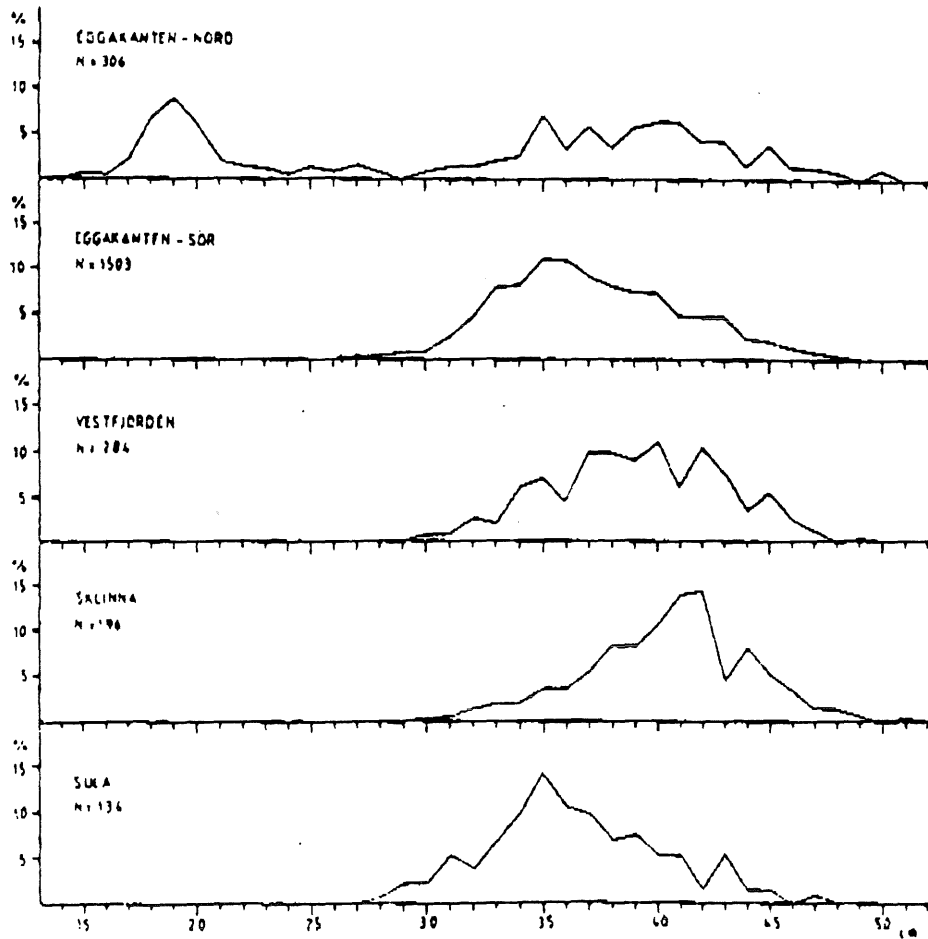

Fig. 3. Lengdefordeling av vassild i prøver fra "Michael Sars", mars/april 1987.

Det foreliggende materialet viser at fisket etter vassild ikke har virket nevneverdig inn på bestandens struktur. Som i tidligere år har det meste av fangstingen foregått i områder som ligger utenfor de høyeste konsentrasjonene.

Reguleringene i vassildfisket har hatt til hensikt å hindre en ukontrollert innsatsøkning på en forholdsvis lite beskattet bestand og totalkvoten på 20 000 tonn har på langt nær blitt oppfisket i de senere år. Ønsker en fortsatt å ha en forebyggende reguleringsform, vil Havforskningsinstituttet opprettholde det samme kvoteforslag som tidligere. En foreslår således at det for 1988 settes en totalkvote på 20 000 tonn vassild i det direkte fisket nord for Stad.

Bergen 1 desember 1987

Terje Monstad

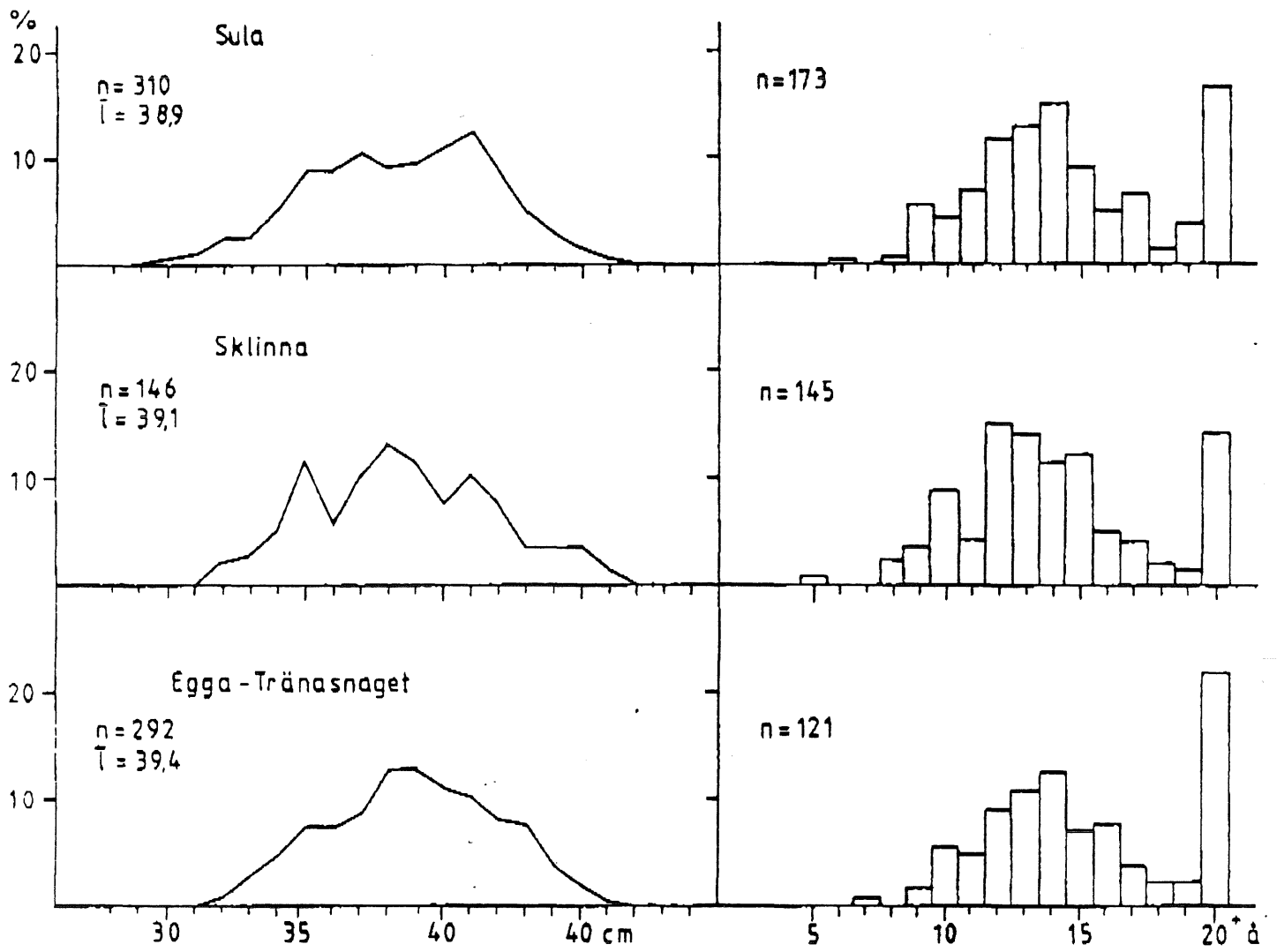

Fig. 1. Lengde - og alderssammensetning i prøver fra konsumfisket etter etter vassild, våren 1987.

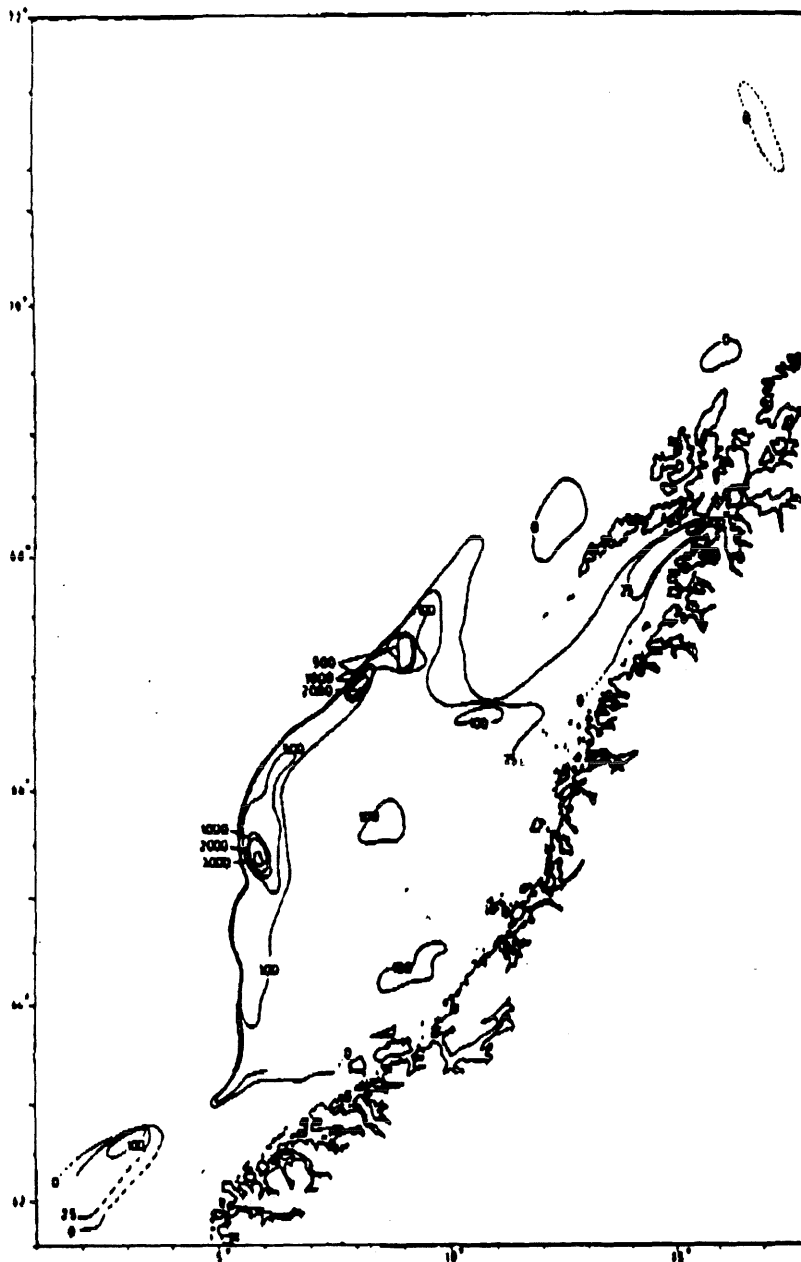

Fig.2. Utbredelse og tetthet av vassild mars/
april 1987. (F/F "Michael Sars").
 $m^2/n.mil^2$.

Norges Fiskarlag

Fiskeridirektøren
Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5001 BERGEN

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

03.12.87
Jnr. 1690/87
EL/KM
Ark.

REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 1988.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet denne saken på
Landsstyremøte 1. - 4. desember 1987, og fattet vedtak:

"Norges Fiskarlag går inn for at kvoten for fisket etter kvitlaks også i 1988 settes til 17 000 tonn, og at det fastsettes en fartøyskvote på 700 tonn, med mulighet for forhøyelse.

Norges Fiskarlag ber om at eksisterende grense i nord enten oppheves helt, eller forflyttes nordover slik at flåten får mulighet til å utnytte de ressurser som Havforskningsinstituttet har påvist.

Det er en klar forutsetning at en forskyvning av grensen nordover ikke medfører yngelbifangst og indirekte beskatning på andre arter.

Norges Fiskarlag vil be om at det i forbindelse med Skagerrakforhandlingene for 1989 fremmes krav om forbud mot fiske av vassild til oppmaling."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Elling Lorentsen

SAK 25/87

REGULERING AV FANGST AV SKJELL I FISKEVERNSONEN VED SVALBARD.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"Det er nedsatt en arbeidsgruppe som skal vurdere aktuelle reguleringstiltak i Svalbardsonen. Det har vært foretatt undersøkelser både i 1986 og 1987. Materiale fra årets undersøkelser er imidlertid ikke bearbeidet og analysert og gruppen har av den grunn ikke kunnet foreslå konkrete reguleringstiltak. Gruppen forutsetter imidlertid at en vil komme tilbake til eventuelle tiltak når det foreliggende materiale er opparbeidet.

Arbeidsgruppen har imidlertid lagt fram konklusjoner så langt i sitt arbeid. Disse konklusjoner må imidlertid betraktes som retningslinjer/målsettinger for det videre arbeid fra forskerside slik at det framskaffes et bedre grunnlag for eventuelt å kunne tilrå reguleringstiltak.

En vil likevel gjøre oppmerksom på pkt. 3 i gruppens konklusjoner der det foreslås at hardt beskattede områder stenges slik at det kan foretas undersøkelser omkring spørsmålet om det skjer en "påfylling" utenfra av slike felt.

Fiskeridirektøren anbefaler at det kan foretas slike sperringer i samsvar med arbeidsgruppens tilråding."

Ulltang viste til at arbeidsgruppen begynte sitt arbeid i oktober og har hatt to møter. Det har vært for kort tid til å komme med en endelig rapport og at den rapport som er inntatt i saksdokumentene er foreløpig, også med hensyn til konklusjonene.

Han refererte arbeidsgruppens mandat som er å utrede aktuelle reguleringstiltak basert på forutsetninger om at det fra et biologisk synspunkt er behov for å regulere skjellressursene i Svalbardsonen.

Han opplyste videre at undersøkelsene startet i 1986 og fortsatte i 1987. Rapporten for 1987 foreligger ikke ennå, men arbeidsgruppen er orientert om resultater av foreløpige beregninger. Arets undersøkelse indikerer en nedgang i forekomstene på Moffen. Dette skyldes hard beskatning. Det er i alt 26 fartøy som har deltatt, men 13 fartøy har foreløpig allerede sluttet. Det er også utenlandske fartøy som driver fangst av skjell i Svalbardsonen.

Han sa videre at det er problemer med å fremskaffe pålitelige fangsttall. Det er vanskelig å drive omregning fra muskel til rund vekt. Videre skjer det endel størrelsessortering og ødleggelse av skjell som ikke kommer med i fangstberegningene. I Svalbardsonen var det pr. 9.11.87 beregnet tatt 33.000 tonn.

Han viste så til de ulike måter som benyttes for å regulere fangsten i andre land. Island benytter mye stenging av felt, mens f.eks. USA kun bruker minstemål. Det er forskjellige måter som kan benyttes - kvoter, fangsttinnssats, minstemål, områdebegrensninger og tidsbegrensninger.

Når det gjelder forventet fangst i 1988 er et minimumsestimat 58.000 tonn rund vekt. Dette estimat er gjort på grunnlag av forventet deltakelse, fangst i 35 uker og inkluderer 20% som utkast. Estimater gjelder bare i forhold til norske fartøy. Han sa videre at arbeidsgruppen har vurdert de forskjellige reguleringsmetoder. Han antydte at områdebegrensninger kombinert med minstemål er det mest hensiktsmessige for øyeblikket. Han viste for øvrig til de betraktninger og foreløpige konklusjoner som er gjort i arbeidsgruppens notat.

Flademark spurte om hvor stor del som kan tas ut av en bestand.

Ulltang svarte at det var vanskelig å beregne, men at det var avhengig av individuell vekst og dødlighet.

Reguleringsrådet anbefalte at det kan foretas sperringer i samsvar med arbeidsgruppens tilrådninger. Videre var det enighet om at

arbeidsgruppen må fortsette arbeidet og komme med helt konkrete tilrådninger om hvordan fangsten av skjell bør reguleres.

ARBEIDSRUPPE SOM HAR VURDERT AKTUELLE REGULERINGSMETODER
FOR HANESKJELLSKRAPING I SVALBARDSONEN.

1.1. Innledning.

1.2. Mandat

1.3. Undersøkelser av haneskjellforekomster i 1986 og 1987.

2. Biologi, utbredelse og mengde

3. Flåte og fangspotensiale pr.dato

4. Reguleringsmetoder i andre land

5. Hensiktsmessigheten av forskjellige reguleringsmetoder.

6. Arbeidsgruppens konklusjoner.

1. INNLEDNING.

Etter et møte mellom Fiskeridepartementet og Fiskeridirektoratet i april i år ble spørsmålet om behov for regulering av haneskjellressursene laot fram for Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt. I brev av 2.juli d.å. anbefalte instituttet at skjellfeltene ved Jan Mayen ble stengt for fangst. For Svalbardsonen ville instituttet komme tilbake til eventuelle reguleringsforslag etter høsttoktet i august-september. Videre ble det foreslått at det ble opprettet en arbeidsgruppe for å vurdere hensiktsmessige reguleringsmåter. I samsvar med dette satte Fiskeridirektøren ned en arbeidsgruppe med følgende medlemmer :

Oyvind Ulltang, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt, formann
Jan Sundet, Universitetet i Tromsø
Odd Kjell Sjøvik, Norges Fiskarlag
Cato Isvik, Fiskeridirektoratet
Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet
Egil Lekven, Fiskeridirektoratet

1.2 Mandatet.

Mandatet for arbeidsgruppen var å utrede aktuelle regulerings tiltak basert på forutsetninger om at det fra et biologisk synspunkt er behov for å regulere skjellressursene i Svalbardsonen.

1.3. Undersøkelser av haneskjellforekomster i 1986 og 1987.

Undersøkelser foretatt i 1986 på en rekke felt i Svalbardsonen danner basis for vurderingene av utbredelse, bestandsstørrelser og populasjonsbiologi.

Rapporten for 1987 foreligger ennå ikke, men gruppen ble orientert om resultater av foreløpige beregninger.

For MOFFEN, som er ett av de viktigste områdene, beregnet en i 1986 feltets utstrekning til å være omkring 680 km². 55,8 % av skjellbestanden var over 65 mm, som gav en gjennomsnittlig tetthet for den fangstbare bestand på 6,05 skjell pr. m².

I gjennomsnitt for feltet gikk det 20 skjell pr. kilo. Ut fra disse forutsetningene var den totale fangstbare bestand på Moffen beregnet til 205 000 tonn.

Årets undersøkelser har bl.a. vist at på MOFFEN-feltet har det vært et stort uttak og at det nesten har vært en halvering av bestanden i forhold til ifjor. Økningen av småskjellandelen (skjell under 65 mm) har vært fra ca. 44 % i fjor til ca. 75 % i år. Det kan tyde på at det fra dette feltet er tatt ut 40-50.000 tonn rundskjell i år.

BREIBOGENFELTET.

Undersøkelsene i 1986 viste at omlag 82 % av skjellene var større enn 65 mm. I gjennomsnitt gikk det 17 skjell pr. kg. Feltets totale areal ble beregnet til å være omkring 340 km². Under disse forutsetningene ble den totale fangstbare bestand på feltet beregnet til 146.000 tonn. På grunnlag av årets undersøkelser må det antas å ha vært relativt ubetydlig fangsting. Beregnet bestand i 1987 er omlag 70.000 tonn. Forskjellen er begrunnet i at en ved årets undersøkelser bare har beregnet bestanden utenfor 4 n. mil fra grunnlinjene.

BJØRNØYA.

I 1986 ble det av tekniske årsaker ikke foretatt estimering av bestanden. Undersøkelsene viste imidlertid at 91,5 % av skjellene var over 65 mm. Etter undersøkelsene i 1987 er den fangstbare bestand anslått til omlag 20.000 tonn.

2. HANESKJELLETS BIOLOGI OG UTBREDELSE.

Haneskjellet er en arktisk, sirkumpolar art som har sin utbredelse både i Atlanterhavet og Stillehavet.

I Atlanterhavet finnes skjellet både langs nordlige deler av det europeiske og amerikanske kontinent. I Canada drives et begrenset fiske etter dette skjellet, mens det på Island finnes betydelige forekomster som utnyttes kommersielt.

I Norge har haneskjellet sin hovedutbredelse nord for Lofoten med felter både i Troms og Finnmark. Forøvrig finnes de største forekomstene i svalbardsonen og ved Jan Mayen. Feltene nord for Svalbard, ved Sørkapp og nord for Bjørnøya er de største vi i dag kjenner til, men haneskjellet finnes også i spredte forekomster på vestsiden av Svalbard og i grunnområdene rundt vestlige deler av Spitsbergenbanken.

Skjellet er funnet fra 20 til 300 meters dyp, med de tetteste forekomstene mellom 30 og 90 meter.

Vanligvis finnes haneskjellet på hårbunn; festet til stein, tomme skall etc. med festetråder (byssus), og vokser som regel i svært strømrike områder. Det ser ut som yngelen av dette skjellet har spesifikke krav til substrat når den burnslår, og trådformede alger og tomskall fra artsfrender ser ut til å ha sterkest preferanse.

Forekomstene av haneskjell er ofte som felter med tettheter opp til 75 skjell pr. kvadratmeter, og innenfor feltene ser det ut til å være en stor grad av flekkvis tetthetsfordeling (patchiness).

Ved kysten blir haneskjellet kjønnsmodent som 4-åring og gyter etter det vi vet en gang i året, dette skjer i slutten av juni, mens gytetidspunkt i andre områder er fortsatt ukjent. Gytingen er "epidemisk", det vil si at hele populasjonen gyter samtidig. Befruktingen skjer i de frie vannmassene og larvene har en pelagisk fase på 1 - 1.5 måned før de bunnslår.

Sammenlignet med nær beslektede arter lenger sør har haneskjellet en langsom vekst. Haneskjell ved norskekysten med alder 6 år har en gjennomsnittshøyde på ca 60 mm, mens like gamle skjell nord for Svalbard bare er 40 mm i skallhøyde.

Veksten er normalt størst de første årene og avtar gradvis etterhvert som skjellet blir eldre .

Senere års undersøkelser har vist at skjell ved Bjørnøya har omlag samme veksthastighet som de ved kysten, mens veksten ved Spitsbergen som nevnt er betydelig langsommere. Veksthastigheten varierer sterkt gjennom året avhengig av mattilgangen. Skjellet spiser ved å filtrere matpartikler fra sjøvannet (4-400 µm store), og den mest betydningsfulle næringen er planteplankton. Dette innebærer at veksten i all hovedsak foregår i løpet av sommerhalvåret. Skjellet lagrer energi i løpet av denne perioden, i form av glykogen (stivelse), som forbrukes i "sulteperioden" om vinteren.

Ærfugl og vanlig korstroll er de viktigste predatorne på haneskjell på de kystnære forekomstene og det er kjent at hele felter av skjell kan legges øde etter store invasjoner av korstroll.

3. FARTØYDELTAKELSE OG FANGSTKVANTUM I FISKE ETTER HANESKJELL VED JAN MAYEN OG I FISKEVERNESONEN VED SVALBARD I 1986 OG 1987.

Bakgrunn:

Fiske etter haneskjell av norske fartøy startet opp i Troms, der en har nyttet fartøy i størrelse fra 10-14 meter. Dette fisket foregår innenfor grunnlinjen og fangsten har blitt produsert manuelt ombord.

Interessen for fiske etter haneskjell øket betraktelig da ressursene ved Svalbard: Børneva og Jan Maven ble betegnet som store og kommersielt utnyttbare. Denne interessen ente opp i 27 lovve til å drive skjelltråling.

Videre kan de fartøy som var registrert i merkeregisteret før 14.febr.-86 nyttet til skjelltråling. Dette gjelder fartøyer over 250 bruttotonn eller mer etter den internasjonale konvensjon om måling av fartøy av 1969.

Ved oppstart av fiske etter haneskjell med havgående fartøyer ble det valgt ulike løsninger fra fiskernes side angående fartøyttyper og behandling av råstoff. Noen valgte å bruke ringnotfartøy til levendeføring av haneskjell for produksjonsanlegg land, mens de fleste valgte ombordproduksjon av haneskjell. Av de som valgte ombordproduksjon, valgte noen å bygge nye fartøyer mens andre bygde om eksisterende fartøyer. Eksempler er ombygging av tidligere ringnot-, supply-, trål- og linefartøyer.

Følgende havgående fartøy har deltatt i fiske etter haneskjell frem til des.-87.

Norske fartøy

"CONCORDIA"	M-25-MD.	67.2 m.	omb.prod.	nybygg
"TRESS PIONER"	M-79-HØ.	67.2 m.	----	nybygg
"OCEAN PRINCESS"	H-277-AV.	67.3 m.	----	nybygg
"ICE KING"	M-100-SØ.	67.3 m.	----	nybygg
"HAVSKJELL VIKING"	M-333-HØ.	50.0 m.	----	nybygg
"LEIKANGER"	T-47-T.	59.5 m.	----	nybygg
"POLAR HARVESTER"	NT-444-V.	33.0 m.	----	nybygg
"POLAR FJORD"	H-40-BN.	61.0 m.	----	tidl. supplybåt
"POLAR SEA"	M-180-HØ.	58.6 m.	----	tidl. supplybåt
"VOLDSTAD VIKING"	M-1-A.	68.8 m.	----	tidl. fab.tråler
"HOLBERG"	M-28-S.	53.4 m.	----	tidl. fer.f.tråler
"NORSEL"	T-21-T.	56.4 m.	----	tidl. r.not.self.
"ROALDSEN SENIOR"	T-5-G.	49.8 m.	----	tidl. ringnot
"SCALLOPER"	M-48-A.	29.2 m.	----	tidl. linebåt
"LORANSO"	M-54-A.	43.6 m.	----	tidl. reketråder
"ANNA O"	M-227-AV.	42.8 m.	----	tidl. ringnot
"ARNT ANGEL"	N-62-VV.	29.3 m.	----	tidl. reke.kvalf.

"VESTTRAL"	M-9-VN.	55,9 m.	----	holmule
"REMØYTRAL"	M-20-HØ.	44,9 m.	----	tidl. reke
"DROTTLAND"	M-278-SM.	40,9 m.	----	industri-trål
"BERGBJØRN"	M-29-A.	49,8 m.	----	tidl. line
"NORDBAS"	T-88-KF.	57,3 m.	lev. før.	tidl. ringnot
"LANGVIN"	M-350-A.	52,4 m.	----	-----
"HOLMSJØ"	M-12-G.	52,8 m.	----	-----
"TRIPLEX"	T-1-H.	58,7 m.	----	-----
"FRANTZEN JR."	T-23-I.	46,5 m.	----	-----

Utenlandske fartøy

"KOMMANDOR ELLEN" LT140. omb.prod. tidl. seismisk

Av de nevnte 26 norske fartøy har 13 foreløpig sluttet med fiske etter haneskjell. Det er mulig 1-3 av disse kommer inn i fisket igjen på et senere tidspunkt. Samtlige fem fartøyer som drev med levendeføring av haneskjell har sluttet og ingen av de vil komme inn i fiske etter haneskjell igjen. Videre er noen av de 13 fartøyene solgt ut av landet til andre formål enn fiske etter haneskjell.

Av de fartøyene som drev med levendeføring av haneskjell har fire fått kondemneringsstilskjudd mens en driver reketrålning.

Av de 13 resterende er ett solgt til Grønland. De 12 andre vil delta i fisket etter haneskjell i 1988.

Levendeføring av haneskjell

Levendeføring av haneskjell såg en på som en mulighet for råstofftilførsel til produksjonsanlegg i land. Dette skulle fort vise seg å være lite effektive fartøyer og følgelig dårlig lønnsomhet. Det viste seg imidlertid fullt mulig og ilandføre levende haneskjell og bevare kvaliteten på skjellene.

Ombordproduksjon

Fangst:

Når det gjelder fangstteknologien så har den vært under fortløpende utvikling. Det første spesialbygde nybygget tok i bruk en helt ny metode for skrapehandtering som nå er i bruk av de fleste.

Størrelsen på skrapene er forandret til større skraper i tillegg til at skrapene som nyttes i dag er dobbelvirkende. En har videre forandret skrapene slik at en kan bruke større tauhastighet enn tidligere. Det stilles strenge krav til navigasjon, men det hevdes fra næringsens side at det nye GPS satellittsystem tilfredstiller disse krav.

Når det gjelder redskapsutvikling er det mulig at en vil få flere typer skraper som er tilpasset ulike botntvoer.

Produksjon:

Ved starten av fiske etter haneskjell ved Jan Møven og Svalbard hadde en liten erfaring angående ombordproduksjon av haneskjell. Andre nasjoner som drev et lignende fiske leverte fangst til landanlegg eller produserte skjell manuelt ombord.

Norske redere valgte en mekanisk produksjon av haneskjell ombord i fartøvene. Valget av produksjonsutstyr var forskjellig i startfasen, men idag har de fleste fartøvene noenlunde lik teknologi. Erfaringen en har skaffet seg så langt har gjort at de fleste fartøyer har hatt delvis eller full ombygging av produksjonsanlegget.

Ved å se på fangstresultatene så langt i -87 kommer det klart frem at noen av de nveste fartøvene har den største effektiviteten. Det gjør at de fleste andre fartøvene har prøvd å tilrettelegge både fangst- og produksjonsteknologi etter dette konseptet.

Det har vært problemer med stein og rur i produksjonsprosessen. Løsning på problemene med at haneskjell blir utsortert som utkast eller knust/skadet slik at de ikke kan nyttes i produksjonen har blitt forbedret, etter at enkelte har tatt i bruk "steinfelle".

Problemer med rur tenker en seg løst ved å bruk av trommel som slår/ånager ruren av skjellene.

Forventet deltakelse i fiske etter haneskjell i 1988.

Norske fartøy

"CONCORDIA"
"TRESS PIONER"
"ICE KING"
"LEIRANGER"
"POLAR FJORD"
"POLAR SEA"
"HAVSKJELL VIKING"
"HOLBERG"
"VOLDSTAD VIKING"
"NORSEL"
"BERGBJØRN"
"POLAR HARVESTER"

I tillegg kommer et nybygg på 50,0 m som vil bli levert vinteren -88.

Fartøvet "OCEAN PRINCESS" vært solgt til Grønland i november -87. Imidlertid er det mulig at dette fartøvet blir å finne deler av året i fiskevernsonen ved Svalbard.

Når det gjelder fartøvene som en forventer vil delta i fisket etter haneskjell i -88, vil de fleste av de være utelukket fra annet konsesjonsbelagt fiske ut fra gjeldende regelverk.

Utenlandske fartøy:

Nærovenø: "ANGU" nybygg, lev. nov.-87
"FAME" nybygg, lev. feb.-88

Grønland: "OCEAN PRINCESS".

England: "KOMMANDOR ELLEN" tidl. seismisk fartøy.

Nederland: "OCEAN VIKING" tidl. seismisk fartøy.

En antar at noen av fartøvene vil delta i fisket etter haneskjell deler av året i fiskevernsonen ved Svalbard.

FISKET I 1986

Fiske etter haneskjell pådrokk store deler av året ved Jan Maven. Først i september forflvttet skjelltrålerne seg fra Jan Maven til fiskevernsonen ved Svalbard.

Fangstdata for -86 er delvis basert på fangstdagbøker, telefonisk kontakt med de enkelte redere og opplysninger fra saloslagene. Skjelltrålerne hadde ingen krav om føring av fangst- dagbok før 16.12.86 (J-melding 201/86). Førsthandsomsettningen av haneskjell ble tildelt saloslagene fra 01.10.86. (Jfr. Kgl.res. av 20. juni 1986).

Kvantum: Jan Maven (rund vekt)	12.487 tonn
Fiskevernsonen ved Svalbard (rund vekt)	<u>2.132 tonn</u>
<u>Totalt i 1986 (rund vekt)</u>	<u>14.619 tonn</u>

Basert på en omregningsfaktor fra produktvekt til rund vekt på 1:10.

Fartøy: Ombordproduksjon	15 fartøy
Levendefering	5 fartøy

FLSKET I 1987 (pr. 09.11.)

Fangstkvantum er hentet fra ukentlige fangstmeldinger fra fartøvene som fisker i fiskevernsonen ved Svalbard. Fangsttallene blir justert etter at fangstdagbøkene er kommet til Fiskeridirektoratet og sluttsedlene foreligger fra salgslagene.

Foreløpig kvantum:

16 norske fartøy	(rund vekt)	33.191 tonn
<u>1 utenlandsk fartøy</u>	<u>(rund vekt)</u>	<u>7 tonn</u>
<u>Totalt</u>	<u>(rund vekt)</u>	<u>33.198 tonn</u>

Av dette fisket fire fartøy ca. 75% av fangsten.

Summen av antall driftsuker for samtlige fartøy er 245 uker.

Driftsuker gjennomsnitt pr. fartøy		14 uker
Driftsuker max. for enkeltfartøy		36 uker
Driftsuker min. for enkeltfartøy		2 uker
Ukefangstgjennomsnitt pr. fartøy	(rund vekt)	135 tonn
Ukefangst max. for enkeltfartøy	(rund vekt)	436 tonn
Ukefangst min. for enkeltfartøy	(rund vekt)	5 tonn

4. REGULERINGER I ANDRE LAND.

En har innhentet opplysninger om hvilke skjellreguleringer andre nasjoner har og gjengitt i korte trekk hovedelementene fra de forskjellige landene.

Canada:

Her er følgende kriterier benyttet i reguleringene: båtstørrelse, stenging av områder i visse tidsperioder, minstemål turkvoter på fartøy og totalkvote.

Lisensene gis innenfor 3 fartøygrupper, mindre enn 19.8 m, 19.8-30.5 m og større enn 30.5 m lang.

Det er kun de minste fartøyene som får fiske på bestander nært kysten, mens de største båtene fisker på bankene til havs (Georges bank).

Tidsperioden for stopp i fisket ser ut til å være både biologisk begrunnet (gyteperiode) og brukt som en begrensning i fangsttinningsgrad.

Det er satt begrensninger for hvor lange turene kan være (12 døgn) noe som sannsynligvis har sammenheng med at disse fartøyene kun iser den ferdigrensede skjellmuskelen.

Minstemålbegrensningen blir kontrollert og er lovfestet ved et maksimalt antall muskler pr. vektenhet. Områder med for stort innslag av undermåls skjell kan stenges av myndighetene. Det er dessuten innført et minstemål på maskevidden i skraper, og fartøy som ikke har lisens for skjellfiske har ikke lov til å ha skraper ombord, med mindre de er pakket bort.

Island:

Fisket foregår etter bestemmelser som blir trukket opp av fiskeriministeriet. Reglene går ut på at et visst antall spesialfartøyer (ca. 20) får tillatelse til å drive dette fisket. Det settes årlige totalkvoter for denne fangsten, og hvert fartøy får tildelt en kvote pr. dag og for sesongen, gjennom produksjonsbedriften på land.

Fisket er tidsregulert og foregår i perioden august til mars. Dette er sannsynligvis befunnet i biologiske årsaker (gyting), muskelutbytte og deltagelse i annet fiskeri. Minstemål for fangst av haneskjell ved Island er 60 mm skallhøyde.

Stenging av felter foregår i stor utstrekning og er begrunnet i grad av nedfisking, utnyttelse av "alle" felter - også de med små tettheter, og årstid (grad av eksponering).

USA:

I USA er det kun en regulering ved hjelp av minstemål. Dette er lovregulert og blir kontrollert ved at det kun tillates et visst antall muskel pr. vektenhet eller dn minste skallhøyde. Alle som ønsker kan delta i dette fisket.

England og Wales

I fisket etter kamskjell i disse områdene forligger det et minstemål (100 mm) for hva som er tillatt å fangstes. Det er dessuten en fredningsperiode fra 1. juli til 31. oktober hvert år, sannsynligvis begrunnet i skjellenes gyteperiode.

Det er dessuten en begrensning i fartøystørrelse (12 m) for deltagelse i dette fisket, som må regnes for et "innshore" fiskeri.

12069
REKORDRÅDET
04. DES 87

5 HENSIKTMESSIGHETER AV FORSKJELLIGE REGULERINGSMETODER

Følgende reguleringsmetoder ble vurdert:

- a) Fangstkvotereguleringer (Totalkvote, områdekvoter, fartøyskvoter).
- b) Regulering av fangsttynnsats
- c) Minstsmål
- d) Områdereguleringer (stengning for kortere eller lengre perioder av visse felt).
- e) Sesongreguleringer

De forskjellige reguleringsmetoder kan anvendes hver for seg, eller en kan tenke seg kombinasjoner.

For at fangstkvotereguleringer skal være effektive, må en kjenne det reelle kvantum som blir tatt opp og der på grunn av fangstingen. Det eneste sikre tall en i dag har for fangst er produsert mengde muskel. En har omregningsfaktorer som kan brukes til å beregne hva dette tilsvarer i rund vekt. Der er imidlertid store usikkerheter angående kvantumet som blir sortert ut eller knust i fangst- og produksjonsprosessen. En del av skjellene som blir sortert ut p.g.a. størrelse vil overleve, men en har ikke sikre tall for hvor stor del dette er. Arbeidsgruppen konkluderte derfor med at siden der er så store usikkerheter med hensyn til totaldødeligheten som blir generert av et visst fangstkvantum, gitt i produsert muskel, er reguleringer som går på kvantum i dag ikke hensiktsmessige. Det ble også pekt på at reguleringer i Svalbardsonen også må gjelde for utenlandske fartøyer på ikke diskriminerende basis og at dette ville gjøre det vanskelig å anvende fangstkvoter som hovedreguleringsform.

For et fangsttynnsatsregulering skal være effektiv som hovedreguleringsform, må en kunne beregne hva en viss fangsttynnsats (antall biter, døgn på feltet) genererer i fangstdødelighet. Grunnet vanskelighetene med å beregne totalfangst fra produktvekt, lar dette seg ikke gjøre. En regulering av deltakelsen i fisket kan imidlertid benyttes i tillegg til andre reguleringsformer for å forhindre at fangstkapasiteten i flåten åpenbart er større enn det skjellressursene kan forventes å kunne gi i utbytte. Arbeidsgruppen forsøkte i denne forbindelse å gjøre visse beregninger av fangstkapasiteten til den flåten som er forventet å delta i 1988 og sammenligne dette med estimater av bestandsstørrelser. Ved å se på fangst pr. uke for de forskjellige kategorier fartøyer i 1987 og anta samme fangst i 1988, ble den for-

ventede norske fangst i 1988 beregnet for forskjellige antagelser om gjennomsnittlig antall driftsuker. 35 driftsuker gir en forventet norsk fangst på ca. 58000 tonn rund vekt (Omregningsfaktor fra produktvekt til rund vekt: 10. Antatt utkast 20%) Dette må betraktes som et minimumsestimat da det stadig foregår forbedringer i fangst-og produksjonseffektivitet. Til sammenligning ble totalbestanden i Svalbardsonen beregnet til vel 600 000 tonn i 1988. En konkluderte med at det er mulig at den allerede eksisterende flåte kan generere en fangststigning som ligger over det nivået som gir maksimalt langtidsutbytte. Når det gjelder regulering av fangststigning eller deltakelse, vil en stå overfor lignende problemer som de en har med kvotereguleringer med hensyn til regulering av utenlandsk fiske i Svalbardsonen.

Minstemål kan innføres som selvstendig regulering og/eller benyttes som et kriterium for stengning/åpning av felt. Størrelsen på et eventuelt minstemål må vurderes ut fra utbytte pr. rekrutt betraktninger og effekten på gytebestanden.

Fangstredskaper er lite selektiv, men det foregår en sortering etter størrelse ombord i fartøylene. Effekten av å innføre et minstemål som selvstendig reguleringsform vil derfor avhenge av i hvilken utstrekning utsorterte skjell overlever og i hvilken grad flåten vil være i stand til å unngå felter med mye skjell under minstemålet. Selv om det er usikkerheter angående disse faktorene, var det enighet om at et minstemål vil ha en ressursbevarende funksjon og bør innføres. Før nærmere analyser foreligger angående effekten av forskjellige minstemål kan en ikke gi noen anbefaling når det gjelder størrelsen på minstemålet.

Områdereguleringer med åpning og stengning av felt er en av de reguleringsmetodene som peker seg ut som aktuell og som tilsynelatende har vært benyttet med et visst hell i andre områder (Island og Canada). Områdereguleringer kombinert med regelmessige overvåkingstokter stiller ikke så strenge krav til nøyaktigheten av beregninger av fangstkvantum som en del andre reguleringsformer. Det må imidlertid understrekes at det stilles store krav til bestandsovervåkingen av de forskjellige felt.

Områdereguleringer reiser to hovedspørsmål som må avklares:

1. Hvilke kriterier skal benyttes for stengning og åpning av felt?
2. Hvilken skala skal en operere på med hensyn til størrelsen på feltene en regulerer?

Ad. 1. To hovedkriterier kan benyttes hver for seg eller kombinert:

1. Størrelse av eller forandring i beskattet bestand.
2. Andel av beskattet bestand som er under et minstemål fastsatt på biologisk grunnlag.

Både forandringer i størrelsen på beskattet bestand og andelen som er under et fastsatt minstemål må overvåkes regelmessig. Data fra det kommersielle fisket bør benyttes i tillegg til data fra egne tokt for å overvåke forandringer i bestanden på de enkelte felt.

Som en første form for områderegulering kunne en tenke seg at en ved observatører ombord i et eller to fartøy overvåker størrelsessammensetningen i fangstene og stenger et felt eller deler av et felt når andelen i fangsten som er under et definert minstemål overstiger en viss grense. I samarbeide med flåten kunne en med jevne mellomrom foreta prøvetrekk i stengte områder for å se om det har skjedd forandringer som tilsier en gjenåpning for fangst. I tillegg til å danne grunnlaget for reguleringer ville et slikt observatørprogram bidra til at en raskere får forbedret vår kunnskap om fisket og ressursene. Uansett andel småskjell i fangstene må en kunne stenge et område dersom det skjer en drastisk reduksjon i bestandsstørrelse målt ved fangst pr. enhet innsats eller egne tokt.

Ad.2. Det er her to muligheter. En kan enten operere med naturlig avgrensede, mer eller mindre sammenhengende felt (eksempel: Sørkappfeltet) som grunnenheter og stenge og åpne disse, eller en kan dele opp feltene i mindre enheter og regulere på hver enkelt enhet. Det siste vil ha den fordelen at en kan stenge deler av et felt for kortere eller lengre tid og derved sikre at deler av bestanden kan få fred til gjenoppbygging etter beskatning uten at det får for store konsekvenser for flåten. Forutsetningen er at en har data for bestandsstørrelse og sammensetning på disse mindre områdene og at det er mulig å kontrollere reguleringene på mindre områder. Det er derfor en praktisk grense for hvor langt en kan gå ned i størrelse på reguleringsenhetene. For små områder kan videre redusere den ønskede ressursmessige effekt av reguleringene. Det er uunngåelig at en ved å stenge felt eller deler av felt derved også stenger mindre områder som

Isolert sett kunne tåle videre beskatning.

DIREKTORATET

12069

04. DES 87

Sesongreguleringer kan være aktuelle ut fra to formål: - Å frede haneskjellsbestanden i tidsrommet rundt gyting og/eller å ta hensyn til at muskelutbyttet varierer mye gjennom året.

Når det gjelder det førstnevnte, vet en at gytemodne haneskjell som blir forstyrret eller stresset kan gyte spontant. Dette gjelder først og fremst hanner som har ferdige kjønnsprodukter lenge før hunnene. En framprovosert gyting vil kunne innvirke dramatisk på gytesuksessen ved at forholdet mellom egg og sperm blir svært ugunstig på det tidspunktet hunnene er gytemodne. For å forhindre dette, kunne en begrense fangstingen i et tidsrom fra inntil to måneder før gytingen skjer og fram til over gytetidspunktet. I de aktuelle områder er imidlertid tidspunkt for gyting foreløpig ikke tilstrekkelig kjøndt.

For å vurdere effekten av sesongreguleringer er det også nødvendig å analysere nærmere variasjoner i muskelutbyttet gjennom året.

6. Arbeidsgruppens konklusjoner.

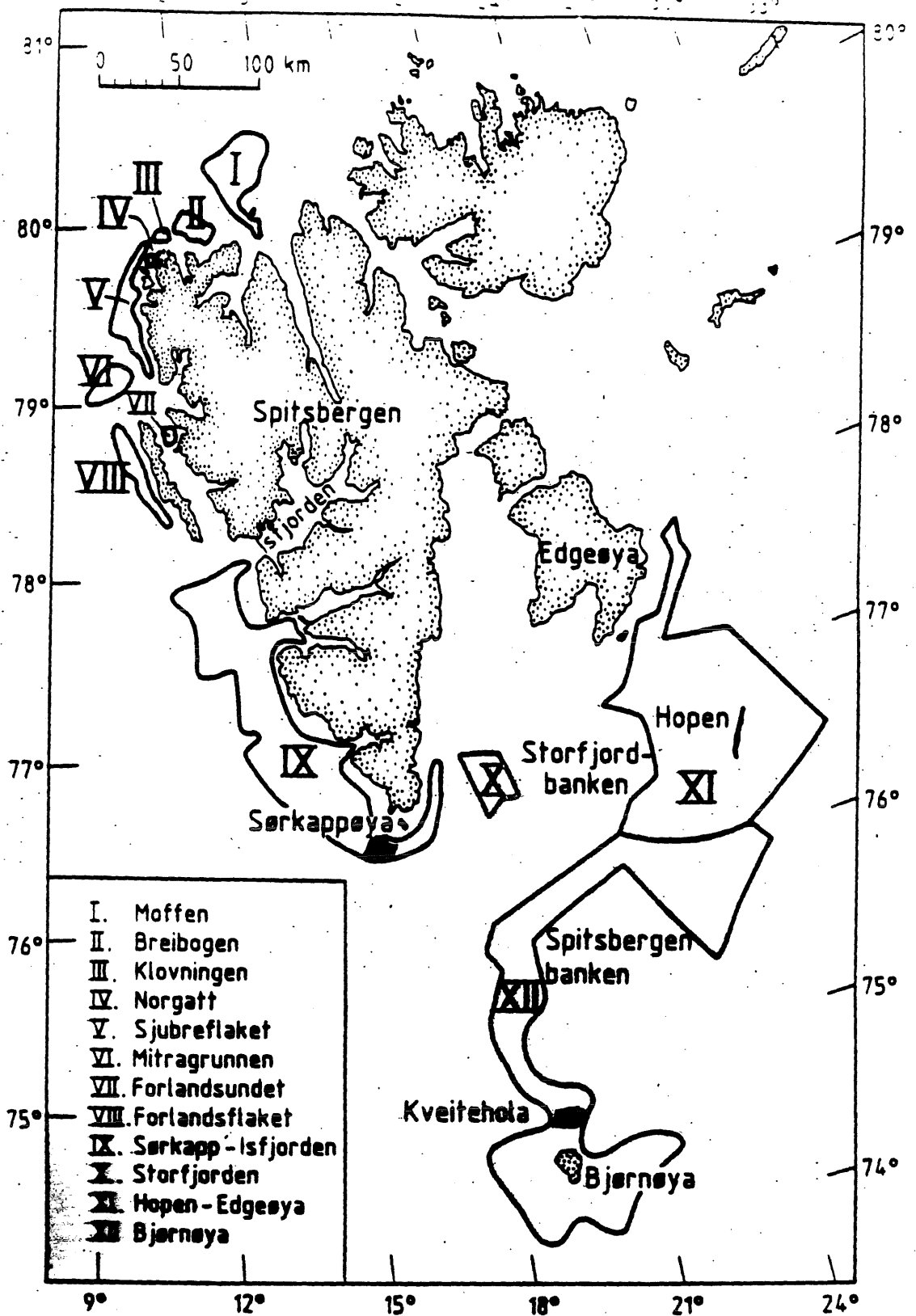
Som det framgår av det som er sagt foran er skjellskraping til havs en ny næringsgren innen fiskeriene. Det medfører selvsagt at det foreligger usikkerhet når en skal vurdere eventuell utvikling av fangsteffektiviteten og kapasitetsutvikling i flåten.

Likeledes er forskningen innenfor dette området ny og det knytter seg usikkerhet til de foreliggende data. Det foreliggende materiale fra undersøkelsene i 1987 vil imidlertid bli bearbeidet og analysert i løpet av vinteren og arbeidsgruppen forutsetter at det da kan legges fram mer konkrete forslag til reguleringstiltak.

Forskere fra Universitetet i Tromsø og Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har foretatt undersøkelser av fangstsammensetning, produksjon og utkast av skjell på to forskjellige fartøy i 1987. Arbeidsgruppen mener at en ordning med forsker/observatør ombord på kommersielle fartøy i perioder, kan være en rimelig ordning for å samle inn data, som et supplement til vanlige forskningstokt.

Arbeidsgruppen vil legge fram følgende konklusjoner så langt i sift arbeid :

1. Utbytte pr. rekrutt studier må foretaes for en nærmere vurdering av effekten av forskjellige minstemål og nivået på den fangstsinnsats som gir maksimalt langsiktig utbytte.
2. Stengning og åpning av områder basert på regelmessig overvåking av bestandens størrelse og sammensetning på de enkelte felt eller deler av felt betraktes som den mest hensiktsmessige reguleringsform. Andelen av bestanden som er under et definert minstemål benyttes som et av kriteriene for å stenge/åpne et område. Størrelsen av områdene en stenger må vurderes for hvert enkelt felt. For kontinuerlig å kunne overvåke utviklingen på de enkelte felt startes et program med en observatør ombord i 1-2 fartøyer. Fartøyer med observatør ombord bør med jevne mellomrom foreta prøvetrekk i stengte områder for å se om det er grunnlag for gjenåpning. Et slikt program vil også raskere gi oss bedre kunnskap om fisket og ressursene.
3. Det bør vurderes å stenge for en lengre periode enkelte områder som har vært spesielt hardt beskattet i 1987 og gjennom spesielle studier følge gjenoppbyggingen i disse områdene. Dette vil spesielt kunne belyse spørsmålet om i hvilken grad en gjenoppbygging skjer ved "påfylling" utenfra eller om den hovedsakelig er avhengig av gjenvekst innenfor området. Områdene velges ut på grunnlag av fangstdagbokmaterialet og direkte opplysninger fra fiskere.

FIGUR 3-2: Kart over de undersøkte områdene i Svalbardsonen. Haneskjellfeltene på nord og nordvestsiden av Spitsbergen er sirklet inn, mens feltet nord av Bjørnøya og ved Sørkapp er skravert.

SAK 26/87

A. GENERELT

1. KVOTEFORDELINGSNØKKELE.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"I 1986 har det vært benyttet to forskjellige nøkler for fordeling av fartøykvoter, den såkalte vinterloddennøkkelen i sildefisket og den såkalte sommerloddennøkkelen i makrell- og loddefisket.

Det har i løpet av året vært reist kritikk mot at sommerloddennøkkelen virker urettferdig mot de mindre fartøyene.

En er kjent med at spørsmålet er behandlet i organisasjonene.

Fiskeridirektøren ønsker Reguleringsrådets syn på om en bør benytte ens fordelingsnøkkel for ringnotflåten uansett fiskeri, og i tilfelle hvilket prinsipp en slik nøkkel bør bygge på."

Rasmussen viste deretter til forslaget fra Norges Fiskarlag om at det for 1. halvår 1988 benyttes følgende fordelingsnøkkel i de fartøykvoteregulerte ringnotfiskeriene.

1500 hl + 40% av konsesjonskapasitet	fra 0 - 4.000 hl
+ 30% av	" fra 4 - 6.000 hl
+ 20% av	" fra 6 - 10.000 hl
+ 10% av	" over 10.000 hl

Det var enighet i Reguleringsrådet om at denne nøkkel skulle legges til grunn i ringnotfiskeriene inntil annen nøkkel blir vedtatt.

2. LEIE AV ERSTATNINGSFARTØY.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"Den kvote som blir tildelt et fartøy i et kvoteregulert fiske kan ikke overføres, men må fiskes av det kvoteberettigede fartøy. Ved forlis, havari eller ved inntreden av andre uforutsette hendelser som påførte fartøyet slik skade at fartøyet ikke selv kunne fiske sin kvote, gav Fiskeridirektøren tidligere etter en konkret vurdering eieren av fartøyet adgang til å fiske med et annet leid fartøy. Denne praksis ble tildels sterk kritisert og bl.a. ble det vist til at ordningen i realiteten innebar salg av fartøykvoter. Forholdet ble tatt opp på møte i Reguleringsrådet i desember 1986 under sak 17/86 A. Det var enighet i Reguleringsrådet om at det ikke skulle være adgang til å leie fartøy i ringnotfiskeriene, selv i havaritilfeller. På bakgrunn av tilrådingen i Reguleringsrådet ble det satt forbud mot leie av fartøy i de aktuelle reguleringsforskriftene for ringnotfiskeriene.

Fiskeridirektøren har også i 1987 mottatt en del søknader om leie av erstatningfartøy. Søknadene er avslått under henvisning til forbudet i reguleringsforskriftene.

Det er kommet kritikk mot nåværende praksis. I kritikken blir det vist til at både hensynet til rederi og mannskap tilsier at det i klare dokumenterte havaritilfeller bør gis adgang for rederiet til å få fortsette sin planlagte drift med leid fartøy. Det blir imidlertid vist forståelse for at en bestreber seg på å unngå "fiktive" leieforhold.

Fiskeridirektøren antar at det på denne bakgrunn kan være behov for å vurdere ordningen på ny, og ber om Reguleringsrådets synspunkter."

Strand sa at han var enig i nåværende praksis.

Leine mente at i den tidligere praksis med adgang til leie av erstatningsfartøy var over 90% av tilfellene "fiktive" leieforhold.

Trulsen viste til sildereguleringen for kystflåten og mente at ordningen ikke var tatt opp særskilt i forbindelse med sildefiskeriene tidligere. I høst hadde departementet hatt flere henvendelser fra fartøy med havariskader om å få leie erstatningsfartøy. For disse var det et problem at det ikke var leieadgang.

Plassa viste til at det for kystnotgruppen var et vilkår at vedkommende må eie fartøyet.

Kjønnøy spurte om den nåværende praksis skulle gjelde bare for ringnotflåten eller for alle grupper i sildesektoren.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at den nåværende praksis med forbud mot leie av erstatningsfartøy, selv i klare havaritilfeller skal gjelde alle grupper i sildefiskeriene.

SAK 26/87

B. SILDEFISKET I NORDSJØEN.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"Fisket i 1987.

Den norske totalkvoten var 224.000 tonn i 1987. Tredjeland ble tildelt 2800 tonn, slik at norske fiskere disponerte i alt 221.200 tonn.

	avsetning/ kvote	Foreløpige tall for oppfisket kvantum
Kystfisket Lindesnes- Klovningen		291 tonn
Ringnotfartøy under 70 fot		284 tonn
Mussafisket		2 269 tonn
Kystfisket i alt	<u>7 000 tonn</u>	<u>2 844 tonn</u>
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	204.500 tonn	223.250 tonn
Ringnot 70-90 fot	7.000 tonn	887 tonn
Trålere	<u>3.000 tonn</u>	<u>105 tonn</u>
Totalt	<u>221.200 tonn</u>	<u>227.086 tonn</u>

For konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy 70-90 fot ble faktoren først satt til 5,1. P.g.a reduksjon av flåten (kondemneringer) ble faktoren i mars hevet til 6,1 og etter skjæringsdatoen 1.10. til 7,6.

Alle fartøyskvoter ble opphevet fra 15.11. kl. 24.00. Den 18.11. kl.00.00 ble det åpnet for et turkvoteregulert fiske på restkvantumet av sild i Nordsjøen og Skagerrak. Fisket ble stoppet søndag 29.11. kl.09.00 da totalkvoten for Nordsjøene og Skagerrak tilsammen var beregnet oppfisket. Dvs. at det som i tabellen ovenfor framstår som et overfiske i Nordsjøen, korresponderer med et tilsvarende underfiske i Skagerrak.

REGULERING AV FISKET I 1988.

1. Innledning.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy hadde i 1987 separate fartøykvoter for Nordsjøen og Skagerrak. Fisket foregår dels i grenseområdet mellom de to områdene og det er samme bestand som beskattes.

For å lette avviklingen av fisket vil Fiskeridirektøren foreslå at en for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy 70-90 fot ser reguleringen av fisket i Nordsjøen og Skagerrak i sammenheng.

Det har vært nevnt at også sildekvoten vest av W4⁰ på 4600 tonn (foreløpig) kan sees i en slik sammenheng. Denne silda tilhører en annen bestand og med en så begrenset kvote i forhold til flåtens kapasitet vil kvoten lett kunne overfiskes. Fiskeridirektøren vil derfor ikke trekke denne kvoten inn i det følgende forslag til regulering av fisket i Nordsjøen og Skagerrak i 1988.

2. Kvotesituasjon for 1988.

I henhold til avtalen med EF disponerer Norge i 1988 i alt 203.700 tonn sild i Nordsjøen, herav inntil 53.000 tonn (pluss 10.000 tonn hvis behovet er tilstede) sild til konsum i EF-sonen. Avsetning til tredjeland kommer til fratrekk. I Skagerrak er den norske kvoten 18.400 tonn (se under sak 26/87 b): Sildefisket i Skagerrak.)

3. Ringnotfartøy 70-90 fot.

I Nordsjøen har en de senere år stilt krav til deltagelse i sildefisket for fartøy i denne gruppen. I 1987 var det 8 fartøy som fylte deltagelsseskriteriene, hvorav 5 deltok. Det ble i 1987 avsatt en egen gruppekvote på 7000 tonn. I praksis ble fartøyene,

som i 1986, regulert sammen med den konsesjonspliktige flåten.

I Skagerrak har ringnotfartøy 70-90 fot både i 1986 og 1987 hatt en felles avsetning med trålerne. Selv om det i Skagerrak ikke har vært deltagelsesbegrensning, er det ikke andre ringnotfartøy 70-90 fot som har deltatt de siste 3 år enn de som fyller kriteriene for deltagelse i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren vil foreslå at en for fartøygruppen 70-90 fot

- a) opprettholder deltagelsesbegrensningen i Nordsjøen (dvs. maksimalt 8 fartøy)
- b) innfører samme begrensning i Skagerrak.
- c) av praktiske hensyn benytter samme regulering som for den konsesjonspliktige flåten.

4. Konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Under forutsetning av at avsetningen til tredjeland (2800 tonn) og trålere (3000 tonn) blir som i 1987, og at avsetningen til kystfisket reduseres til 5000 tonn, vil ringnotfartøy over 70 fot kunne disponere ca. 193.000 tonn sild i Nordsjøen i 1988. I tillegg kommer anslagsvis 16.000 tonn i Skagerrak.

Fiskeridirektøren vil foreslå at kvotene for ringnotfartøy over 70 fot (som fyller deltagelseskriteriene) i Nordsjøen og Skagerrak slås sammen. Alle påmeldte/aktuelle fartøy tildeles én fartøykvote etter en gitt fordelingsnøkkel (se sak 26/87 a). Fartøykvoten kan helt eller delvis fiskes både i Nordsjøen og Skagerrak.

Fisket stoppes i hvert område når totalkvoten for området er beregnet oppfisket.

Fisket stoppes i begge områder når summen av totalkvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren vil også for 1988 foreslå at det enkelte fartøy

kan fiske inntil 1/3 av fartøykvoten til konsum i EF-sonen.

Fisket i EF-sonen vil bli stoppet dersom kvoten på 63.000 tonn blir nådd.

Refordeling

Fiskeridirektøren vil foreslå at skjæringsdatoen også for 1988 blir 1. oktober. Dvs. at kvotene til fartøy som ikke har startet fisket før denne dato vil bli refordelt på de deltagende fartøy ved å øke fartøykvotene.

Dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, vil en foreslå at alle fartøykvoter oppheves fra 15. november kl. 24.00 (samme tidspunkt som i år), slik at det kan avvikles et fiske som Fiskeridirektøren gis fullmakt til å regulere på den etter forholdene mest hensiktsmessige måte.

Turkvote

En forutsetter at salgslaget innenfor fartøykvotesystemet vil fastsette turkvoter dersom dette anses som nødvendig av omsetningsmessige hensyn.

5. Trålere.

I 1986 ble trålerne gruppekvote på 2000 tonn så gode som oppfisket. I 1987 har trålerne (3 fartøy) fisket 105 tonn av en kvote på 3000 tonn.

En vil be Reguleringsrådet vurdere hvor stor gruppekvote som bør avsettes til trålerne i 1988.

Fiskeridirektøren vil foreslå at trålerne fiske liksom i år blir

gjennomført med turkvote på 1000 hl.

6. Kystfisket.

Det ble for 1987 avsatt hele 7000 tonn til kystfisket. (reduisert til 6700 tonn fordi avsetningen til tredjeland ble 300 tonn større enn forventet). Pr. 22.11 er det i 1987 bokført 2844 tonn som skal gå av kystavsetningen. (Tallet skal være noe større pga. innblanding av småsild i brislingsfangster).

Fiskeridiretøren vil for 1988 foreslå at det avsettes 5000 tonn konsumsild til kystfisket.

7. Ringnotfartøy under 70 fot.

I 1987 ble det fra begynnelsen av året satt krav til tidligere deltagelse for at fartøy i denne gruppen kunne delta i sildefisket utenfor grunnlinjene i Nordsjøen. Dette kravet ble senere opphevet.

Fiskeridirektøren vil foreslå at ringnotfartøy under 70 fot også i 1988 kan delta i fisket utenfor grunnlinjene uten deltagelsesbegrensning.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøy under 70 fot som ønsker å delta i sildefisket i Nordsjøen utenfor grunnlinjene reguleres med en maksimalkvote på 5000 hl. Kvantumet avregnes på Kystavsetningen.

Fartøy som fisker utenfor grunnlinjene kan ikke delta i fisket innenfor grunnlinjene."

Bakken sa at nordsjøsildebstanden har vært en bestand i vekst med god rekruttering i flere år. Den silden som fiskes er i hovedsak små, ungsild. Han mente det nå var anledning til å bygge opp en

bufferbestand slik at en fikk noe å stå imot dersom det skulle bli nedgang i bestanden. Den avtale kvote for 1988 er imidlertid for høy til at det er innbagt en tilstrekkelig god bufferbestand.

Med så mye ungsild er det en fordel at uttaket skjer så sent på året som mulig, slik at en får utnytte veksten om sommeren. Han viste til at fisket i 1987 hadde vært gunstig i så måte. I fisket i høst utgjorde 1985-årsklassen den største klassen. 1986-årsklassen kan få et annet vekstforløp slik at den i 1988 blir liggende nett rundt minstemålet. Det vil derfor være fordel med en sen refordelingsdato for å få et så sent uttak som mulig.

Leine uttrykte tilfredshet med reguleringsopplegget og størrelsen på den oppfiskede nordsjøsilden i 1987. Han mente at en ikke kunne sette refordelingsdatoen senere enn 15. november.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot.

Rasmussen viste til forslaget om at en for ringnotfartøy over 70 fot ser reguleringen av fisket i Nordsjøen og Skagerrak i sammenheng. Han viste så til forslaget fra Norges Fiskarlag om at også kvoten vest av 4⁰ V skulle taes med i opplegget.

Gregussen sa at der det var praktisk mulig måtte en slå sammen områder og stenge områder når kvoten var tatt. Han viste til at dette opplegget trolig ville bli benyttet i makrellfiskeriene, og mente det var gjennomførbart også i sildefisket.

Rasmussen viste til risikoen med å få overfisket kvoten vest av 4⁰ V dersom dette området ble tatt med i opplegget.

Bakken sa at det var et problem for forskerne i deres arbeid med bestadsvurdering å få inn pålitelige opplysninger om hvor fisken var tatt. Han var derfor skeptisk til at en i

reguleringsammenheng slo sammen område, og mente at området vest av 4⁰ V måtte reguleres særskilt.

Gregussen trodde at forslaget fra Norges Fiskarlag ville bidra til at rapporteringen ble mer pålitelig.

Rasmussen mente at en forutsetning for å kunne ta området vest av 4⁰ V med i opplegget var at en for dette området fikk adgang til å gjennomføre særskilte reguleringstiltak for å sikre at kvoten ikke ble overfisket.

Gullestad understreket også behovet for særskilte reguleringstiltak. Dersom flåten plutselig legger seg bort kan kvoten i dette området ellers bli overfisket på noen få timer. Han foreslo at det blir gitt bestemmelse om kvoter og avgrensning av antall fartøyer som kunne være i området vest av 4⁰ V samtidig.

Leine sa at han også så faren for et overfiske dersom en ikke iverksetter særskilte reguleringstiltak. Han kunne støtte et opplegg som gav kontroll over hvor mange fartøy som var i området samtidig. Han viste ellers til at reguleringsopplegget for dette området i 1987 hadde fungert dårlig.

Bakkevik sa at salgslaget ville måtte fartsette turkvoter i området siden det var konsumskrav til dette fisket.

Bakken fastholdt at dette ikke var noe godt opplegg for forbedring av fangststatistikken.

Rasmussen mente at med en felleskvote for Nordsjøen, Skagerrak og vest av 4⁰ V så tok en bort det individuelle motiv for feilrapportering, samtidig som opplegget ville lette kontrollmulighetene.

Leine sa at dersom ikke salgslaget fastsetter konsumkvote vest av

4⁰ V så burde myndighetene fastsette en slik på 2.000 hl.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at kvotene for ringnotfartøy over 70 fot (som fyller deltagelseskriteriene) i Nordsjøen og Skagerrak og vest av 4⁰ V slås sammen. Området vest 4⁰ V blir underlagt særskilte reguleringsbestemmelser for å hindre overfiske i området. Alle påmeldte/aktuelle fartøy tildeles en fartøykvote etter angitt fordelingsnøkkel (se sak 26/87a). Fartøykvoten kan helt eller delvis fiskes både i Nordsjøen og Skagerrak.

Fisket stoppes i hvert område når totalkvoten for området er beregnet oppfisket.

Fisket stoppes i samtlige områder når summen av totalkvoten er beregnet oppfisket.

Det enkelte fartøy kan fiske inntil 1/3 av fartøykvoten til konsum i EF-sonen.

Videre var det enighet om at en ikke skulle ha garanterte fartøykvoter d.v.s. at fisket kan stoppes selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøykvoten.

Det var enighet i Reguleringsrådet om følgende regulering av ringnotfartøy i gruppen 70-90 fot:

- a) Deltagelsesbegrensningen i Nordsjøen opprettholdes.
- b) Det innføres samme begrensning i Skagerrak.
- c) Det benyttes samme regulering som for den konsesjonspliktige flåten.

Leine sa at det måtte være en forutsetning for reguleringsopplegget at deltagelsen i gruppen 70-90 fot ikke

økte.

Refordeling

Det var enighet i Reguleringsrådet om at skjæringsdatoen settes til 1. oktober. D.v.s. at kvotene til fartøy som ikke har startet fisket før denne dato vil bli refordelt på de deltagende fartøy ved å øke fartøykvotene.

Videre var det enighet om at alle fartøykvoter oppheves fra 15. november kl. 2400. Fiskeridirektøren gis fullmakt til å regulere fiske etter denne dato på den etter forholdene mest hensiktsmessige måte.

Turkvote

Det var enighet i Reguleringsrådet om ikke foreslå bestemmelse om turkvote. Det ble forutsett at salgslaget innenfor fartøykvotesystemet vil fastsette turkvote dersom dette anses som nødvendig av omsetningsmessige hensyn.

Trålerne

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det til trålerne avsettes en gruppekvote på 2.000 tonn. Fisket reguleres med en turkvote på 1.500 hl.

Kystfisket

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det avsettes et stipulert kvantum på 5.000 tonn konsumsild til et fritt kystfisket.

Ringnotfartøy under 70 fot.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at ringnotfartøy under 70

fot skal kunne delta i fisket utenfor grunnlinjene uten deltagelsesbegrensning. Videre var det enighet om at fartøy i denne gruppen som deltar i sildefiset i Nordsjøen utenfor grunnlinjene reguleres med en maksimalkvote på 5.000 hl. Kvantumet avregnes på kystavsetningen.

Bakkevik foreslo at forslaget om at fartøy som fisker utenfor grunnlinjene kan ikke delta i fisket innenfor grunnlinje ble strøket. Han sa at denne ordning var kommet inn etter frykt for at fartøy i gruppen 70-90 fot skulle komme inn i kystfisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at ringnotfartøy under 70 fot som fisker utenfor grunnlinjene også kan delta i fisket innenfor grunnlinjene.

Åpningsdato

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fisket i Nordsjøen åpnes 1. januar.

SAK 26/87_C

SILDEFISKET I SKAGERRAK

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"Fisket i 1987.

Den norske totalkvoten var 18.000 tonn. Herav ble 2000 tonn avsatt til kystfisket og 3000 tonn til trålere/ringnotfartøy 70-90 fot. De resterende 13.000 tonn ble fordelt med fartøykvoter på konsesjonspliktige ringnotfartøy.

For ringnotflåten åpnet fisket 2.6. med en faktor på 0,45. Faktoren ble justert til 0,5 etter skjæringsdatoen 1.10. Fartøykvotene ble opphevet fra 15.11 kl. 24.00. Den 18.11 ble det åpnet for et turkvoteregulert fiske (se under Nordsjøsild).

Forløpige tall viser at konsesjonspliktige ringnotfartøy i 1987 har levert 11.275 tonn sild som er oppgitt fisket i Skagerrak. Tilsvarende tall for ringnotfartøy 70-90 fot er 346 tonn. Fjordsildfisket ligger an til å ende på samme nivå som i 1986, dvs. 8-900 tonn.

I Skagerrak er det i 1987 ikke registrert fangster på trålere og ringnotfartøy under 70 fot.

REGULERING AV FISKET I 1988.1. Ringnotfartøy 70-90 fot

Som tidligere nevnt har gruppen de siste to år hatt en felles

avsetning med trålere på 3000 tonn. For 1988 vil en foreslå at trålerne skilles ut med en egen avsetning og at ringnotfartøy 70-90 fot blir underlagt samme regulering som konsesjonspliktige fartøy i Nordsjøen og Skagerrak. Se forøvrig under sak 26/87 a) Sildefisket i Nordsjøen.

2. Konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Se under sak 26/87 b) Sildefisket i Nordsjøen.

En ber Reguleringsrådet ta stilling til om det bør fastsettes en egen åpningsdato for ringnot-fisket i Skagerrak.

3. Trålere.

Selv om det ikke har vært registrert noen nevneverdig aktivitet av trålere i sildefisket i Skagerrak i de senere år, vil Fiskeridirektøren likevel foreslå at det avsettes f.eks. 500 tonn til et eventuelt trålfiske i 1988.

Fisket reguleres med turkvote på 100 hl.

4. Kystfisket.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det avsettes et kvantum på tradisjonelt nivå, dvs. 2000 tonn, til kystfisket.

Ringnotfartøy under 70 fot som ønsker å delta i fisket utenfor 2 n.m. av grunnlinjen reguleres med en maksimalkvote på 500 hl. Fangsten fra disse fartøy belastes kystavsetningen.

Etter Fiskeridirektørens forslag vil ringnotfartøy over 70 fot i 1987 kunne disponere 15.900 tonn av den norske totalkvoten på 18.400 tonn."

Bakkevik viste til at de konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy i gruppen 70-90 fot var behandlet under sak 26/87 B, slik at det nå bare gjensto å behandle trålfisket og kystfisket. Han viste så til at Norges Fiskarlag hadde foreslått 1.500 tonn til trålerne med 1.500 hl i turkvote.

Det var enighet i Reguleringsrådet om følgende:

- a) Det avsettes 1.500 tonn til trålerne. Det kan fiskes inntil 1.500 hl pr. tur.
- b) Det avsettes et stipulert kvantum på 2.000 tonn til et fritt kystfiske.
- c) Ringnotfartøy under 70 fot som ønsker å delta i fisket utenfor 2 n.m. av grunnlinjene reguleres med en maksimalkvote på 500 hl. Fangsten belastes kystavsetningen.

Åpningsdato

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fisket i skagerrak og vest av 4° V åpnes samtidig med sildefisket i Nordsjøen - 1. januar.

SAK 26/87

D. HAVBRISLINGFISKET

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"Norge kan i 1988 i henhold til avtale med EF fiske 5.000 tonn havbrisling i ICES statistikkområde IV i EF-sonen i Nordsjøen.

Kvoten for 1987 er på 5.000 tonn. Det er imidlertid ikke levert fangst av havbrisling i 1987 (pr. 30.11.87).

En antar at det ikke vil være behov for endringer i reguleringsopplegget i forhold til opplegget for 1987.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket vert regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten med adgang til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig."

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av havbrislingfisket i 1988.

SAK 26/87**E. MAKRELLFISKET I EF-SONEN VEST AV 4⁰V.L.**

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

1. Fisket i 1987.

Makrellfisket i EF-sonen vest av 4⁰ v.l. ble åpnet for konsejnspliktige ringnotfartøy 1. januar. Kvoten var 22.000 tonn. Fisket ble regulert med fartøykvoter etter sommerloddenøkkellen. Det ble ikke tatt fangst første halvår 1987. På møte i Reguleringsrådet 25. mai ble det tilrådd av kvoten ble avsatt til høstfisket i likhet med de foregående år. Fisket ble midlertidig stoppet frem til 15. oktober. Ved gjenåpningen tok en bort kravet om at fangstene skulle leveres til konsum.

Fisket ble stoppet 19. november da totalkvoten var beregnet oppfisket.

2. Regulering av fisket i 1988.

Norge kan i 1988 i henhold til avtale med EF fiske 22.000 tonn makrell i EF-sonen i ICES statistikkområdet IIa, VIa (nord for 56⁰ 30' N) VIId, e, f, og h. Under forutsetning av at EF-kommisjonen beslutter at EF skal kunne fiske i ICES IVa (Nord for 59⁰ N) inntil 62.000 tonn av sin TAC på vestlig makrell, vil Norge kunne fiske i ICES IVa (nord for 59⁰ n). inntil 15.000 tonn av den nevnte kvote på 22.000 tonn.

Fra Norges Makrellag har vi fått opplyst at det er store mengder makrell på lager. Det er imidlertid fortsatt en viss kjøperinteresse for ordinær og stor makrell.

Reguleringsopplegget for makrellfisket i Nordsjøen og nord for 62⁰ N vil første bli tatt opp på et senere møte i Reguleringsrådet. En tar imidlertid sikte på at det for 1988 utarbeides et samlet reguleringsopplegg for makrellfiskeriene, hvor det enkelte fartøy får en kvote ut fra den totale mengde makrell som står til norsk rådighet. Det må derfor allerede nå taes forbehold om at det enkelte fartøys fangst i makrellfisket vest av 4⁰ v.l. vil gå til fradrag på fartøyets totale makrellkvote for 1988.

Fiskeridirektøren foreslår følgende reguleringsopplegg for makrellfisket vest av 4⁰ v.l. i 1988:

1. Fisket åpnes 1. januar for konsesjonspliktige ringnotfartøy.
2. Det settes konsumkrav.
3. Fisket reguleres med maksimalkvote på 2000 hl pr. fartøy. Det enkelte fartøys fangst går til fradrag på fartøyets totale makrellkvote for 1988.
4. Inntil 15000 tonn av kvoten kan fiskes i ICES statistikk-område IVa (nord for 59⁰ N) dersom EF-kommisjonen gir klarsignal for en slik åpning for sitt eget fiske av vestlig makrell.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til reguleringsopplegg for makrellfisket vest av 4⁰ v.l. i 1988.

SAK 26/87

F. LODDEFISKET I NAFO-OMRADET.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"For 1987 ble Norge av NAFO tildelt en kvote på 3000 tonn lodde i område 3 NO utenfor canadisk sone. Canada åpnet for at kvoten også kunne fiskes i deres sone 1. januar til 31. mai. Da norske interesser primært var knyttet til konsumfiske etter 31. mai, og da fordelingen av gytemoden lodde i og utenfor Canadas sone varierer fra år til år, var det ingen norske fartøy som tok sjansen på å delta i fisket i 1987.

Et japansk fartøy drev i juni 1987 et vellykket konsumfiske utenfor canadisk sone, hvor hele den japanske kvoten på 800 tonn ble oppfisket.

For 1988 er Norge tildelt 4500 tonn i samme område. Foreløpig har ikke kontakt med canadiske myndigheter gitt positive resultater hva gjelder konsumfiske innenfor sonegrensen. Det er usikkert hvorvidt en kan forvente å kunne ta konsumlodde utenfor Canadas 200 mils grense i 1988.

Det er på nåværende tidspunkt stor usikkerhet omkring en mulig avvikling av dette fisket. Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet om fullmakt til å ta reguleringsspørsmålet opp med Norges Fiskarlag når forholdene tilsier det."

Det var enighet i Reguleringsrådet om at Fiskeridirektøren fikk fullmakt til å ta reguleringsspørsmålet opp med Norges Fiskarlag når forholdene tilsier det.

SAK 26/87

G: LODDEFISKET VED ISLAND

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"Fisket vinteren 1987: For perioden 1. januar til 15. februar fikk Norge adgang til å fiske inntil 60.000 tonn lodde ved Island.

I alt 74 fartøy deltok. Samlet fangstkvantum ble 59.850 tonn. Deler av fangsten fra et lite antall fartøy ble meldt som konsumvare og i hovedsak levert norske fryseskip. Fangsten ved Island kom til fra-
trekk i fartøyenes årskvote for Island/Jan Mayen.

Vinteren 1988: Norge har anmodet Island om anledning til å fiske lodde også vinteren 1988. En har foreslått tilnærmet samme kvantum som i 1987, og en forlengelse av sesongen utover 15. februar.

I skrivende stund foreligger ikke svar fra Island. Forutsatt at det blir åpnet for et fiske etter samme mønster som i år vil Fiskeridirektøren forelå at en følger samme reguleringsopplegg i 1988 som inneværende sesong."

Bolstad sa det var viktig at en forsøkte å få til en forlengelse av sesongen utover 15. februar.

Rasmussen sa at dette spørsmålet allerede var tatt opp, uten at det var gitt en slik adgang.

Lohne spurte om havforskerne kunne si om det var noe på gang med loddebestanden ved Island.

Hamre svarte at fisket i høst var blitt hemmet p.g.a. vanskelige isforhold. Nu har imidlertid isforholdene bedret seg og fisket er i full gang. Bestanden synest uendret fra i fjor. TAC for inneværende sesong er 1,1 mill tonn. Tilsammenlikning var

sesongkvoten i fjor 1,3 mill tonn. Det er planlagt et tokt i februar for å få en oversikt over bestanden.

Leine viste til at noen fartøy i fjor hadde fått til et konsumfiske, men trodde dette ville bli meget vanskelig i år.

Lohne sa at sommerloddefisket gir høyere verdi, og mente difor at 60.000 tonn lodde ved Island var vel mye.

Rasmussen presiserte at det var en adgang til å fiske inntil 60.000 tonn.

Leine sa at for de som produserer får er det en fordel å få ta del i vinterloddefisket ved Island.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at forutsatt at det blir åpnet for et fiske etter samme mønster som i år skal en følge samme reguleringsopplegg som i 1987.

Norges Fiskerilag

Fiskeridirektoratet.
Postboks 185
5001 BERGEN

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 98 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

12.03.87
Jnr. 1684/87
KK/KM
Ark.

T E L E F A X

RINGNOTREGULERINGEN 1. HALVÅR 1988.

Norges Fiskerilags Landsstyre behandlet overnevnte sak 2. desember 1987 og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskerilag mener at fartøykvoteregulering innen ringnotfiskeriene bidrar til en rasjonell og økonomisk avvikling av fisket.

For å sikre fastsettelse av realistiske kvoter allerede fra starten av et fiskeri, vil Norges Fiskerilag henstille om at fartøyene begrenser påmeldingen til fiskerier de planlegger å delta i.

Erfaringene med fartøykvotereguleringer viser at det er behov for overregulering for å unngå store kvantum til refordeling. Norges Fiskerilag vil derfor tilrå at de forskjellige sildefiskerier overreguleres med 10%. Norges Fiskerilag ser ikke bort fra at det i enkelte fiskeri kan være behov for en noe større overregulering.

2. Norges Fiskerilag vil derfor tilrå at det for 1. halvår 1988 benyttes følgende fordelingsnøkkel i de fartøykvoteregulerte ringnotfiskeriene.

1500 hl + 40% av konsesjonskapasiteten fra 0 - 4000 hl.
+ 30% av konsesjonskapasiteten fra 4 - 6000 hl.
+ 20% av konsesjonskapasiteten fra 6 - 10000 hl.
+ 10% av konsesjonskapasiteten over 10000 hl.

3. Norges Fiskerilag tilrå at sildekvotene til konsesjonspliktige ringnotfartøy i Nordsjøen, Skagerrak og vest av 4° V slås sammen og fordeles med fartøykvoter etter ovennevnte fordelingsnøkkel. Norges Fiskerilag forutsetter at fisket i de forskjellige områdene kan stoppes etter hvert som gruppekvoten i området er oppfisket. Norges Fiskerilag går inn for at fisket i Skagerrak og vest av 4° V åpner så tidlig som praktisk mulig. Fisket i

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 98 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Nordsjøen må åpnes 1. januar. Det foretas refordeling 1. oktober. Fartøykvotene oppheves 15. november og et eventuelt restkvantum fordeles i samråd med Norges Fiskarlag.

4. Kvoteavtalen mellom EF og Norge gir grunnlag for et norsk fiske av 203 700 tonn sild i Nordsjøen. Norges Fiskarlag går inn for å sette av 2000 tonn til industritrålerne, 6 500 tonn til ringnotsnurpere mellom 70 og 90 fot, som har deltatt i sildefiske i Nordsjøen eller i makrellfisket i Nordsjøen og eller nord om 62° N.br. i 1985 eller senere. Kystsildfisket forutsettes å være fritt og kvoten stipuleres til 5000 tonn. Kvoten til konsesjonspliktige ringnotfartøy blir da 190 200 tonn.

Kystnotfartøy under 70 fot som ønsker å delta i fiske etter Nordsjøensild utenfor grunnlinjen reguleres med en maksimalkvote på 5000 hl. i fisket utenfor grunnlinjen. Kvantumet går til fratrekk av kystsildkvoten. Norges Fiskarlag forutsetter at salgslagene regulerer kystsildfiske til konsumanvendelse. Trålfisket reguleres som i 1987, men med turkvoter på 1500 hl.

5. I følge kvoteavtalen mellom EF, Sverige og Norge er norske fiskere for 1988 tildelt 18400 tonn sild i Skagerrak.

Norges Fiskarlag går inn for at det avsettes et stipulert kvantum på 2000 tonn til kystfisket, 2500 tonn til industritrålere og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot. Kvoten til konsesjonspliktige ringnotfartøy blir da 13900 tonn.

Kystfiske forutsettes å være fritt. Ringnotfartøy under 70 fot som ønsker å delta i fisket utenfor 2 n.m. av grunnlinjen reguleres med en maksimalkvote på 500 hl. som går til fratrekk av kystsildkvoten.

Trålerne og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot reguleres som i 1987.

6. Norges Fiskarlag går inn for at fisket på den norske kvoten av makrell vest av 40° V kan starte 1. januar for leveranse av makrell til konsum. Fisket må

reguleres med fartøyskvoter, og forbeholdes til konsesjonspliktige ringnotfartøy. Det forutsettes at makrellreguleringene tas opp på neste landsstyremøte.

7. Norges Fiskarlag forutsetter at norske fiskere kan fiske omlag samme kvantum lodde i islandsk sone 1. halvår 1988 som i 1987. Fisket avvikles som i 1987.

Norges Fiskarlag vil ta endelig stilling til spørsmålet om fordelingsnøkkel og graden av overregulering våren 1988. Myndighetene må søke å få forlenget fangstsesongen i vinterfisket.

8. Kolmulefisket reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten.
9. Havbrislingsfisket reguleres som et fritt fiske inntil totalkvoten er tatt.
10. Dersom deltagelse i et eventuelt loddefiske ved New Foundland skal kunne gjennomføres, må norske fiskere få anledning til å fiske i Kanadisk sone også etter 31. mai."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Kurt Karlsen

Kopi: Fiskeridepartementet.

Holan
Koppe Fiskeridirektorat
FN
avis klasse (2)

Fiskeridirektoratet
postboks 185
5001 Bergen

Trondheim, 17.11.87
j.nr. 215/87
IF/rk

FISKERIDIREKTORATET
11605 20.NOV 87

W. J. M. ØRN

L. Ø. / 1. 7

REGULERINGEN AV RINGNOTFISKET I. HALVÅR 1988, HERUNDER SPØRSMÅLET OM NY FORDELINGSNØKKEL.

Styret i Notfiskarsamskipnaden behandlet overnevnte i møte 12.-13. d.m. og gjorde slikt vedtak under sak 88/86:

" Styret i Notfiskarsamskipnaden tilrår at samtlige fartøykvoteregulerte ringnotfiskerier i 1988 reguleres med grunnlag i slik basiskvote:

- 1500 hl + 40% av konsesjonskapasitet fra 0 - 4000 hl.
- + 30% av konsesjonskapasitet fra 4 - 6000 hl.
- + 20% av konsesjonskapasitet fra 4 - 10000 hl.
- + 10% av konsesjonskapasitet over 10000 hl.

Styret viser til Representantskapets vedtak om at alle totalkvoteregulerte fiskeri av en viss størrelse og med rimelig tilgjengelighet bør fordeles med fartøykvoter på årsbasis.

Styret vil likevel ikke tilrå at makrellfisket vest av 4^{ov} åpnes i l. halvår av kvalitetshensyn.

Nordsjøsildefisket, fisket etter norsk-vårgytende sild og Skageraksild reguleres med årskvoter etter forannevnte nøkkel.

Fiske etter lodde ved Island/Jan Mayen må reguleres tilsvarende innenfor de tidsmessige og kvantumsmessige rammer som avtale i den norsk-islandske fiskerikommissjon setter.

I samtlige fartøykvoteregulerte fiskerier må det foretas overregulering ut fra en vurdering av faktisk deltakelse. Slik vurdering må foretas i samråd mellom Fiskeridirektoratet og organisasjonene.

Styret viser i denne forbindelse til tidligere anmodning til medlemsfartøyene om ikke å foreta påmelding til fiskerier som av forskjellige årsaker ikke kan inngå i fartøyets driftsplan.

11605 20.NOV87

I enkelte tilfeller vil refordeling av restkvote etter en fastsatt dato ikke være til å unngå.

Styret vil tilrå at reguleringsforskriftene sikrer fleksibilitet m.h.t. avviklingen av restkvotefiskerier slik at reguleringsform kan avpasses til den enhver tid foreliggende situasjon."

Med vennlig hilsen
NOTFISKARSAMSKIPNADEN

Inge Flage

Ruth Kremmervik

SAK 27/87

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1988.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

" 1. Fisket i 1987.

For 1987 ble det først fastsatt en totalkvote på 1.450.000 hl.

Av totalkvoten kunne inntil 700.000 hl. fiskes frem til 15. september. Det ble videre satt et forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i området Klovningen - 63 gr. n.br. første halvår 1987. Det var også forbud mot å levere sild til oppmaling og til for i 1. halvår 1987.

På møte i Reguleringsrådet 25.5.87 ble en på bakgrunn av opplysninger fremlagt av Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt enige om å redusere totalkvoten til 1.000.000 hl.

Forbudet mot å levere sild til oppmaling og til for ble opprettholdt for annet halvår 1987.

Totalkvoten ble fordelt på fartøygruppene som følger:

Ringnot	430.000 hl (43%)
Kystfartøy over 9 m.	500.000 hl (50%)
Kystfartøy under 9 m.	30.000 hl (3%)
Trål	<u>40.000 hl (4%)</u>
Total	<u>1.000.000 hl</u>

Gruppekvoten for fartøy under 9 meter ble senere øket til 50.000 hl.

Fangst innmeldt pr. 1.12.87:

Ringnot	339.715 hl.
Kystnot over 9 m.	425.467 hl.
Kystnot under 9 m.	44.391 hl.
Trål	<u>26.109 hl.</u>
Totalt innmeldt	835.682 hl.

2. Ressurssituasjonen i 1988.

ACFM anbefaler at fisket skal holdes på samme nivå som i 1987, dvs. en TAC i størrelsesorden 120.000 - 150.000 tonn i 1988.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har uttalt i telefax av 3.12.87.

"REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1988.

ICES' rådgivende komité ACFM har anbefalt at fiskedødeligheten i 1988 ikke bør overskride nåværende nivå. Fiskedødeligheten (momentan) i 1987 er beregnet til 0.08. Med et beregnet bestandsgrunnlag på ca. 1.6 mill tonn i 1988, tilsvarer det en TAC på 120.000 tonn. Komitéen peker imidlertid på at bestandsgrunnlaget i stor grad er bestemt av den del av årsklassen 1983 som vokste opp i Barentshavet og som er målt med akustisk målemetodikk. Det er vanligvis antatt at denne metoden underestimerer bestandene og utfra det generelle syn mener komitéen at TAC for 1988 bør ligge i området 120-150.000 tonn.

Barentshavkomponenten av 1983-årsklassen overvintret i Vestfjorden i 1987 og har beitet i kystnære farvann i sommerhalvåret. I høst trakk den igjen inn i Vestfjorden og vi finner den nå i særdeles tette konsentrasjoner i Ofotfjorden og enkelte andre fjordarmer rundt Vestfjorden (Fig. 1). Den har vært målt akustisk flere ganger i løpet av året. Målene er forskjellige, men som et slags gjennomsnitt har vi antydnet vel 4 mill. individer eller om

lag 800.000 tonn. Det tilsvarer om lag halvparten av det totale bestandsgrunnlag. Det meste av årsklassen vil gyte i 1988 og en regner da med at gytebestanden vil komme opp i 1.4 mill. tonn. Hvordan den kjønnsmodne silda i år vi fordele seg langs kysten (sørlig-, nordlig komponent) er vanskelig å si fordi så stor del av gytebestanden er førstegangsgytere.

Silda fra Barentshavet vil således gi et langt mindre tilskudd til gytebestanden i 1988 enn det vi tidligere hadde regnet med. Denne silda har vi imidlertid relativt god oversikt over og denne komponenten vil gi en betydelig økning i gytebestanden i 1988. Kystkomponenten, som etter våre beregninger skal utgjøre omlag halve gytebestanden (700.000 tonn) i 1988, har vi derimot langt mindre kjennskap til. Det gjelder i første rekke den eldre del (årsklassene eldre enn 1983), som har vært utsatt for fangst i årene 1985-87. Deres tallrikhet er beregnet på grunnlag av merkeforsøk, og denne metoden gir et "forsinket" mål på bestandsstørrelsen. Så vel bestandsmål som målt total dødelighet går tilbake til tiden før 1985 og vår bestandsprognose for 1988 forutsetter at fangststatistikken gir et reelt mål av fiskedødeligheten i 1985-87.

Det er imidlertid ikke mulig å korrigere fangststatistikken for neddreping ved låssetting, utkast av undermåls sild og feilrapportering av fangstfelt. Den reelle bestand i 1988 kan derfor bli mindre enn den bestand som ligger til grunn for ACFMs tilrådning.

Vedrørende utsiktene for rekruttering så er årsklassene 1984-87 svake og en kan derfor ikke vente rekruttering til gytebestanden av betydning de første 4 år.

På denne bakgrunn vil en anbefale at totalkvoten for 1988 ikke overstiger 120.000 tonn inklusiv det kvantum som tilfaller Sovjet i henhold til avtale.

Det bør understrekes at skal bestandsberegninger og anbefalinger

fra ACFM være realistiske er det nødvendig å få korrekte opplysninger om total oppfisket kvantum inklusiv utkast og eventuell neddreping ved låssetting, etc."

3. Forslag til totalkvote 1988.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fisket i 1988 ikke overstiger en TAC på 120.000 t. inklusiv den sovjetiske kvote på 20.000 t.

4. Sperring av områder.

For å unngå neddreping av sild har en satt forbud mot å fiske sild i visse områder. I 1986 og 1987 har en sperret områder på Møre også ut fra ønsket om å beskytte gytebestanden. De områdene på Møre og i Lofoten som har vært sperret de siste årene under sildefisket er områder der en årvisst har hatt så store konsentrasjoner av sild at det har vært vanskelig å fiske der uten å risikere neddreping av sild. Pga. at det har vært vanskelig for kystflåten, særlig på Møre, å kunne fiske sild utenforde sperrede områder, har en i visse deler av de sperrede områdene tillatt et mindre antall fartøy å fiske. Ordning en har blitt administrert av Kontrollverket og forutsettes at Kontrollverket har mulighet for å være på feltet.

Når det gjelder sperring av områder for 1988 viser en til Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt telefax av 2.12.87. Det heter her:

"Stenging av områder er tidligere blitt foretatt for å motvirke neddreping der silda overvintrer i store konsentrasjoner med høy tetthet. Slike reguleringer er der fortsatt behov for, og i tillegg til de områder som har vært stengt i tidligere år bør Ofotfjorden og Nord- og Sørfoffa sperres."

Fiskeridirektøren foreslår at de tradisjonelle områdene i Nordland, Sør-Trøndelag og Møre og Romsdal blir sperret som tidligere år. Med mulighet for å gi adgang til puljevise innseilinger i

visse deler av de sperrede områdene.

Fiskeridirektøren foreslår at en på på bakgrunn av ovennevnte i telefax fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt vurderer å sperre Ofotfjorden og Nord- og Sørfolla for fiske etter norsk vårgytende sild i 1988, eventuelt med adgang til puljevis innseiling.

5. Konsumspørsmålet.

Noregs Sildesalslag uttaler i telefax av 3.12.87 at de i 1988 kan forvente å omsette til konsum ca. 500.000 hl.

Feitsildfiskernes Salgslag uttaler i telefax av 2.12.87 at de kan regne med å omsette ca. 50.000 tusen tonn i 1988 til konsum.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det i 1988, som i 1987, settes konsumkrav for 1. halvår, med adgang for Fiskeridirektøren til å dispensere i særlige tilfeller.

Når det gjelder spørsmålet om å levere sild til oppmaling eller før 2. halvår 1988, foreslår en at det tas stilling til dette på reguleringsrådsmøtet i mai/juni 1988.

6. Fordeling av totalkvoten på fartøygrupper.

I 1987 var fordelingen av totalkvoten.

Ringnot	43%
Kystnot over 9	50%
Fartøy under 9 m	3%
Trål	4%

Notfiskarsamskipnaden har i vedtak under sak 90/87 vedrørende

regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1988, uttalt:

"Styret i Notfiskarsamskipnaden tilrår at fisket etter norsk-vårgytende sild i 1988 fordeles mellom fartøygrupper i likhet med i inneværende år. Ut fra en vurdering av markedsmulighetene for konsumsild og den vanskelige økonomiske situasjon for ringnotflåten, vil styret i likhet med for 1987 tilrå slik fordeling: 48% til ringnotfartøyer 48% til kystnotflåten, herav 3% til fartøy under 9 m. 4% til trålflåten"

Fiskeridirektøren foreslår at totalkvoten i 1988 fordeles på samme måte som i 1987, bortsett fra at en ikke har egen kvote for fartøy under 9 meter.

7. Ringnot.

Deltakelseskriterier.

I 1987 hadde en følgende deltakelseskriterier:

1. Ringnotkonsesjon.
2. Påmelding til vedkommende salgslag.

Fiskeridirektøren foreslår at en har de samme deltakelseskriterier i 1988 som i 1987.

Kvotenøkkel.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten fordeles etter samme nøkkel som for fisket etter nordsjøild.

8. Kystfartøy.Deltakelseskriterier.

I 1987 hadde en følgende deltakelseskriterier for kystfartøy:

- a) Vedkommende fisker må stå på blad B i fiskermantallet. Personer som hadde kystnottillatelse, ekstraordinær landnottillatelse i 1985 eller som deltok i fisket etter norsk vårgytende sild på "Kystfiskekvoten" kan delta i fisket selv om de står på blad A.
- b) Vedkommende må eie fartøyet som benyttes.
- c) Fartøyet må være fiskeriregistrert og under 90 fot l.l. Fartøy mellom 90 og 110 fot l.l. som hadde tillatelse til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i 1985, kan likevel delta i 1987.
- d) Fartøyet må være egnet til, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter norsk vårgytende sild med snurpenot, landnot eller garn.
- e) Fartøyet må ikke ha ringnotkonsesjon.
- f) Fartøyet må være påmeldt til vedkommende salgslag.

Fiskeridirektøren foreslår at en har de samme deltakelseskriterier i 1988 som i 1987.

PÅMELDTE - KYSTFARTØY - PR. 30.11.1987.

Påmeldte fartøy: Før 1.4.	:	932
	:	Etter 1.4 : <u>1424</u>
I alt	:	<u>2356</u>

Kystfartøy som har deltatt i fisket (fangst registrert) pr.
30.11.87.

Fartøykvote Antall deltakere

115	95
175	105
230	134
345	181
400	175
460	35
520	50
575	38
690	35
805	36
920	12
1.035	19
1.150	19
1.265	29
1.380	20
1.550	20
1.725	13
1.895	9
2.070	11
2.240	6
2.415	11
<u>2.500</u>	<u>6</u>
	<u>1.059</u>

Kvotefordeling.

I 1987 ble kvoten fordelt på deltakende fartøy med maksimalkvote etter en skala som relaterte seg til fartøyets lengde. Det største kystfartøyet hadde like stor kvote som det minste konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Notfiskarsamskipnaden har i brev av 16.11.87 uttalt angående dette spørsmål:

"Fisket av kystnotkvoten må i større grad enn i inneværende år gi muligheter for lønnsomt fiske ved at differensieringen av maksimalkvotene bortfaller. Felles maksimalkvote for kystnotfartøyer over 9 meter må settes lik fartøykvote for ringnotfartøy på 1500 hl."

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene for fisket i 1988 fastsettes etter samme skala som i 1987.

Samfiske.

En har i 1987 som tidligere år bygget på at det enkelte fartøy ikke må fange eller låssette større fangster enn det som må anses nødvendig for å fylle fartøyets fastsatte kvote.

En har fått henvendelser på at det er vanskelig å drive fiske med landnot uten at man er flere båter sammen og at det bør gis adgang til å tillate f.eks. inntil 3 båter å gå sammen om et landnotbruk.

Fiskeridirektøren ønsker Reguleringsrådets syn på om man i 1988 skal tillate samfiske og i tilfelle i hvilket omfang.

9. Trålerne.

Deltakelseskriterier.

I 1987 kunne følgende fartøygrupper delta:

- a) Fartøy med industritråltillatelse
- b) Fartøy med loddetråltillatelse.

Fartøyene måtte gi påmelding til vedkommende salgslag.

Ifølge konsesjonsbestemmelsene har fartøy med industritrålkonsesjon gitt etter 12.12.86 eller som har sin industritrålkonsesjon avgrenset til ikke å gjelde trålfiske etter lodde, kolmule eller polartorsk, ikke adgang til å fiske med trål nord for 65⁰ n.br.

Videre har fartøy med loddetrålkonsesjon ikke adgang etter konsesjonsbestemmelsene til å drive trålfiske etter sild.

Prinsipielt bør de årlige reguleringer samsvare mest mulig med de langsiktige. Fiskerirettighetene bør bestemmes av de konsesjoner en har, og kvoter bør tildeles i samsvar med de rettigheter en har etter disse.

Fra Feitsildfiskernes Salgslag har en fått opplyst at 19 fartøyer har vært påmeldt, 3 av fartøyene har fisket opp sin kvote, mens 3 av fartøyene ikke har meldt inn noen fangst.

Fra Norges Sildesalslag har en fått opplyst at 49 fartøy har vært påmeldt, derav 10 partrålere. 12 av fartøyene har tatt fangst, og av disse er 6 fartøy også blandt de deltagende i tallene fra Feitsildfiskernes Salgslag.

Total deltakelse av trålfartøy blir da 22.

2 av de deltagende fartøy hadde loddetrålkonsesjon, resten av de

deltakende fartøy hadde industritrålkonsesjon.

Fiskeridirektøren foreslår at en i 1988 har samme deltakeskriterier som i 1987.

Kvote.

I 1987 ble trålerne tildelt en gruppekvote på 40.000 hl, og det ble fastsatt en maksimalkvote på 1.000 hl for hvert fartøy, maksimalkvoten ble senere hevet til 2.500 hl for hvert fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes maksimalkvote for trålerne tilsvarende kvoten for de minste konsesjonspliktige ringnotfartøy.

10. Åpningstider.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild i 1988 åpnes i begynnelsen av januar. Salgslaget stopper fisket i perioder hvis det blir nødvendig av omsetningsmessige hensyn.

Fiskeridirektøren stopper fisket når de respektive gruppekvoter er beregnet oppfisket.

11. Kontroll av fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at kontrollen med at fartøyene er utrustet og egnet for fisket gjennomføres også i 1988.

12. Overføring av fangst.

Etter gjeldende forskrifter er overføring av fangst tillatt dersom mottakerfartøyet er på feltet og er utrustet for å fiske på angjeldende tidspunkt. Vedkommende fisker må fylle vilkårene for å kunne delta i fisket. Tillatelse til overføring må innhentes fra vedkommende salgslag eller Fiskeridirektoratets

kontrollverk.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1988.

13. Et fartøy bare en kvote.

I 1987 har en hatt bestemmelse om at det enkelte fartøy bare kunne ha kvote i en av fartøygruppene. Den enkelte fisker kunne bare ta en kvote.

Trålere som også oppfylte vilkårene for å delta i kystfartøygruppen kunne velge å delta i denne gruppen. Men dersom et fartøy hadde levert fangst i en gruppe tillater en ikke at fartøyet skifter over til annen gruppe.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning som i 1988.

14. Ringnotfartøys adgang til å ta kvote med trål.

En har fått henvendelser fra fartøy som har ringnotkonsesjon og som også har loddetrål- eller industrikonsesjon, med forespørsel om de kan ta en del av ringnotkvoten eller hele ringnotkvoten med trål.

Fiskeridirektøren ønsker Reguleringsrådets syn på om en skal gå inn for en slik ordning.

15. Agnsild med not.

Det har i 1987 som tidligere år vært adgang til å fiske sild innenfor grunnlinjene med faststående garn til eget forbruk av agn.

Det har kommet henvendelse til Fiskeridirektoratet om å vurdere å tillate fiske etter agnsild til eget bruk med andre redskaper enn garn (f.eks. not).

Fiskeridirektøren ønsker Reguleringsrådets syn på dette.

16. Fritidsfiske.

I henhold til gjeldende forskrifter kan det drives fiske med håndsnøre og med inntil ett garn til eget forbruk.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme bestemmelse i 1988."

Rasmussen ga så ordet til forskerne.

Hamre sa at fra fisket ble gjenåpnet i 1977 og frem til 1983 var det dårlig rekruttering for sild og torsk. Det var likevel en svak vekst fordi vi hadde moderat fiske. I 1983 var gytebestanden beregnet til 500 000 tonn. Til sammenlikning var gytebestanden i 50 årene 10 mill. tonn.

Barentshavkomponenten av 1983-årsklassen overvintret i Vestfjorden i 1987 og har beitet i kystnære farvann i sommerhalvåret. I høst trakk den inn i Vstsfjorden og står nå i tette konsentrasjoner i Ofotfjorden og enkelte andre fjordarmer rundt Vestfjorden. Størrelsen av denne komponenten er målt akustisk og beregnet til 4 millioner individer eller ca. 800 000 tonn. Denne komponenten har en god oversikt over. Det er noe usikkert hvor denne komponenten vil gyte, men det er sansynlig at den vil få et gyte,- og vandringsmønster som den nordlige bestand.

Kystkomponenten består av ca. halve 1983 årsklassen, resten eldre årsklasser. Totalt utgjør kystkomponenten 6-700 000 tonn hvorav ca. 300.000 tonn er eldre årsklasser. De eldre årsklasser er beregnet på grunnlag av merkeforsøk, som gir et "Forsinket" mål på bestandstørrelsen med 2 - 3 år.

Bestandprognosen forutsetter at fangststatistikken gir et riktig bilde av fiskedødeligheten. Trolig er fiskedødeligheten betydelig større enn hva som fremgår av fangststatistikken. Han begrunnet dette med uregistrert neddrepning, utkast og feilrapportering. Han hadde strek mistanke om at norsk vårgytende sild som ble fisket på kysten ble innmeldt som nordsjøsild. Han viste til at dette ble bekreftet ved at de hadde fått tilbake merker fra mottaksanlegg i Danmark. Antallet av slike merker var sterkt økende. Han fremholdt at disse forhold skapte alvorlige problemer som bl.a. tvinget forskerne til å måtte gi ut tall som de positivt visste var feil.

Alle årsklasser etter 1983 er veldig svake. De er ikke sterke nok til å holde på den bestand vi har idag selv om vi totalfreder helt.

Østvedt opplyste at forskerne kunne identifisere norsk vårgytende sild gjennom prøver uansett hvor den ble fisket. Han understreket at dersom prognosene skulle bli realistiske måtte fangststatistikken bli korrekt.

Leine mente at noen fangster av norsk vårgytende sild var levert som nordsjøsild. Han trodde imidlertid dette dreide seg om å få overtredelser. Dersom slike overtredelser blir oppdaget mente han det var nødvendig å reagere strengt.

Wold spurte forskerne om de ut fra slike merker som de fikk tilbake kunne antyde hvor stort kvantum norsk vårgytende sild som ble levert som nordsjøsild.

Hamre svarte at selekteringseffektiviteten for de som leverer merkene tilbake er usikker. Særlig gjelder dette merker fra Danmark. Han fremholdt at feilrapportering var en viktig feilkilde i fangststatistikken, men mente at der også var mange andre. Han viste til overfiske av kvotene som ble etterjustert på sedlene, neddrepning ved kasting og låssetting og illegal omsetning. Han trodde disse forhold særlig relaterte seg til

ringnotflåten.

Leine sa at det i dag var streng kontroll på de anlegg i Norge som tok imot sild, men at kontrollen gjerne måtte bli bedre. Han mente at de forhold Hamre nevnte ikke bare relaterte seg til ringnotflåten.

Østvedt sa at de måtte ligge i fiskernes interesse å gi riktige oppgaver slik at havforskningsinstituttet kunne gi riktige prognoser.

Gregussen viste til at Norges Fiskarlag hadde foreslått at det åpnes en adgang til å gryse før i 1. halvår. Han spurte hvor mye en regnet med å få omsatt til konsum i 1. halvår.

Plassa sa at en regnet med å kunne omsette 50.000 tonn.

Rasmussen sa at det var størst interesse for vintersild til konsum, og at han ikke ønsket det ble åpnet opp for frysing av fôr.

Karlsen sa at mye av silden ville være uegnet til konsum. Bakgrunnen for å kunne omsette 50.000 tonn til konsum var basert på at en hadde tradisjonelt sammensatt sild.

Bolstad mente at omsetning til fôr kunne være en fordel dersom den silden som ble frosset til fôr ble avpasset for markedet. Det er nå vanskelige omsetningsforhold for sild. Det er store mengde sild på lager. Japan er mest interessert i stor sild. Dette er det lite av. EF har lite behov for å kjøpe sild utenfor fellesmarkedet. Han trodde salgslagenes tall på 50.000 tonn var vel optimistisk.

Lohne mente det ikke var rett å skille fôr ut fra det vanlige oppmalingsbegrepet. Dersom en tillater levering til fôr må en også tillate levering til mel/olje.

Bakkevik sa at det var av økonomisk betydning for fiskerne at den

anbefalte kvoten ble utnyttet maksimalt.

Leine sa at det for ringnotflåten ikke var interessant å levere til annet enn konsum. Derimot var slik interesse tilstede for kystfklåten. Han mente at dette var et høstproblem, og at spørsmålet om levering til fôr derfor kunne utsettes til neste møte.

Bolstad viste til at avssetningsmuligheten til frosset for var minimalt.

Hamre sa at forskerne ikke hadde anbefalt at det skulle fiskes 100.000 tonn. Dette er en marginalkvote. Jo mindre en fisker desto bedre for bestanden.

Rasmussen viste til at en i forslaget hadde lagt seg på ACFM'S nedre grense. Han viste så til de fremsatte forslag i saksdokumentene.

3. Totalkvote 1988

Det var enighet om at fisket i 1988 ikke overstiger en TAC på 120.000 tonn inklusive den sovjetiske kvote på 20.000 tonn.

4. Sperring av områder

Det var enighet om at de tradisjonelle områdene i Nordland, Sør-Trøndelag og Møre og Romsdal blir sperret som tidligere år. Med mulighet for å gi adgang til puljevis innseilinger i visse deler av de sperrede områdene. Videre var det enighet om å sperre Ofotfjorden og Nord-Sørfoll for fiske etter norsk vår-gytende sild i 1988 eventuell med adgang til puljevis innseiling.

5. Konsumspørsmålet

Det var enighet om at det settes konsumkrav for 1. halvår, med adgang for Fiskeridirektøren til å dispensere i særlige tilfeller. Videre var det enighet om at spørsmålet om å levere sild til oppmaling eller før 2. halvår taes stilling til på reguleringsrådet i mai/juni 1988.

6. Fordeling av totalkvoten på fartøygrupper.

Det var enighet om at totalkvoten i 1988 fordeles på samme måte som i 1987, bortsett fra at en ikke har en egen kvote for fartøy under 9 meter.

7. Ringnot

Det var enighet om å ha de samme deltagelseskriterier i 1988 som i 1987 (ringnotkonsesjon samt påmelding til vedkommende salgslag). Videre var det enighet om at gruppekvoten fordeles etter samme nøkkel som for fisket etter nordsjø-sild.

8. Kystfartøy

Det var enighet om å ha de samme deltagelseskriterier for kystfiskefartøy i 1988 som i 1987.

Kvotefordeling.

Det var enighet om at enhetskvoten ble hevet fra 115 til 150 hl for kystfiskefartøy og at maksimalkvotene ellers ble fortsatt etter samme skala som i 1987. Fisket stoppes når gruppekvoten er tatt.

Samfiske

Gregussen viste til forslaget fra Norges Fiskarlag hvor det heter:

"De deltagende fartøy i notfiske skal være egnet, utstyrt og bemannet for å kunne gjennomføre fisket på en forsvarlig måte. Det enkelte fartøy skal fiske sin kvote selv. Fartøy som på forhånd er godkjent av Kontrollverket og er på feltet må kunne gå sammen om kast. Det må tillates overføring av kvanta utover fartøyets egen kvote til annet fartøy som befinner seg på feltet og er utstyrt og bemannet for sildefiske."

Han fremholdt at med dette forslaget ville det bli åpnet for en friere adgang for samfiske, samtidig som det tidligere vilkåret om at fartøyene måtte være utrustet for fisket og befinne seg på feltet samtidig ble opprettholdt.

Plassa påpekte at dette ville føre til at flere småbåter ville komme inn i fisket.

Wold sa at med dette forslaget ville mye av den "samfiskepraksis" som foregikk på feltene i dag bli lovlig.

Plassa repliserte at en ville få samfiske under bedre kontroll. Hun trodde at gjennomføring av forslaget ville føre til en utglidning i kravet til egnethet ved at det ved avgjørelsen om hvorvidt et fartøy var egnet for å kunne gjennomføre fisket på en forsvarlig måte, ble tatt hensyn til at det kunne være egnet til å fiske sammen med andre.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å opprettholde den gamle ordningen for samfiske.

9. Trålerne

Det var enighet om å ha de samme deltagelseskriterier for trålerne i 1988 som i 1987. Videre var det enighet om at det fastsettes maksimalkvote for trålerne tilsvarende kvoten for de

minste konsesjonspliktige ringnotfartøy.

10. Åpningstider

Det var enighet om at fisket etter norsk vårgvtende sild i 1988 åpnes i begynnelsen av januar. Salgslaget stopper fisket i perioder hvis det blir nødvendig av omsetningsmessige hensyn. Fiskeridirektøren stopper fisket når den respektive gruppekvote er beregnet oppfisket.

11. Kontroll av fartøy

Det var enighet om at kontrollen med at fartøyene er utrustet og egnet for fisket gjennomføres også i 1988.

12. Overføring av fangst

Det var enighet om å opprettholde bestemmelsen om at overføring av fangst skal være tillatt dersom mottakerfartøyet er på feltet og er utrustet for å fiske på angjeldende tidspunkt. Vedkommende fisker må fylle vilkårene for å kunne delta i fisket. Tillatelse til overføring må innhentes fra vedkommende salgslag eller Fiskeridirektoratets kontrollverk.

13. Ett fartøy bare en kvote

Det var enighet om at en her skulle ha samme ordning i 1988 som i 1987.

14. Ringnotfartøyenes adgang til å ta kvote med trål

Det var enighet om å utsette behandlingen av dette spørsmålet.

15. Agnsild med not

Det var enighet om å opprettholde den tidligere ordning med adgang til å fiske sild innenfor grunnlinjene med faststående garn til eget forbruk av agn.

16. Fritidsfiske

Det var enighet om å opprettholde bestemmelsen som at det kan drives fiske med håndsnøre og med inntil ett garn til eget forbruk.

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt
NORDNESPARKEN 2
POSTBOKS 1870 - 5011 NORDNES (BERGEN)
TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING
TELEX: 42 297 OCEAN N
BERGEN, NORGE

12015 03.DES87
FISKERIDIREKTORATET
BERGEN, 3. des. 1987
SENTRALFORP 22 77 00

hepi f.d.k. avd
f.di
ass. dir
AW AH plasse E
inf

J. NR. 2376/87 OJØ/jp
(BES OPPGITT VED SVAR)

Fiskeridirektøren
Juridisk kontor
Her

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1988.

Viser til Deres brev av 25.11.87. ICES' rådgivende komit ACFM har anbefalt at fiskedødeligheten i 1988 ikke bør overskride nåværende nivå. Fiskedødeligheten (momentan) i 1987 er beregnet til 0.08. Med et beregnet bestandsgrunnlag på ca 1.6 mill.tonn i 1988, tilsvarer det en TAC på 120 000 tonn. Komiteen peker imidlertid på at bestandsgrunnlaget i stor grad er bestemt av den del av årsklassen 1983 som vokste opp i Barentshavet og som er målt med akustisk målemetodikk. Det er vanligvis antatt at denne metoden underestimerer bestandene og utfra det generelle syn mener komiteen at TAC for 1988 bør ligge i området 120-150 000 tonn.

Barentshavkomponenten av 1983-årsklassen overvintret i Vestfjorden i 1987 og har beitet i kystnære farvann i sommerhalvåret. I høst trakk den igjen inn i Vestfjorden, og vi finner den nå i særdeles tette konsentrasjoner i Ofotfjorden og enkelt andre fjordarmer rundt Vestfjorden (Fig. 1). Den har vært målt akustisk flere ganger i løpet av året. Målene er forskjellige, men som et slags gjennomsnitt har vi antydnet vel 4 mill. individer eller omlag 800 000 tonn. Det tilsvarer omlag halvparten av det totale bestandsgrunnlag. Det meste av årsklassen vil gyte i 1988 og en regner da med at gytebestanden vil komme opp i 1.4 mill. tonn. Hvordan den kjønnsmodne silda i år vil fordele seg langs kysten (sørlig-, nordlig komponent) er vanskelig å si fordi så stor del av gytebestanden er førstegangs-gyttere.

Silda fra Barentshavet vil således gi et langt mindre tilskudd til gytebestanden i 1988 enn det vi tidligere hadde regnet med. Denne silda har vi imidlertid relativt god oversikt over og denne komponenten vil gi en betydelig økning i

gytebestanden i 1988. Kystkomponenten, som etter våre beregninger skal utgjøre omlag halve gytebestanden (700 000 tonn) i 1988, har vi derimot langt mindre kjennskap til. Det gjelder i første rekke den eldre del (årsklassene eldre enn 1983), som har vært utsatt for fangst i årene 1985-87. Deres tallrikhet er beregnet på grunnlag av merkeforsøk, og denne metoden gir et "forsinket" mål på bestandsstørrelsen. Såvel bestandsmål som målt total dødelighet går tilbake til tiden før 1985 og vår bestandsprognose for 1988 forutsetter at fangststatistikken gir et reelt mål av fiskedødeligheten i 1985-87.

Det er imidlertid ikke mulig å korrigere fangststatistikken for neddreping ved låssetting, utkast av undermålssild og feilrapportering av fangstfelt. Den reelle bestand i 1988 kan derfor bli mindre enn den bestand som ligger til grunn for ACFMs tilrådning.

Vedrørende utsiktene for rekruttering så er årsklassene 1984-87 svake og en kan derfor ikke vente rekruttering til gytebestanden av betydning de første 4 år.

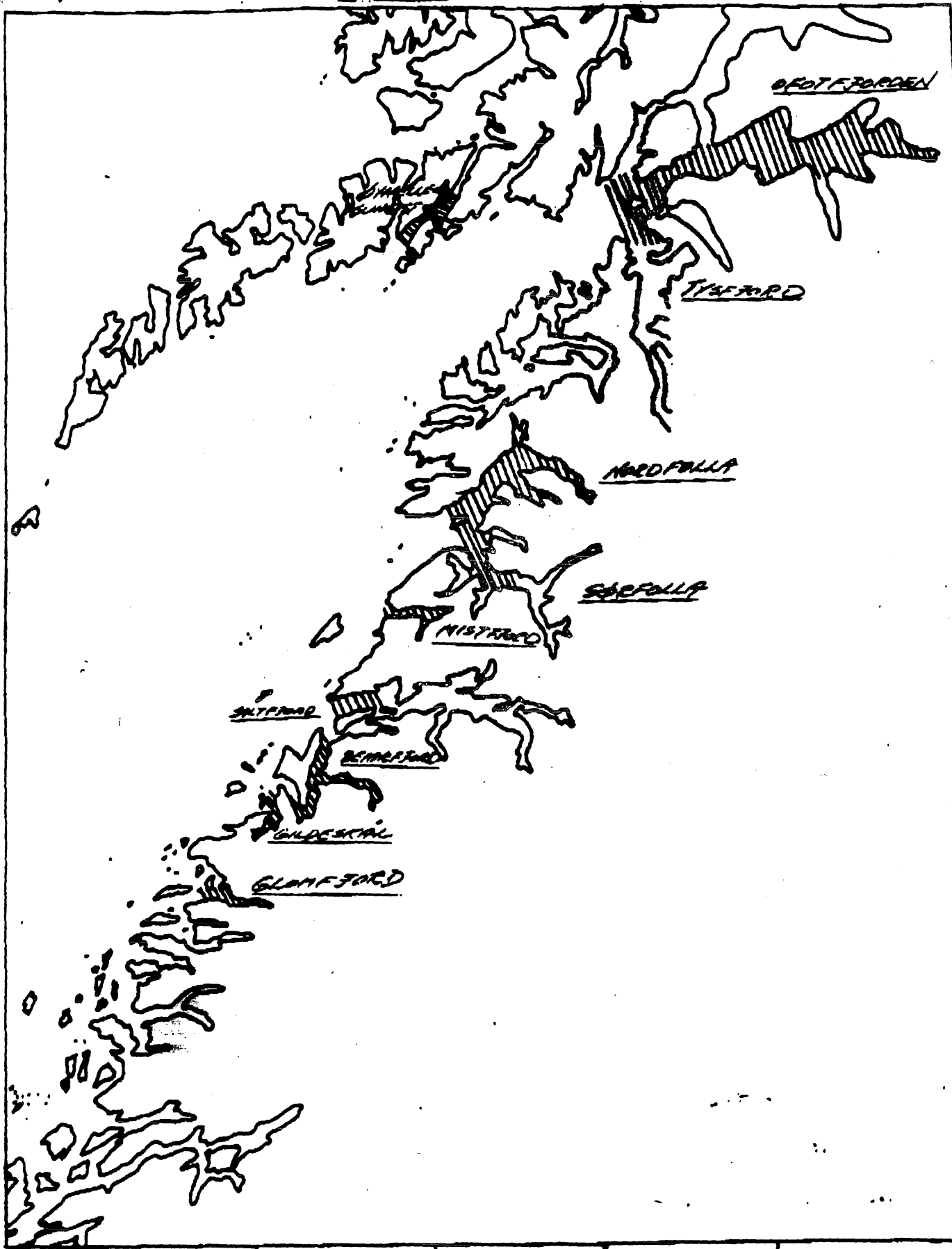
På denne bakgrunn vil en anbefale at totalkvoten for 1988 ikke overstiger 120 000 tonn inklusiv det kvantum som tilfaller Sovjet i henhold til avtale.

Det bør understråkes at skal bestandsberegninger og anbefalinger fra ACFM være realistiske er det nødvendig å få korrekte opplysninger om total oppfisket kvantum inklusiv utkast og eventuell neddreping ved låssetting, etc.

Stenging av områder. Stenging av områder er tidligere blitt foretatt for å motvirke neddreping der silda overvintrer i store konsentrasjoner med høy tetthet. Slike reguleringer er der fortsatt behov for, og i tillegg til de områder som har vært stengt i tidligere år bør Ofotfjorden og Nord- og Sørfolla sperres (Fig. 1). Ellers har vi som nevnt liten oversikt over hvordan gytesilda vil fordele seg på de ulike gytefelt nord og sør for 63°N og kan følgelig ikke gi noe situasjonsbegrunnet råd for områdebegrensning i forhold til denne breddegrad.

Minstemål. En høyning av minstemålet fra 25 cm til 27 cm vil ha liten praktisk betydning for fisket i 1988.

Ole J. Østvedt
Ole J. Østvedt

13°

14°

15°

16°

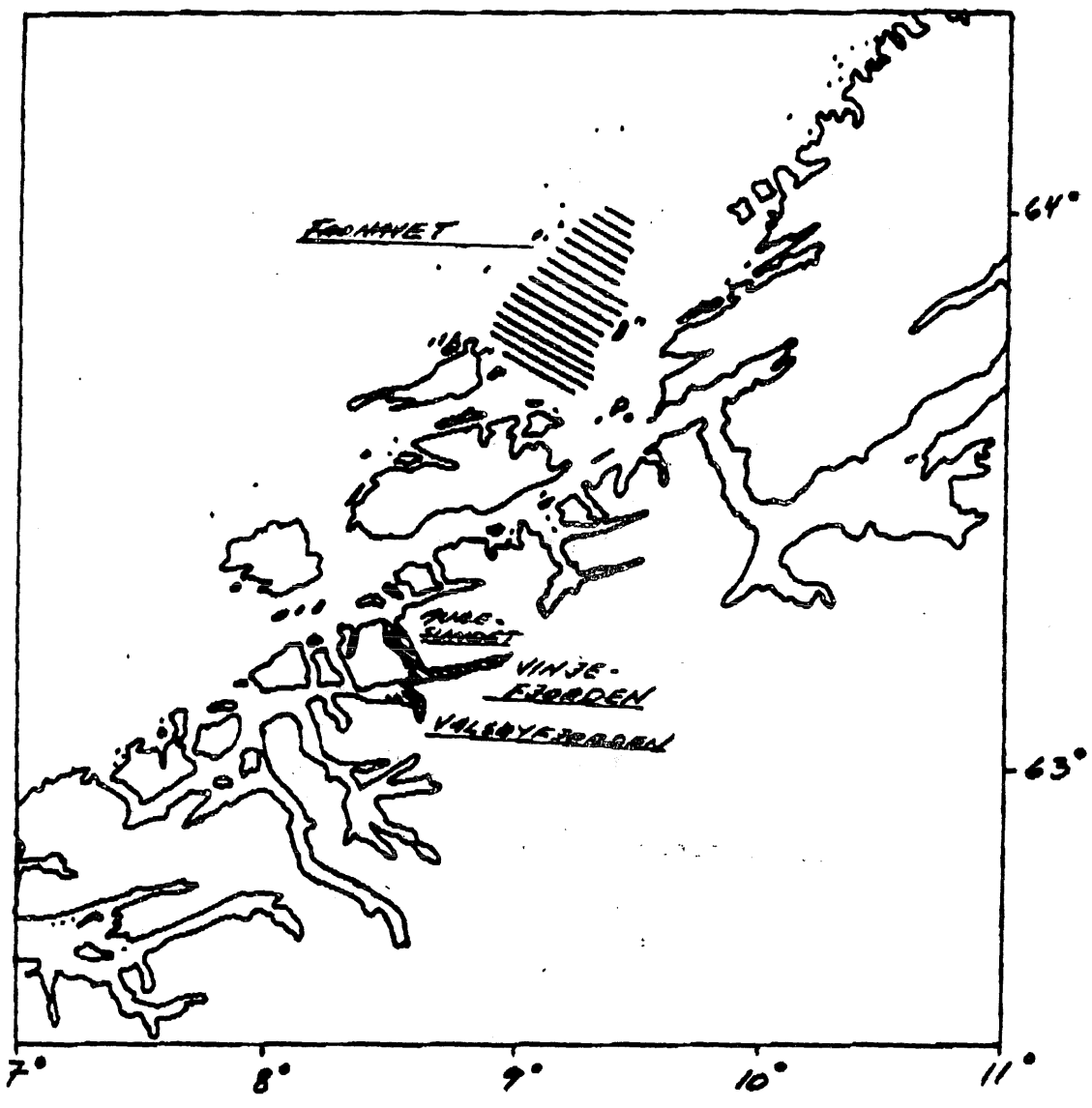
17°

18°

68°

67°

6

Norges Fiskerilag

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr. adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5001 BERGEN

03.12.87
Jnr. 1696/87
KK/KM
Ark.

REGULERING ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD.

Norges Fiskerilag har behandlet ovennevnte sak i landsstyremøtet 3. desember 1987, og fattet følgende vedtak:

- "1. Det internasjonale råd for Havforskning anbefaler en fangst av 120 000 - 150 000 tonn norsk vårgytende sild i 1988. I følge avtalen mellom Norge og Sovjet kan sovjetiske fiskere fiske inntil 20 000 tonn. Norges Fiskerilag går inn for at totalkvoten fastsettes til 120 000 tonn.

Den norske kvoten blir etter dette 100 000 tonn (1 075 000 hl.) som foreslås fordelt på følgende måte:

Kystfartøy	53 000 tonn (ca. 570 000 hl.)
Trålere	4 000 tonn (ca. 43 000 hl.)
Ringnot	43 000 tonn (ca. 462 000 hl.)

Fisket forutsettes stoppet når de enkelte gruppekvoteene er fisket.

2. Kvoten til ringnotfartøy reguleres med fartøykvoter beregnet med basis i følgende nøkkel:

1500.	+ 40% av konsesjonskapasiteten fra 0 - 4000 hl
	+ 30% av konsesjonskapasiteten fra 4 - 6000 hl
	+ 20% av konsesjonskapasiteten fra 6 - 10000 hl.
	+ 10% av konsesjonskapasiteten over 10000 hl.

Kvoten til det enkelte fartøy må stå til disposisjon hele året.

3. Norges Fiskerilag har registrert at interessen for deltakelse i fisket etter norsk vårgytende sild fra kystflåtens side er mindre i 1987 enn i 1986. En fortsatt håndhevelse av reglene om utøvelsen av fisket og en bedring av ressurs situasjonen i torsk fiskerierne vil føre til fortsatt reduksjon i antall fartøy som ønsker å delta i fiske etter norsk

vårgytende sild. Enhetskvoten settes til 150 hl. med samme fordelingsnøkkel som i 1987.

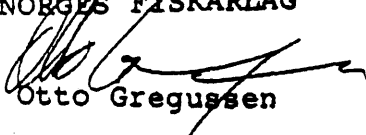
4. Norges Fiskerilag tilrår samme deltakelseskriterier i fisket etter norsk vårgytende sild med trål som i 1987. Fisket reguleres med maksimalkvoter av samme størrelse som minste ringnotfartøy.
5. Erfaringene med avviklingen av fisket i 1987 viser at det ikke er nødvendig å avsette deler av kvoten for høstfiske. Forskerne gir imidlertid fortsatt uttrykk for bekymring for den sørlige bestandskomponenten. Fisket bør derfor inntil 1.april 1988 begrenses til det som kan anvendes til konsum og for.
6. I følge forskernes bestandsbeskrivelse vil 1983 årsklassen være dominerende på fangstfeltene i 1988. Dette vil medføre at hele kvoten ikke kan omsettes til konsum. Det bør derfor vurderes å tillate et begrenset oppmalingsfiske fra 1. april 1988.
7. Områder bør stenges når det er fare for neddreping eller det er stor innblanding av undermåls sild. Kontrollverket må styrkes og gis myndighet til å åpne og stenge områder på kort varsel. Norges Fiskerilag kan ikke godta at områder stenges av andre årsaker.

Kontrollverket forutsettes å anvende lik praksis i alle deler av landet.
8. For å delta i fisket etter norsk vårgytende sild med not må vedkommende høvedsmann stå på blad B.
9. De deltakende fartøy i notfiske skal være egnet, utstyrt og bemannet for å kunne gjennomføre fisket på en forsvarlig måte. Det enkelte fartøy skal fiske sin kvote selv. Fartøy som på forhånd er godkjent av Kontrollverket og er på feltet må kunne gå sammen om kast. Det må tillates overføring av kvanta utover fartøyets egen kvote til annet fartøy som befinner seg på feltet og er utstyr og bemannet for sildefiske.

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

10. Ingen fartøyer må gis tillatelse til å delta i fisket på mer enn en gruppekvote i sildefiskeriene."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Kurt Karlsen

Kopi: Fiskeridepartementet

NOTFISKARSAMSKIPNADEN

KONGENS GT. 11, 7000 TRONDHEIM
TELEFON (07) 51 00 00

19/11 EHB

Høyre Fiske og land
Kopi Planlagt

FISKERIDIREKTORATET

Fiskeridirektoratet
postboks 185
5001 Bergen

11557 19. NOV 87 Trondheim, 16.11.87
j.nr. 206/87
IF/rk

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]
[Handwritten signature]

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-VÅRGYTENDE SILD I 1988.

Styret i Notfiskarsamskipnaden behandlet i møte 12.-13. d.m. overnevnte og gjorde slikt vedtak under sak 90/87:

1. Styret i Notfiskarsamskipnaden tilrår at fisket etter norsk-vårgytende sild i 1988 fordeles mellom fartøygrupper i likhet med i inneværende år.

Ut fra en vurdering av markedsmulighetene for konsumsild og den vanskelig økonomiske situasjon for ringnotflåten, vil styret i likhet med for 1987 tilrå slik fordeling:

- 48% til ringnotfartøyer
- 48% til kystnotflåten, herav
 - 3% til fartøy under 9 m.
 - 4% til trålflåten.

Styret tilrår at ringnotkvoten fordeles som årskvoter til de enkelte fartøyer i samsvar med styrets vedtak under sak 88/87.

Fisket av kystnotkvoten må i større grad enn i inneværende år gi muligheter for lønnsomt fiske ved at differensieringen av maksimalkvotene bortfaller.

Felles maksimalkvote for kystnotfartøyer over 9 m. må settes lik fartøykvote for ringnotfartøy på 1500 hl.

2. Styret konstaterer at de reguleringstiltak i omsetningen som Feitsildfiskernes Salgslag har gjennomført i høst, har fungert tilfredsstillende.

Styret tilrår at tilsvarende bestemmelser gjøres gjeldende både i vinterfisket og høstfisket i 1988.

3. Ut fra utviklingen i gytebestanden, finner styret deling av gruppekvotene i to sesonger som nødvendig. Både fartøykvoter og maksimalkvoter må dermed fastsettes som årskvoter.

FISKERIDIREKTORATET

4. For å lette presset på omsetningen, tilrår styret at oppmalingsforbudet for norsk-~~vårgytt~~ende ~~19. NOV 87~~ oppheves.

Hensynet til mel/olje-industriens råstoffbehov og flåtens muligheter for driftsplanlegging tilsier også at forbudet oppheves.

5. Styret konstaterer at kontrollen med at deltakende fartøyer fyller reguleringsforskriftenes bestemmelser om utrustning m.v. er intensivert.

En rekke observasjoner av tvilsomt utrustede fartøyer, fartøyer med tildelt kvote uten reell deltakelse m.v. tilsier imidlertid at kontrollen må skjerpes ytterligere.

6. Styret viser til tidligere vedtak om fleksible område-reguleringer.

Reguleringene i 1987 har etter styrets oppfatning tatt rimelig hensyn til behovet for fleksibilitet.

Styret forutsetter at Fiskeridirektoratet fortsetter sine bestrebelser for å tilpasse reguleringene til de faktiske forhold på de enkelte felt."

Notfiskarsamskipnaden må be om at spørsmålet om en friere tilpassing innenfor kystnotkvoten blir tatt opp til prinsipiell vurdering.

Med vennlig hilsen
NOTFISKARSAMSKIPNADEN

Inge Flage

Ruth Kremmervik

112
 Plasse
 jone ferd
 3/12 kl. 9

NOREGS SILDESALSLAG

HOVEDKONTOR: BERGEN
 Postboks 4042, Dreggen
 5023 Bergen

Tel. adr.: «SAMHALD»

BERGEN (05) 31 49 50
 Direkte salgsvd.: (05) 31 50 85
 --- (05) 31 51 37
 DISTRIKTSKONTOR:
 Måøy (057) 5 17 38
 Haugesund (04) 71 13 22
 Egersund (04) 48 11 19
 Fredrikstad (032) 4 20 55

Fiskeridirektøren
 Juridisk kontor.

FISKERIDIREKTORATET
 11984 03.DES87
 TELEFAX

Bergen, 3/12-1987
 AJ/EH

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1988.
Deres brev av 25/11-87 ref. Utg/87 EHB/MN

Følgende kvanta vintersild ble levert i 1987:

Norske kjøpere	ca.	310.000 hl
Østeuropeiske fabrikkskip	ca.	105.000 "
Til sammen til konsum	ca.	415.000 hl
Mel/olje	ca.	8.000 "
Til sammen	ca.	423.000 hl

Vi vil anta at det bør kunne omsettes ca. 500.000 hl vintersild til konsum i 1988, inklusive salg til østeuropeiske fabrikkskip.

Vi antar at vi må basere oss på samme størrelsesforhold i fangstene som under høstfisket av norsk vårgytende sild i 1987, med lite sild av størrelse 1/3 pr kg. Leveranser til norske kjøpere, særlig i nord-Norge, er avhengig av eksport til Japan. Så langt er Japan bortimot utelukkende interessert i sild av størrelse 1/3 pr kg. Det skjer lite salting av vintersild, bortsett fra eventuelle kontrakter for de østeuropeiske markedene. Vi regner med at det kan bli vanskelige forhold med hensyn til omsetning av vintersild til nordnorske kjøpere.

For å oppnå et kvantum på ca. 500.000 hl vintersild til konsum, må vi derfor i 1988 i økende grad ta i bruk direkte leveranser i utenlandske havner og leveranser til østeuropeiske fabrikkskip.

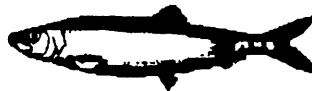
Med hilsen
 NOREGS SILDESALSLAG
 K. Ankjær Jansen

Kopi: Feltsildfiskernes Salgslag

FEITSILD FISKERNES SALGSLAG

flasse

7001 TRONDHEIM
TELEFON (07) 83 05 00
TELEX 85 105
TELEFAX (07) 51 05 34
POSTBOKS 403
BANKGIRO 0401.05.13810

TELEGRAMADRESSE «SILDKONTORET»

0401 HARST.)
TELEFON (082) 84)
TELEX 84 004)
TELEFAX (082) 62 486)
POSTBOKS 7)
BANKGIRO 8835.02 UU)

FISKERIDIREKTORATET
Juridisk kontor
Postboks 185
5001 BERGEN

Trondheim 02.12.87

Vår ref.: 783/87 SE/rs

Deres ref.

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1988

Vi viser til Deres brev av 25.11. d.å.

Utgangspunktet for vår vurdering vil være at det totalt er 100. - 140.000 tonn norsk vårgytende sild tilgjengelig for norske fiskere i 1988.

Erfaring gjennom de siste år tyder på at et mulig konsumkvantum i tidsrommet 01.04. - 31.12., vil være ca. 50.000 tonn. Dette har å gjøre med flere forhold:

- Flåtens struktur, dvs. et stort innslag av mindre fartøy som selv ikke kan føre sin fangst.
- Ringnotfartøyenes deltagelse i andre fiskerier.
- Mottaksanleggenes interesse, dvs. i hvilken grad de er opptatt med andre fiskeslag som f.eks. nordsjøpsild og makrell.

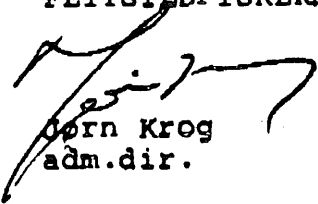
I dette bildet spiller selvfølgelig størrelse av sild også en viss rolle. Mest vil størrelse likevel ha å si for fiskerens utbytte.

Det er en kjennegjerning at mottaksanleggene i Nord-Norge har liten anvendelse for mindre sild på "ordinære" markeder, dvs. markeder utenom øst-Europa. Ved et større innslag av mindre sild, som f.eks. under høstens sildefiske, vil det likevel være mulig å finne andre markeder. (øst-Europa gjennom norske kjøpere, utenlandske fabrikkskip).

Norsk vårgytende sild prises som kjent etter størrelse (kr. 1.00 for gr. IV sild, til kr. 2.20 for gruppe I sild). Når man har stort innslag av mindre sild, vil ikke avstanden være så stor til de priser som betales av øst-europeiske markeder og fabrikkskip (kr. 1.07 - kr. 1.15).

Som konklusjon regner vi derfor med å kunne omsette ca. 50.000 tonn i 1988. Dersom det blir sild av mindre størrelse, må som redegjort for ovenfor, en større andel gå til "lavprismarked".

Med vennlig hilsen
FEITSILDFISKERNES SALGSLAG

Jørn Krog
adm.dir.

Svein Elkje

r_fdir021287

SAK 28/87 EVENTUELT

a) Fritt trålfiske ut 1987 og/eller overføring av restkvoten til 1988.

Rasmussen viste til to skriftlige henvendelser fra Norske Trållerrederiets Forening og en fra Norske Fabrikkskips Forening. (Henvendelsene er tatt inn som vedlegg til referatet).

Leine sa en overføringsadgang fra ett år til et annet ville være helt umulig å praktisere. Han var helt imot en slik adgang.

Bjørklund sa at henvendelsen fra Norske Fabrikkskips Forening gjelder innenfor rammen av dette året og han gikk inn for å imøtekomme dette.

Strand støttet Bjørklund og mente ellers at det ikke burde være mulig å overføre kvoter.

Fladmark støttet forslaget fra Norske Fabrikkskips Forening og det må gjelde samtlige fartøy.

Kjønnøy så ingen åpning til å overføre kvoter til neste år. Dette ville eventuelt ha betydning for tilrådingene. Han mente det heller ikke var noen spesiell grunn for ekstratildeling.

Wold var imot begge forslagene.

Hylen sa at beskatningsgraden hadde vært svært høy i 1987, langt høyere enn beregnet i 1986. Det er en fordel å stoppe uttaket nå.

Rasmussen mente å kunne konstatere at det var et stort flertall imot begge ønsker.

Fladmark sa at det er meningsløst å stoppe fartøy nå. Det gjenstår hele 40.000 tonn av norsk kvote.

Det var enighet i Reguleringsrådet om ikke å anbefale kvoter overført til 1988. Ved avstemning gikk 3 representanter (Bjørklund, Fladmark og Bolstad) inn for å imøtekomme henvendelsen fra Norske Fabrikkskips Forening, mens 9 representanter (Rasmussen, Foss, Johansen, Bakkevik, Leine, Wold, Arctander, Andersn og Østvedt) gikk imot.

B) Utkast

Leine sa at det må settes forbud mot utkast av noridsjøsil, makrell og kolmule. Dette forbudet må komme før sommeren.

Bakken sa at utkast medfører problemer i statistikkammenheng. Det er bare det ilandførte som registreres.

Bakkevik antydte at forbudet måtte gjelde samtlige fiskeslag.

Wåge sa at dette var svært vanskelige spørsmål. Han var opptatt av mulighetene av å kontrollere et eventuelt utkastforbud. Kontrollen går på å kontrollere at noe ikke er om bord som burde vært det. Han var redd en slik bestemmelse ville bli en papirbestemmelse. Han opplyste at det ble arbeidet med saken og at det i løpet av relativt kort tid ville bli gitt en tilråding i saken.

NORSKE TRÅLERREDERIERS FORENING

(TILSLUTTET NORGES FISKARLAG)

TELEFAX

Fiskeridirektoratet
postboks 185 - 186

2001 BERGEN

Kontoradr.: Torvt. 8300 Svolvær
Postadresse: Postb. 406, 8301 Svolvær
Telefon: (088) 74 088 - 74 090
Telefax: (088) 74 082
Telegramad.: Trålerforening
Bankgiro: 5373.05 50801

8301 Svolvær, 7. desember 1987
AW/re

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARKTISK TORSK I 1988

1. Av hensyn til planleggingen av trålfisket og kombinasjonen trålfiske/fiskeindustri for 1988 er det viktig at man har et best mulig kvoteutgangspunkt ved årets begynnelse. Dette må tillegges betydelig vekt, også med henvisning til erfaringene i reguleringen av fisket i 1987 (og 1986).

2. I 1987 beregnes oppfisket:

Konvensjonelle redskaper	125.000 tonn
Trålere	<u>177.000 tonn</u>
Totalt	<u>302.000 tonn</u>

Dette er 40.000 tonn mindre enn disponibel torskekvote.

3. Selv med en bedring i Lofotfisket 1988 i forhold til 1987, er det forutsagt at torsken også i 1988 kan bli lite tilgjengelig for passive redskaper. Det er etter vårt beste skjønn et for høyt anslag å avsette 200.000 tonn til fiske med konvensjonelle redskaper. Dette gir samtidig et for dårlig kvotegrnlag pr. 1. januar 1988 for trålerne.

Alle forhold tatt i betraktning tør vi i beste fall anslå et fiske med konvensjonelle redskaper i 1988 til ca 170.000 tonn torsk. Dette er ca 14.000 tonn mer enn i 1986 og ca 45.000 tonn mer enn i 1987.

Utviklingen i fisket med passive redskaper kan gi grunnlag for omfordeling i løpet av 1988.

4. Overensstemmende med foranstående tør vi foreslå slik kvotefordeling:

Konvensjonelle redskaper		170.000 tonn
Trålfiskot:		
Stortrålere	126.000 tonn	
Småtrålere	<u>24.000 tonn</u>	<u>150.000 tonn</u>
Totalt		<u>320.000 tonn</u>

5. Vi viser til våre tidligere forslag om lik fartøykvote til stortrålerne. Det må konstateres at flere organisasjoner og offentlige organer har støttet dette, det samme har halvparten av Landsstyrets medlemmer gjort. Vi tør be om at Reguleringsrådet gir anbefaling om flat kvotefordeling på stortrålerne i 1988.

Med hilsen
fr. NORSKE TRÅLER-
REDERIERS FØRENING

Arvid Wiik
gen. sokr.

NORSKE TRÅLERREDERIERS FORENING

(TILSLUTTET NORGES FISKARLAG)

*type smørre
as. dw
fanger avd
AW, ER*

Kontoradr: Torvet, 5300 Svolvær
Postadresse: Postb. 406 6301 Svolvær
Telefon: (088) 74 088 - 74 090
Telefax: (088) 74 082
Telegramadr: Trålerforening
Bankgiro: 5373.05.50851

Fiskeridirektøren
postboks 185 - 186
5001 BERGEN

John

FISKE DIREKTORATET

6301 Svolvær, 24. november 1987

11788 26. NOV 87

AW/re

TL

TRÅLKVOTEN 1987

Styret i Norske Trålerrederiets Forening behandlet ovenstående i møte 20. ds. med slikt vedtak under sak 96/87:

"Styret i Norske Trålerrederiets Forening viser til at stortrålerne 13. november 1987 er tildelt en tilleggskvote på 300 tonn rund torsk pr. fartøy med en forholdsmessig tildeling til småtrålerne. Tildelingen er innen den fastlagte rammen på 177 000 tonn torsk til trålerflåten i 1987.

I likhet med tidligere år antar styret at fiskeindustrien vil trappe ned fiskemottaket fra ca 15. desember med full stopp mellom jule- og nyårshelga.

Fiskerimyndighetene har gitt uttrykk for at torsketrålkvoten skal fanges samtidig som en konstaterer at den norske totalkvoten av torsk i 1987 vil bli underfisket. Det må i denne forbindelse bemerkes at trålfisket hittil i 4. kvartal 1987 har vært svært varierende med tildels svake turresultater. Fiskeindustriens råstoffbehov er således ikke blitt dekket i ønskelig grad.

Det er neppe sannsynlig at torsketrålkvoten vil bli fanget innen julestoppen inntreer, og det må i denne forbindelse kunne forstås at mannskapene i trålerflåten vil ha fri under land i jule- og nyårshelga slik vanlig praksis er.

Med henvisning til foranstående tør styret anbefale - alle forhold tatt i betraktning - at trålerne gis anledning til å fange tildelt fartøykvote for 1987 også i 1988 inntil kvotetaket er nådd. Det foreslås følgelig at kvoteåret 1987 forlenges til 17. januar 1988 som samsvarer med utløpet av inneværende prisperiode i Norges Råfisklags distrikt."

Både i 1986 og spesielt i 1987 har anslagene for det konvensjonelle fisket sviktet. Dette er søkt kompensert ved å øke trålkvoten i løpet av kvoteåret, således med følgende omfordeling/tillegg til ferskfisktrålerne i 1987:

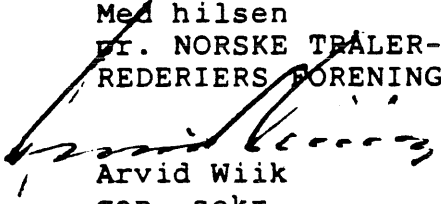
01/01-87	Fartøykvote torsk	1 428 tonn
29/05-87	Justering	108 tonn
29/07-87	Justering	215 tonn
21/10-87	Justering	141 tonn
13/11-87	Justering inntil	<u>300 tonn</u>
1987	Torskekvote inntil	<u>2 192 tonn</u>

Justeringene fra og med 29/7-87 med sum fartøytillegg 656 tonn rund torsk samt minst 20 % av fartøykvoten pr. 29/5-87 med 307 tonn - totalt 963 tonn, er et uvanlig godt fangstgrunnlag for perioden 1/8-31/12 (høstfisket). Det må derfor kunne forstås at mange trålere ikke vil være istand til å fange tildelt kvantum. På den annen side representerer justeringene av trålkvotene et betydelig råstofftilskudd til fiskeindustrien og for sysselsettingen om bord og i land.

DIREKTORATET
11788 26. NOV 87

Med henvisning til foranstående styrevedtak tør vi anmode Fiskeridirektøren ta opp spørsmålet - som et særlig unntak fra prinsipiell kvotepraksis - om å gi trålerne anledning til å fange tildelt torskekvote for 1987 fram til og med 17. januar 1988. Dette forhold må imidlertid ikke innvirke på behandlingen av torskekvoten for 1988.

Med hilsen
FR. NORSKE TRÅLER-
REDERIERS FORENING

Arvid Wiik
gen. sekr.

Kopi til: Norges Fiskarlag, Trondheim
Fiskeridepartementet, Oslo
Fiskebåtredernes Forbund, Ålesund
Fiskeindustriens Landsforening, Tromsø

T E L E F A X

Bergen, 11.12.1987.

Fiskeridepartementet
OSLO

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK ARKTISK TORSK I 1988.

Reguleringsopplegget for torskefisket i 1988 ble som kjent behandlet på møte i Reguleringsrådet 8. og 9. desember 1987. En vil vise til saksdokumentene som ble lagt frem på møtet.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det av totalkvoten på 320.000 tonn anbefales en trålkvote på 140.000 tonn. Det var en forutsetning at utviklingen i fisket skulle følges nøye. Dersom utviklingen i fisket med konvensjonelle redskap viser at fangsten på årsbasis vil overskride 180.000 tonn, skal det drøftes og iverksettes reguleringer som gjør at totalkvoten på 320.000 tonn holdes. Det var videre enighet om at eventuelle reguleringer vil måtte iverksettes både for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og for trålerne.

I. Regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap.

Det var enighet i rådet om å anbefale en maksimalkvote på 600 tonn.

Videre var det en del diskusjon i rådet om det skulle anbefales at fisket ble stoppet i påsken. Ved avstemning gikk 6 representanter inn for en slik stopp, mens 6 representanter gikk imot. Blant representantene som anbefalte stopp var Reguleringsrådets formann. Dette medfører at det ble oppnådd flertall for anbefalingen om stopp ved hjelp av formannens dobbeltstemme.

I forbindelse med tidligere reguleringer som har inneholdt stopp-perioder, har fisket med snurrevad kunnet ta til først ett døgn etter den øvrige konvensjonelle flåte. Det var flertallets forutsetning at en slik regulering også skal innføres i 1988.

II. Regulering av trålfiske etter torsk.

Som nevnt ovenfor anbefalte Reguleringsrådet en trålkvote på 140.000 tonn. Det var videre enighet om at det av den totale trålkvote bør avsettes 29.000 tonn til småtrålergruppen.

En slik avsetning bygger blant annet på den forutsetning at det foretas en mindre endring av gruppeinndelingen blant småtrålerne. Det å ha reketrålkonsesjon skal i 1988 ikke begrense fartøyene kvotemessig på torsk. Videre skal fartøy ikke reduseres i forhold til den andel fartøyet har av en ferskfisktrålerkvote for inneværende år. Hovedgruppen av småtrålere anbefales å bestå av fartøy som er mellom 60 og 250 BRT og mellom 21 og 34 meter

lengste lengde, jfr. § 4.2 i forskrift av 12.12.86 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål. Fartøyene i denne gruppen foreslås gitt en kvote som utgjør 35% av en ferskfisktrålerkvote. Dette tilsvarer den andel fartøyene har for inneværende år.

I småtrålergruppen er det også fartøy som er over 250 BRT, men som i henhold til konsesjonsvilkårene i kvotesammenheng skal betraktes som småtråler. Det anbefales at slike fartøy undergis en individuell behandling og bør kunne tildeles kvoter mellom 35 og 75% av en ferskfisktrålerkvote.

Når det gjelder de tre midlertidige torsketrålkonsesjoner som nylig ble gitt, er samtlige fartøy over 250 BRT og 34 meter lengste lengde. En vil antyde at også disse fartøyene behandles individuelt i gruppensom kan tildeles mellom 35 og 75% av en ferskfisktrålerkvote.

Småtrålere som ligger under grensen for det som i forskriften defineres som småtråler, altså under 60 BRT og 21 meter lengste lengde, gis en kvote som tilsvarer 23% av en ferskfisktrålerkvote. Dette er den prosentsats som er satt ved årets regulering.

Etter en avsetning på 29.000 tonn til småtrålerne, gjenstår det å fordele 111.000 tonn til stortrålerne.

Fiskeridirektøren tok opp spørsmålet om endring av faktorene som har vært benyttet ved fordeling av kvoten mellom stortrålerne. Forslaget var i samsvar med flertallsinnstillingen til arbeidsgruppen som har vurdert reglene for den årlige kvote-fordeling av torsketrålkvoten for 1988. Flertallet i arbeidsgruppen gikk inn for en fordeling med faktoren 1,00 for ferskfisktrålere, 1,12 for saltfisk- og rundfrysetrålere og 1,30 for fabrikkskip.

Ved avstemning i Reguleringsrådet gikk 6 representanter inn for Fiskeridirektørens forslag, mens 6 representanter gikk inn for å bruke lik faktor ("flat fordeling") på samtlige stortrålere. Formannens dobbeltstemme gjorde at det i rådet ble flertall for å benytte de faktorer flertallet i arbeidsgruppen har gått inn for.

I de senere år har tre rederier i ferskfisktrålergruppen hatt rett til enhetskvote. Det vil si at rederienes øvrige flåte har hatt adgang til å fiske kvotene som fartøyene ville fått dersom de fortsatt var i fiske. Som kjent avvikles denne ordningen ved årsskiftet 1987/88 og antallet kvoteenheter i ferskfisktrålergruppen reduseres dermed fra 55 til 52. For de øvrige grupper kjenner en ikke til endringer. Ved fordelingen tar en utgangspunkt i at kvotene vil bli fordelt på 10 fabrikkskip, 9 saltfisktrålere, 4 rundfrysetrålere og 52 ferskfisktrålere. Fordelingen blir da slik:

	Gruppekvote	Fartøykvote
52 ferskfisktrålere	72.540	1.395
4 rundfrysetrålere	6.248	1.562
9 saltfisktrålere	14.058	1.562
10 fabrikkskip	18.140	1.814

Når det gjelder spørsmålet om periodisering av kvotene, gikk 4 av rådets representanter inn for at en slik periodisering måtte gjelde samtlige trålere, mens 8 representanter stemte for at dette bare skal gjelde ferskfisktrålerne. Det var enighet i rådet om at det avsettes 20% til høstfisket og at fisket på denne kvoten kan påbegynnes 1. september 1988.

For inneværende år kunne Fiskeridirektøren etter 1. august gi samtykke til at et fartøys kvote kan fiskes av annet fartøy tilhørende samme rederi eller administrasjonsenhet og som er tildelt kvote. 10 representanter stemte for å opprettholde samme ordning for 1988, mens 2 representanter gikk inn for at denne ordningen burde gjelde hele året.

En vil vise til det som er sagt ovenfor og vil tilrå at det blir fastsatt forskrifter i samsvar med vedleggene.

FISKERIDIREKTØREN

Svar/henvendelse: Juridisk kontor, T. Løbach

Kopi: Fiskeridirektøren
 Ass.fiskeridirektør
 Fiskeriøk. avd.
 Juridisk ktr.
 A. Holm
 A. Wåge
 T. Løbach
 E. Lekven
 P. Gullestad

UTKAST TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE ETTER TORSK NORD FOR N 62° I 1988 MED KONVENSJONELLE REDSKAP, MED SLIKE REDSKAP I KOMBINASJON MED TRÅL OG BIFANGST AV TORSK VED ANNET FISKE M.M.

Fiskeridepartementet har den desember 1987, med hjemmel i §§ 4 og 5 i lov av 13. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

§ 1

Fiskestopp

I området nord for N 62° 11,2' er det forbudt å fiske etter torsk med andre redskap enn trål og ruser og ha andre redskap enn ruser stående i sjøen for fiske etter torsk fra onsdag 30. mars kl. 2400 til mandag 4. april kl. 1400.

For fiske med snurrevad gjelder fiskestoppen etter første ledd til tirsdag 5. april kl. 1400.

Redskap som på grunn av uvær ikke kan tas opp innen fiskestoppen begynner, skal tas opp så snart som mulig etter at værhindringen er over.

§ 2

Sportsfiske

Forbudet mot fiske etter torsk i § 1 gjelder også sportsfiske.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan det likevel fiskes til eget konsum med stang eller handsnøre. Fisket må avgrenses til de kvanta torsk som går med til egen husholdnings behov for fersk fisk under fiskestoppen i § 1.

Fangst som er nevnt i andre ledd kan ikke omsettes eller tilvirkes for salg.

Fiske med juksamaskin blir ikke regnet som handsnøre etter denne paragraf.

§ 3

Bifangst

I perioden med forbud mot fiske etter torsk er det forbudt å ha større bifangster av torsk ved fiske etter andre fiskeslag enn 10%, regnet i rund vekt av hele fangsten i hver landing.

§ 4

Maksimalkvote

Hvert fartøy som fisker torsk med andre redskap enn trål kan i 1988 ikke fiske mer enn 600 tonn torsk rund vekt i området nord

for N 62°. Fartøy som har konsesjon for å drive trålfiske etter torsk, jfr. forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, og som driver slikt fiske i kombinasjon med garn, line eller juksa kan heller ikke fiske mer enn 600 tonn i nevnte område, med mindre fartøyet er tildelt en kvote større enn 600 tonn i medhold av forskrift om regulering av trålfiske etter torsk nord for N 62° i 1988.

Fartøy som har fisket opp maksimalkvoten etter første ledd, kan ved fiske etter andre fiskeslag ta 10% bifangst av torsk regnet i rund vekt av hele fangsten i hver landing. Bifangst av torsk som overstiger 10% skal regnes som overfiske av maksimalkvoten etter første ledd.

§ 5

Utfyllende regler

Fiskeridirektøren kan gi forskrifter om gjennomføring og utfylling av denne forskriften.

§ 6

Straffereglar

Forsettelig eller uaktsomt brudd på denne forskriften straffes i henhold til bestemmelsene i §§ 53 og 54 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 7

Ikrafttredelse

Denne forskriften trer ikraft 1. januar 1988 og gjelder til og med 31. desember 1988.

UTKAST TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER TORSK NORD FOR N 62° I 1988.

Fiskeridepartementet har den desember 1987, med hjemmel i § 4 og 5 i lov av 13. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

§ 1

Virkeområde

Denne forskrift gjelder fiske etter torsk med trål i Norges økonomiske sone nord for 62° n.br. og i området utenfor Norges økonomiske sone mellom 11° v.l. og 63° ø.l. nord for en linje trukket fra 11° v.l. og 63° n.br. rettviseende øst til 4° v.l., og derfra rettviseende sør til 62° n.br. og derfra rettviseende øst til norskekysten.

§ 2

Registreringsplikt

Fartøyer som skal delta i fisket etter torsk med trål nord for 62° n.br. skal på forhånd være registrert hos Fiskeridirektøren. For å kunne bli registrert må fartøyet ha tråltillatelse etter § 3 og 4 i forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, gitt med hjemmel i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

Fiskeridirektøren avgjør hvilken gruppe det enkelte registrerte trålfartøy hører under.

§ 3

Kvoteregulering av trålere over 250 BRT.

For trålere over 250 BRT fordeles følgende kvanta på registrerte fartøy etter § 2.

- A. Ferskfisktrålere over 250 BRT og 115' l.l. (lengste lengde) 1395 tonn rund vekt pr. fartøy
- B. Rundfrysetrålere over 400 BRT 1562 tonn rund vekt pr. fartøy
- C. Saltfisktrålere over 400 BRT 1562 tonn rund vekt pr. fartøy
- D. Fabrikktrålere 1814 tonn rund vekt pr. fartøy

Den kvoten et fartøy er tildelt etter denne paragraf, kan ikke overskrides selv om fartøyet fisker med andre redskaper enn trål.

Fiskeridirektøren kan etter 1. august 1988 samtykke i at et fartøys kvote kan fiskes av annet fartøy tilhørende samme rederi eller administrasjonsenhet og som er tildelt kvote. Kvoter som er tildelt fartøy som har konsesjon for reketrålfiske, kan ikke overføres til annet fartøy.

Fiskeridirektøren kan justere kvoter fastsatt i første ledd dersom endring i deltakelsen tilsier det.

Med ferskfisktrålere menes også fartøy som er kommet til erstatning for en ferskfisktråler og som etter konsesjonsvilkårne har en begrenset rett til kvote.

§ 4

Oppdeling av fangstsesongen

20% eller mer av den årskvoten for ferskfisktrålere som er fastsatt i § 3a i denne forskriften skal fiskes etter 1. september 1988. Fiskeridirektøren kan dispensere fra denne bestemmelse for enbåtsrederi.

§ 5

Regulering av fiske med småtrålere

1. Fartøy under 60 BRT og 21 meter lengste lengde.

Fartøy som er under 60 BRT og 21 meter lengste lengde, kan i 1988 fiske inntil 321 tonn torsk rund vekt med trål.

2. Fartøy mellom 60 og 250 BRT og mellom 21 og 34 meter lengste lengde.

Fartøy som er mellom 60 og 250 BRT og mellom 21 og 34 meter lengste lengde, kan i 1988 fiske inntil 488 tonn torsk rund vekt med trål.

Fartøy som i ett av de tre siste år har hatt en kvote som tilsvarer mer enn 50% av en ferskfisktrålerkvote, kan i 1988 tildeles en kvote som tilsvarer mellom 50 og 75% av en ferskfisktrålerkvote. Ved fastsettelse av kvote for disse fartøyene kan det tas hensyn til fartøyets størrelse, tidligere deltakelse, alternative driftsmuligheter samt de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkommende fartøy.

3. Fartøy større enn 250 BRT og 34 meter lengste lengde.

Fartøy som er større enn 250 BRT og 34 meter lengste lengde og som i kraft av konsesjonsvilkårene har en begrenset rett til kvote, kan tildeles en kvote utover 488 tonn og inntil 75% av en ferskfisktrålerkvote. Ved fastsettelse av kvote for disse fartøyene kan det tas hensyn til fartøyets størrelse, tidligere deltakelse, alternative driftsmuligheter samt de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkommende fartøy.

Fiskeridirektøren fastsetter kvotene etter punkt 2, annet avsnitt og punkt 3 i denne paragrafen.

§ 6

Bifangstbestemmelsen

Bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag skal regnes med i kvotene gitt etter § § 3 og 5.

Fartøy som har fisket opp tildelte kvoter kan ved fiske etter andre fiskeslag ta 10% bifangst av torsk i rund vekt av hele fangsten i hver landing. Bifangst av torsk som overstiger 10% skal regnes som overfiske av fartøykvotene.

§ 7

Utfyllende bestemmelser

Fiskeridirektøren kan gi nærmere regler om gjennomføring og utfylling av reglene i denne forskriften.

§ 8

Straffebestemmelser

Overtredelse av bestemmelser i eller i medhold av denne forskriften straffes etter bestemmelsene i § § 53 og 54 i lov av 3. juni 1987 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og § 13 i lov av 20. april 1987 om fiske med trål.

§ 9

Ikrafttredelse

Denne forskrift trer ikraft 1. januar 1988 og gjelder til og med 31. desember 1988.